

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 107

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 13 de setembre del 2006, a les 10.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 385/06, per a la dona.** 5338
- II. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears:**
- 1) **RGE núm. 6614/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. 5349
- 2) **RGE núm. 7038/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5351
- 3) **RGE núm. 7181/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. 5353
- III. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 6320/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds al Projecte de llei RGE núm. 5811/06, contra la contaminació acústica de les Illes Balears.** 5363
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària extraordinària i el primer punt de l'ordre del dia ...

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Si, perdò?

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Por una cuestión de orden, pido la palabra.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, dígame.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Para dar cumplimiento al compromiso adquirido por el portavoz del Grupo Parlamentario Popular en la última Junta de Portavoces.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sr. Molina

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Sobre mi intervención el pasado martes, Sra. Costa, aún manteniendo el fondo de la cuestión, si en algún momento de mi intervención se han mal interpretado algunas de mis palabras, le pido mis más sinceras disculpas y nada más lejos de mi intención. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Al diputat Sr. Molina: *aún siendo falso el fondo de la información se aceptan sus disculpas*. Gràcies, Sr. President.

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 385/06, per a la dona.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Idò, senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària i passam al debat del dictamen del Projecte de llei RGE núm.385/06, per a la dona. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Avui en aquest plenari que celebra el darrer debat sobre la llei de la dona, una vegada més a una sessió extraordinària fora del debat parlamentari ordinari, se'ns du una llei amb l'únic objectiu del govern del Partit Popular de cobrir el tràmit parlamentari a tota pressa, fora de la participació, el debat i fins i tot de la votació, com es veurà posteriorment.

Nosaltres entenem que les dones no ens mereixem això. Però això demostra el que ja vàrem expressar en el debat de l'esmena a la totalitat: el poc interès del govern del Partit Popular, per dur endavant una llei de la dona efectiva, real, eficaç i participativa. A més, ens demanam per què tanta pressa? Les dones de les Illes Balears, no estaran millor amb aquesta llei ni les polítiques d'igualtat entre dones i homes tampoc es veuran incentivades. Amb uns antecedents parlamentaris gens positius com dic amb aquesta sessió extraordinària i una gran incapacitat del Partit Popular per consensuar i millorar l'articulat, avui venim com deim a debatre les esmenes parcials. En el nostre cas vàrem presentar 63 esmenes, només ens n'han acceptat una i una de transaccionada, així i tot, esperam que en aquest debat extraordinari intentar fer-los reflexionar i que ens acceptin com a mínim algunes de les nostres seixanta esmenes que tenen com a objectiu millorar la llei.

És evident que no tenc temps d'argumentar-les totes i cada una d'elles, però intentaré esbrinar les més significatives. Començam per l'esmena al títol de la llei. Nosaltres plantejam substituir el títol de "Llei de la dona", per "Llei per a la igualtat de dones i homes". No s'ha de regular la situació de la dona, això no té sentit, sinó en tot cas s'ha de promoure la igualtat entre dones i homes i fer-ho efectiu i, a més, complir aquest principi fonamental i clau per al desenvolupament d'una llei de la igualtat. A més, jo vull recordar que ja hi ha molta legislació al respecte i en cap legislació es veu això de regular la situació de la dona, el que es regula és, precisament, la igualtat com un dret al qual hi hem d'accedir les dones i que hi ha mancances envers aquest tema.

Si hem de regular i incentivar polítiques d'igualtat, també cal incloure, nosaltres així ho hem entès, i ho feim a través d'una esmena a l'article 2, referit als principis generals, com dic, hem d'incloure el principi de la discriminació positiva. Evitar, precisament, aquest principi, per a nosaltres és un retrocés important que aquesta llei, evidentment, no inclou en cap ni un del seu articulat. Per augmentar la presència de la dona a tots els àmbits en els poders públics i també a tots els altres àmbits de la vida quotidiana, s'han d'adoptar mesures de discriminació positiva i cercar tots els mecanismes adequats per a aquesta finalitat, i nosaltres entenem que per això s'ha d'integrar en aquesta llei.

Vàrem dir ja en el debat de l'esmena a la totalitat que era una llei poc concreta, difusa, molt genèrica i carregada d'intencions, però sense compromisos clars. Les lleis han de dur compromisos, han de dur obligacions perquè, si no, no serveixen pràcticament per a res, per això basta fer una declaració d'intencions i punt. Nosaltres per això proposam esmenes, perquè hi hagi un compromís clar de les administracions per fer efectiva la igualtat entre dones i homes. Un dret, com deim, reconegut a tots els texts legals. Així

presentam, per exemple, l'esmena 1984 on, en els plans d'igualtat, s'ha de concretar que el Govern aprovarà en els primers sis mesos de legislatura un Pla general d'igualtat d'oportunitats en les línies d'intervenció per orientar els poders públics en matèria d'igualtat i també facilitar la participació de les dones.

També a les esmenes 2000 i 2001 plantejam que una de les mesures per garantir la integració de la perspectiva de gènere en tota l'activitat dels poders públics, han de dur, entre altres coses, tots els projectes de llei que es presentin en aquesta cambra un informe sobre l'impacte de gènere elaborat per l'Institut de la Dona.

Cal realment fer polítiques concretes i claus per a les dones i per a aquesta igualtat que pretenem. Quines són? Polítiques educatives, proposam a l'esmena 1986 afegir un nou article per fer efectiu l'objectiu de la coeducació a totes les etapes educatives, i que estigui integrat en el desenvolupament curricular. El tema educatiu és un tema clau, imprescindible, que nosaltres consideram que aquesta llei no contempla en la seva totalitat.

Altres esmenes que hem presentat al tema de l'educació, com dic, són d'addició de dos nous articles per integrar que dins els plans de formació del professorat els objectius de la coeducació, així com també en els materials didàctics, estiguin immersos i estiguin inclosos. Es tracta d'assegurar la utilització del llenguatge no sexista i una coeducació real i efectiva. L'esmena 2091 pretén concretar les actuacions també per promocionar la igualtat d'oportunitats a la Universitat de les Illes Balears i facilitar l'accés i la participació en els àmbits de responsabilitat, així com realitzar projectes per fomentar la igualtat. Creim que és un tema també molt important el paper que ha de tenir la Universitat.

Un altre àmbit molt important per aplicar mesures concretes i clares, i compromisos amb les mesures d'igualtat és l'accés a l'ocupació. Plantejam afegir dos nous articles, amb l'objectiu d'afavorir l'accés a l'ocupació de les dones establint ajudes a les empreses per al foment de la contractació o programes, també de foment de l'ocupació estable i de qualitat o establir accions formatives per capacitar a l'àmbit de l'autoocupació i creació d'empreses.

També proposam afegir un nou article sobre la protecció de la dona en matèria de salut laboral i les mesures que incloguin indicadors que permetin tenir en compte les diferències de gènere. Esmenes per tal que la llei obligui les administracions públiques a cercar mesures per evitar la discriminació retributiva i sobretot mesures per combatre la precarització laboral que pateixen principalment les dones d'aquesta comunitat.

Respecte als plans d'igualtat de les empreses consideram també que s'han de regular i s'ha d'obligar que les empreses els duguin a terme. No basta dir: estaria bé que es fes, s'hauria de fer, com dic, esmenta tot l'articulat de la llei.

Plantejam també un altre aspecte a un àmbit fonamental com és la conciliació de la vida familiar i laboral, que realment

es faci a través de la flexibilitat horària i no amb aspectes que la llei és molt arbitrària i molt poc concreta.

Un altre aspecte bàsic per fomentar la igualtat són els mitjans de comunicació, nosaltres creim que s'hauria de regular, presentam tres esmenes amb l'intenció de prohibir la utilització de la imatge femenina com a reclam sexual, així com qualsevol incitació i permissivitat de violència cap a les dones a qualsevol mitjà de comunicació. I entenem que el Govern ha de supervisar el compliment i regular les sancions.

Com deim, un altre àmbit importantíssim és la conciliació de la vida familiar i laboral que bàsicament en parla l'article 20. No aporta res nou aquesta llei, és ambigua, falta de compromís del Govern i de les administracions públiques que només es queda en què poden promoure l'ampliació de la xarxa d'escoles infantils o guardaries laborals o prestacions, això és tot. Nosaltres proposam que a través de l'esmena 1992 es substitueixi la manca de compromís per un compromís clar, per un compromís real, que digui concretament que el Govern balear elaborarà, en el termini de sis mesos, un pla de creació i millora de les escoles infantils públiques i ampliar el servei d'ajuda a domicili per a l'atenció de menors i persones dependents.

Respecte als permisos parentals tampoc no concreta, nosaltres a través de l'esmena 2095 plantejam que per fomentar aquest permís de maternitat compartit s'ha d'ampliar el permís en dues setmanes per gaudir pare i mare d'aquest permís. La quasi única mesura que ha aparegut a aquesta llei per canalitzar la vida familiar i laboral és la ampliació de l'horari d'obertura dels centres públics d'educació infantil i primària per atendre les necessitats de les famílies. Proposam a l'esmena 2003 que es faci a càrrec de persones amb titulació adequada i sense que suposi una alteració de les condicions laborals dels docents i, a més, per fer-ho, s'ha de poder fer i com s'ha de poder fer? idò, tenint els pressupostos idonis i la dotació econòmica per dur-ho a terme.

Per tant, per donar suport a les famílies, la llei ha de clarificar les actuacions a fer. Nosaltres a una altra esmena, 2097, plantejam que per fomentar la responsabilitat compartida entre dones i homes s'han de prendre mesures com l'ampliació, com hem dit abans, de xarxa d'escoles de 0 a 3 anys, implementació de serveis tals com menjadors i mesures fiscals de suport a les famílies.

Un altre aspecte clau per aprofundir en les polítiques d'igualtat és aclarir la distribució competencial de les diverses administracions. No diu res aquesta llei, tot ho deixa enlaira. Nosaltres a l'esmena 1985 pretenem clarificar les competències i les funcions del Govern de la comunitat autònoma, dels consells insulars i dels ajuntaments, perquè hi hagi una vertadera implicació de totes i cada una d'aquestes administracions. Proposam 19 funcions al Govern, que evidentment no diré per manca de temps, 11 als consells i 6 als ajuntaments. Plantejam per tant, que hi hagi una implicació en tots els àmbits, concretament a l'esmena 2093 pretenem afegir un nou article també per incorporar mesures contra l'assetjament sexual i moral i l'impuls de la inspecció en relació al control i eradicació de la discriminació per raó de sexe. Això s'ha d'incorporar als convenis col·lectius i a les

mesures de contractació perquè si no, com dic, només són bones intencions i res més.

També proposam afegir un nou capítol 7, referit a medi ambient, per tal de garantir que els poders públics, en totes les polítiques mediambientals d'habitatge, urbanisme i transport, integrin la perspectiva de gènere, crec que tots i totes hi sortiríem guanyant.

I ara anam acabant, i anam a parlar d'igualtat, participació social i participació política. Nosaltres plantejam també, a aquest àmbit, a l'esmena 1998, l'objectiu de substituir tot el títol, i fa de la participació social i política, o fer, millor dit, una realitat legislativa i una aplicació social vertadera. No només com dic bones intencions. Quin és l'objectiu? Que totes les administracions públiques han de promoure la representació equilibrada de dones i homes. I com? Idò a la participació política i candidatures electorals proposam la representació equilibrada del 50%, tal com s'explica a la Llei de paritat que es va aprovar a aquest Parlament de les Illes Balears l'any 2002, i que aquesta representació ha d'estar ordenada de forma alternativa. I rebutjam totalment la proposta que fa la llei o que fa el Partit Popular a través d'aquesta llei de pagar pel fet que hi hagi dones a les llistes electorals.

Com més fer la participació real? Idò, participació real de les organitzacions de dones i de totes les institucions i organismes implicats. Fer-ho a través, això és la nostra esmena, de la creació del Consell de Dones com a màxim òrgan participatiu i consultiu amb la garantia de participació real de les dones.

Per acabar, hem de dir, ho vàrem dir ja en el moment de l'esmena a la totalitat, que és una llei confusa, poc concreta, sense cap aportació significativa, més aviat el contrari, significa un retrocés important quant a la legislació actual. És una llei sense sancions ni sense mecanismes per assegurar el seu compliment de control i d'avaluació. És una llei sense pressupost i nosaltres plantejam per això una esmena d'addició d'una disposició addicional perquè s'inclouin les partides pressupostàries adients per dur a terme les mesures que diu la llei.

Si no s'accepten les nostres esmenes, suposam, no se si encara hi ha qualque possibilitat, nosaltres entenem que perden una oportunitat per aprovar una llei aplicable, real i necessària i sobretot una llei que avui en dia, com dic, ja és o ja no és o ja hi ha una legislació molt clara. Si mantenen la seva radicalitat i la seva manca de consens aprovaran una llei buida de continguts, una llei ineficaç i que no suposarà res per treballar per a la igualtat d'oportunitats de dones i homes. Serà senzillament un eslògan electoral més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. senyores diputades, senyors diputats. El Grup Parlamentari PSM va presentar més de 90 esmenes a aquesta llei, més de 90 esmenes pensades i presentades per contribuir a millorar el text elaborat pel Govern, per convertir-lo entre tots en una autèntica llei d'igualtat. Però d'aquestes més de 90 esmenes en queden vives unes 76, han acceptat molt pocs canvis i han acceptat tan pocs canvis com fins i tot suprimir un petit apartat de l'exposició de motius, que té un redactat confús, que no s'entén el que diu, o un altre tan simple, que dins una llei de la dona hauria de ser normal, com per exemple substituir dos candidats per dues persones candidates. Per tant, el Partit Popular, en principi, pareix que no té gaires ganes de consensuar aquesta llei de la qual avui discutim les esmenes.

Podríem pensar que algunes coses no han estat acceptades perquè, com que han entrat dins el que és la marató parlamentària d'estiu, tal vegada també els ha agafat una mica despistats. Per tant, amb l'ànim d'insistir en la col·laboració des del nostre grup i de convertir aquesta llei en una autèntica llei d'igualtat entre dones i homes hem mantingut tota una sèrie d'esmenes que pretenen concretar aquells aspectes que trobam massa difuminats, aquells aspectes que la llei hi passa molt per damunt, altres que amplien contingut i moltes altres sobretot, aquestes que pretenen convertir el caràcter facultatiu que atorga a les actuacions del Govern en caràcter potestatiu, en obligació. Si volem una llei útil a la lluita a favor de la igualtat entre homes i dones han de desaparèixer d'aquesta llei la majoria del pot i dels poden i convertir-se en obligacions: el govern ha de fer, el govern ha de posar, no podria i no podria. Si les administracions només poden fer coses per la igualtat difícilment farem gaire passes en aquest llarg camí que encara ens queda per recórrer.

Per això, demanam, exigim compromisos clars. I és curiós, la majoria d'actuacions que caminen cap a la igualtat, el Govern, les administracions les poden fer, en canvi, per exemple, el Govern obliga les administracions a incentivar els plans d'igualtat a les empreses privades, però el Partit Popular es nega a concretar com, hi ha voluntat d'incentivar, però no diu com. I això voldríem que es concretàs.

També es nega el Partit Popular a incentivar els plans d'igualtat als consells i als ajuntaments i no entenem per què a una llei com aquesta el Partit Popular no vol treballar la igualtat també als ajuntaments i als consells.

Una curiositat molt significativa d'aquesta llei dins aquestes mesures del poden promoure, es poden fer, resulta que les administracions poden promoure l'ampliació de la xarxa d'escoles infantils, només les poden promoure, el Govern ho farà si voldrà i complirà la llei, si no ho fa també la complirà, en canvi posa com a obligació crear consorcis o altres figures per lluitar contra la violència de gènere. No entenem per què el Govern o per què el Partit Popular no vol hipotecar -ens varen dir en comissió- l'acció de futurs governs amb l'obligació d'ampliar i millorar la xarxa d'escoles, en canvi sí que hipoteca l'acció de futurs governs obligant-los a lluitar contra la violència cap a les dones a través de consorcis. Per què no pot ser facultativa la creació de consorcis? Per què ha de ser una obligació lluitar contra la violència de gènere a través dels

consorcis? Tal vegada per amagar que es fa poca cosa i els consorcis difícilment tenen control per part de l'oposició.

Per tant, si no canviem moltes d'aquestes coses avui, es farà difícil creure que el Partit Popular té realment voluntat de treballar per a les dones, perquè tinguin realment els mateixos drets que els homes. Per això, proposam tota una sèrie de canvis, ja des de l'inici de la llei, en el primer títol, dins les definicions i dins els principis, perquè pensam que conceptes com respecte a la diversitat i a la diferència, integració des de la perspectiva de gènere, eliminació de rols i estereotips han de quedar ben definits d'una manera molt clara dins aquesta llei perquè, en cas contrari, a l'hora de desenvolupar la llei, a l'hora de fer decrets serà difícil i sobretot serà arbitrari, difícilment arribarem allà on, en principi, es volia arribar.

Dins les obligacions afegim també un nou títol: infraccions i sancions. Entenem que una llei d'aquestes característiques ha de preveure responsabilitats en cas d'incompliment. De la mateixa manera que ho preveu la Llei de protecció del menor, que està en tràmit en aquest moment al Parlament, pensam que aquesta llei de la dona també ho hauria de preveure.

Llavors proposam la creació de la defensora de la igualtat, adscrita a la Sindicatura de Greuges i, evidentment, demanam pressupost, finançament, per dur a terme aquelles actuacions que preveu aquesta norma. Una llei sense finançament per desenvolupar-la és una llei que no serveix per a res, és un paper banyat.

I ja entrant en els diferents àmbits, pel que fa a l'àmbit laboral demanam mesures per aconseguir l'equitat salarial, per disminuir l'atur entre les dones, per combatre la precarietat laboral, programes integrals de formació professional, de foment de l'ocupació i conciliació de la vida familiar i laboral, per aconseguir no només la incorporació de les dones en el món del treball sinó també la incorporació dels homes a llocs de treballs on estan infrarepresentats, s'han d'haver acabat les tasques que només són de dones. Dins aquests àmbits també demanam que existeixin línies d'ajudes per a aquelles empreses que incorporin mesures innovadores i promocionin la flexibilitat horària. Tant ajudes a les empreses com ajudes als treballadors i a les treballadores, que facin ús d'excedències, de permisos o de reduccions de jornada per poder atendre els fills i les filles menors de tres anys o també persones dependents. La conciliació de la vida familiar i laboral no passa exclusivament per deixar aquestes persones a residències o els infants a guardaries, també perquè puguin estar més temps amb son pare i amb sa mare.

Demanam també que el Govern faci un esforç i ajudi en dues setmanes, pagant dues setmanes més el permís, si el gaudeixen els dos membres de la parella, el pare i la mare. Ja dins aquest àmbit familiar demanam que hi hagi un compromís ferm d'incrementar i de crear nous serveis per atendre persones dependents, serveis que han de ser assequibles econòmicament, flexibles en horaris, de qualitat i de fàcil accés. Els serveis no passen necessàriament per una residència molt cara, els serveis passen també per ajudes a domicili, per a centres de dia, per moltes altres coses que faciliten la conciliació de la vida familiar i laboral.

Dins el tema de violència de gènere i de maltractament cap a les dones demanam que per llei s'estableixi l'obligació d'un pla d'actuació en matèria de prostitució i un nou article sobre inserció de dones prostituïdes. Pensam que és bàsic per treballar la igualtat que aquestes dones prostituïdes puguin trobar una sortida i l'administració tenguí per a elles un pla d'actuació.

Ja he comentat que, dins aquest àmbit de la violència de gènere, exigim retirar l'obligació de la creació de consorcis per treballar per la violència. I referent a això de la violència, l'article 47 estableix l'obligatorietat dels centres educatius de comunicar a l'administració competent violència contra les alumnes, i nosaltres demanam que es faci exclusiu contra els alumnes. Ja ho sabem que el Govern i el Partit Popular volen una llei de dona, però encara que sigui una llei de dona els centres educatius han d'estar obligats a denunciar aquells casos, possibles casos de violència contra les nines, però també contra els nins. Aprovar una llei amb aquest article suposaria una greu discriminació per a aquells infants que també en pateixen.

Volem incorporar un nou article: igualtat i salut, i també que garanteixi que tant les polítiques com les actuacions i programes en matèria de salut, d'habitatge, d'urbanisme, de transport integrin la perspectiva de gènere considerant qüestions com la seguretat de les persones, la conciliació de la vida familiar i laboral entre d'altres.

Dins l'àmbit polític, evidentment demanam suprimir els articles 53 i 54, aquells dos articles patètics que fan referència a l'increment de les subvencions electorals als escons obtinguts per dones i a l'increment dels espais de propaganda electoral per a temes de dona. Ni devuit segons més de propaganda cada quatre anys, ni pagar més les subvencions electorals pels escons obtinguts per les dones suposaran cap avanç al camí de la igualtat, ni en l'àmbit polític ni en cap altre àmbit.

Proposam també tota una sèrie de mesures a l'administració pública i dins l'àmbit educatiu. L'àmbit educatiu és fonamental per aconseguir la igualtat real en tots els altres àmbits, si no es treballa molt dins educació, fallaran les mesures a tots els altres àmbits, per això demanam, el primer de tot, un increment del pressupost d'educació, per fer front a aquelles mesures que s'estableixen aquí, com per exemple l'ampliació de l'horari d'obertura de centres educatius, establir continguts específics en relació a l'aprenentatge per a la vida quotidiana i la convivència, que els llibres de text i el material didàctic integrin els principis de la coeducació, plans de formació del professorat específic en igualtat, promoció de la investigació i la innovació educativa i tota una sèrie d'actuacions per garantir que l'educació per a la igualtat sigui un èxit perquè després sigui un èxit la igualtat real dels drets entre les dones i els homes.

Per això demanam també canvis a l'article 8, canvis allà on s'estableixen els objectius de la coeducació, perquè ara resulta que el Govern ens ha canviat el significat de coeducació, des de sempre s'ha entès la coeducació com a l'educació de nins i nines junts, dins el mateix centre i dins la mateixa aula. El principi bàsic de la coeducació és precisament la convivència, educar-se junts, nins i nines, fillets i filletes, boixos i boixes, però el Govern s'ha inventat un nou concepte de coeducació en

el qual no apareix la convivència. La llei diu, coeducació, entesa com a model d'ensenyament basat en la formació en la igualtat de sexes, el rebuig de qualsevol forma de discriminació i la garantia d'una orientació acadèmica i professional que integri de manera real les diferències entre nins i nines, sense cap desjerarquia entre els valors que representen cadascun. Ha desaparegut la convivència, per al Govern del Partit Popular la coeducació es pot dur a terme sense convivència. I aquí podríem ser malpensats i demanar si hi ha qualque relació entre l'anunci fet per entitats com l'Opus o Legionarios de Cristo d'intentar implantar en aquesta comunitat centres segregats on els nins i les nines, els joves i les joves s'eduquen separatament.

M'he permès cercar al Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana, perquè no pensin que és una invenció meva, el Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana diu clarament: "coeducació, d'educació, pedagogia, educació conjunta d'alumnes d'ambdós sexes". Però també ho he mirat al *Diccionario de la Real Academia Española*, i diu: "coeducación, de co y educación, femenino, educación que se da juntamente a jóvenes de ambos sexos". Però aquest "juntamente", aquest educar-se junts, ha desaparegut del que hauria de ser una llei per a la igualtat i el Govern l'ha convertida només en una llei per a la dona. Aquesta és una de les mostres que aquesta llei, realment, és una llei electoralista que, per baix, afavoreix només certs sectors de dones.

Estam obrint un camí molt perillós, no estam treballant per a les dones, estam treballant per a certs sectors de dones reaccionàries. Demanam un exercici de responsabilitat, voldríem creure que no haver acceptat aquestes esmenes dins la ponència ni dins la comissió ha estat un error per la rapidesa en què s'han duit a terme, el Partit Popular encara hi és a temps, encara és a temps de demostrar que realment vol fer feina per a les dones. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Ara fa poc de tres mesos que es varen dur a aquest Parlament tres esmenes a la totalitat presentades per cada un dels grups de l'oposició, el PSM-Entesa, EU i Els Verds i també el Partit Socialista; unànimement vàrem demanar que, vist el text presentat pel Govern de l'anomenada llei de la dona, fos retirada per tal d'arribar a acords amb les diferents associacions que havien fet determinats suggeriments, així com també amb els partits polítics esmentats abans. Aquesta petició de retirada estava fonamentada tant per la poca claredat jurídica del text, així com per la falta de concreció en les mesures, com també per la falta en aquells moments, almanco per a l'oposició, d'una memòria econòmica que acompanyàs aquest text.

Naturalment, també hi ha determinats postulats en aquesta llei que el Partit Socialista no podia compartir de cap manera. No ha estat així, aquesta llei no ha estat retirada i per tant podríem repetir pràcticament tots els arguments del debat de dia 23 de maig que es va produir en aquesta mateixa sala. Aquesta llei, si hagués estat així, hagués pogut millorar, si el Partit Popular hagués tengut voluntat negociadora, almanco aquesta llei si no hagués acabat sent una bona llei, almanco no hagués estat tan allunyada del que creim que ha de ser una llei per fomentar la igualtat entre homes i dones. Efectivament, no ha millorat en absolut, i jo crec que això ho fa palès el fet que a aquesta llei, anomenada de la dona, s'hi han presentat, si no he errat el compte, més de 200 esmenes per a un total de 66 articles, concretament el Grup Socialista ha presentat prop de 60, de les quals crec que sols 3 han estat acceptades.

Crec, senyores i senyors diputats, que poques lleis s'aprovaran en aquest Parlament si no s'imposa el seny, i pareix que no, amb un desacord tan gran. Jo puc entendre que no acceptin determinades esmenes, ja que vostès, ens ho han dit en moltes ocasions, apliquen el seu programa, en definitiva, la visió del Partit Popular sobre els temes d'igualtat; però és que ni tan sols les esmenes que no fan més que millorar la redacció han estat acceptades o temes tan clars, i que esper que vostès ara almanco acceptin, com l'esmena 2029, que diu, ni més ni manco "Els serveis de contractació no podran tramitar cap oferta de feina discriminatòria per raó de sexe ni fer-ne publicitat". No hi estan els senyors i les senyores diputats i diputades del Partit Popular?

O per exemple també, la 2025, que proposa una esmena d'addició, proposa afegir a l'articulat "L'accés al treball amb condicions d'igualtat i evitar les discriminacions retributives". Hi ha algú que tampoc no estigui d'acord amb aquest text? Pareix que sí, pareix que el Partit Popular tampoc no hi està d'acord ja que no ha admès tampoc aquesta esmena del Grup Socialista.

La 2040 pretén afegir, senzillament, perquè quedi clar, que els programes específics -mirin vostès si la cosa és senzilla- per a persones amb discapacitat ho seran específics per a cada una de les discapacitats, no podem tractar totes les discapacitats igual perquè són diferents. Bé, idè, el Partit Popular tampoc no ha acceptat una esmena d'aquestes característiques.

O la 2042, quan parlam de mitjans de comunicació. Amb aquesta esmena pretenem concretar, i per això proposam aquesta esmena d'addició amb el següent text: "No es permetrà la utilització de la imatge de la dona com a reclam sexual o de caire consumista, així com qualsevol incitació o permissivitat cap a la violència cap a les dones". Hi ha algú, me deman també, en aquest Parlament que no estigui d'acord amb aquest text? Bé, idè, senyores i senyors, el Partit Popular no hi deu estar d'acord, perquè tampoc no ha acceptat aquesta esmena d'addició.

Això sí, algú degué tenir a qualque moment una mica de sentit comú i han acceptat canviar allò de femení, referit a empresariat femení, i han acceptat l'esmena que el Partit Socialista proposava. Supòs que també devia sonar massa a allò de la *secció femenina*.

Un altre grup d'esmenes, que podríem qualificar de més calat, com per exemple la 2015, la 2016, la 2020, la 2026 i la 2028, no són, almanco jo no les qualificaria d'ideològiques, sinó, senzillament, són un intent d'acostar aquesta llei al que són la resta de lleis d'altres comunitats autònomes, fins i tot les governades pel Partit Popular, apropar també aquesta llei a la normativa estatal i també a la normativa comunitària.

No puc deixar de fer menció, per altra banda, a un altre grup de la qual en formaria part la 2013 que fa referència al títol de la llei. Jo crec que aquest és un entestament, diríem, una mica absurd del Partit Popular, ja que fins i tot des del Consell Econòmic i Social li han suggerit el canvi d'aquest títol, sé que l'han suggerit també determinades, pràcticament totes les associacions de dones, i també tots els partits polítics de l'oposició que formen aquesta cambra. No volem una llei de la dona, els ho hem dit per activa i per passiva, volem una llei que acosti, que faci possible la igualtat entre homes i dones, no necessitam una llei per a les dones, necessitam una llei d'igualtat.

No puc deixar de fer referència també a l'esmena 2060, la qual fa referència a l'article 54. Senyores i senyors diputats, aquesta esmena crec que és un insult, crec que ja ho vàrem dir en el debat que vàrem tenir pel maig, és un insult a les dones d'aquesta comunitat, com és possible que el Partit Popular pretengui dotar de més recursos, donar més recursos als partits polítics que posin dones a les seves llistes? Senyores i senyors diputats, això ja s'ha intentat en altres ocasions a altres països, no ha donat mai resultats i aquí, si vostès realment volen una participació amb igualtat d'homes i dones a les llistes electorals, el que han de fer no és pagar aquests escons, ens sentim insultades les dones amb aquest article, el que han de fer és presentar un article en què es garanteixi que no hi haurà ni menys d'un 40 ni més d'un 60 de persones a les llistes electorals d'un o altre sexe, això sí que garantiria aquesta igualtat.

Vull fer referència també, perquè crec que mereix capítol a part, al tema de la memòria econòmica. Ens deien, en el debat al qual ja he fet referència, que s'havia remès la memòria econòmica, bé, a una petició del Partit Socialista, de 24 de maig, li va ser remesa, dia 14 de juliol, la memòria econòmica que fa referència a aquesta llei. Nosaltres també hem criticat aquesta falta, aquesta manca de memòria econòmica per a aquesta llei, avui l'hem poguda veure, la tenim aquí, però crec que, efectivament, hagués estat ben igual que si no l'haguessin remesa, perquè pràcticament cadascuna de les conselleries explica que aquesta llei no implicarà cap despesa ni una extraordinària per fer front a les mesures que planteja aquesta llei de la dona. Per tant, senyores i senyors, vostès convindran amb mi que si no és necessària cap dotació econòmica poques mesures reals hi haurà incloses en aquesta llei. Però vull fer referència a una molt concreta, ja que també hi ha un capítol específic a la llei, i és, i em sap greu que no hi hagi el conseller d'Agricultura, hi ha un article referit a les dones del món rural que a nosaltres ens interessa molt; estava molt bé, tot i que vàrem demanar que també es fes referència a altres sectors, però la Conselleria d'Agricultura diu, en aquesta memòria econòmica: "Són moltes les dones que mantenen la titularitat o la cotitularitat d'una explotació agrària i no es fa necessari fer o introduir modificacions a cap normativa ni tampoc no fa falta

cap dotació econòmica", això pel que fa a la Conselleria d'Agricultura i Pesca, però podríem continuar amb tota la resta i a pràcticament cap es veu la necessitat d'augmentar els recursos.

I la Conselleria d'Educació, la Conselleria de Sanitat i la Conselleria de Treball duen una sèrie de mesures que jo he de dir que l'únic que fan, senyores i senyors diputats, és recollir els programes i les ajudes que ja hi ha en aquests moments, no intenten enganyar-nos al Partit Socialista ni tampoc a la ciutadania, vostès aquí recullen una sèrie d'accions que saben ben cert que ja es duen a terme. Per cert, pel que fa a la Conselleria de Treball, es varen posar moltes d'elles en funcionament o a l'anterior legislatura, a la legislatura en què governava el pacte de progrés.

En definitiva, aquesta llei que avui s'aprovarà, suposam que amb els vots del Partit Popular, no és una llei, senyores i senyors diputats, que ajudi que en aquesta comunitat la igualtat entre homes i dones sigui una realitat, una qüestió real, amb aquesta llei no feim més, de qualque manera, que vostès es facin la foto, que vostès puguin dir que han aprovat una altra llei, una llei més, per això aquests períodes extraordinaris, però realment no avancen ni una sola passa, ni una petita passa en la igualtat real entre homes i dones en aquesta comunitat. No és una llei que mereixin les dones d'aquesta comunitat, no és una llei, senyores i senyors diputats, que les dones mereixem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn en contra té ara la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam avui davant el darrer tràmit parlamentari, el darrer debat pel qual la llei de la dona aviat ja serà una realitat, perquè, sí, senyores i senyors diputats, senyores diputades de l'oposició, sí que des del Grup Parlamentari Popular, sí que des del Partit Popular tenim una vertadera voluntat de treballar per a les dones, i avui n'és una prova. Perquè és aquesta una llei per a nosaltres urgent i a la vegada necessària, perquè és una llei que garanteix la plena igualtat de drets entre homes i dones.

I sí, senyors i senyors, no tinguin cap dubte que aquesta llei millorarà infinitament la situació de les dones a les Illes Balears: una llei que ampliarà el marc legal de les polítiques autonòmiques d'igualtat entre homes i dones, tant pel que fa als principis d'actuació com també a les actuacions concretes. I és una llei amb un contingut ple de compromisos, Sra. Mascaró, jo no sé per què s'acusa aquí que està buida, que no té contingut, que no hi ha compromisos fermes, jo crec poques lleis seran tan clares i tan fermes com aquesta a l'hora de determinar tots els compromisos que per part de les administracions s'adquireixen a partir d'aquesta llei.

I justament un aspecte importantíssim és que amb aquesta llei es garanteix la vinculació de la totalitat dels poders públics de les Illes Balears en el compliment de la transversalitat, és a

dir, de totes les activitats polítiques i a tots els àmbits. Sra. Mascaró, els poders públics són tots, vull dir, el Govern, són els consells insulars, són les entitats locals, és que està dient vostè que no hi ha un compromís, jo crec que quan parlem dels poders públics de les Illes Balears és ben clar que no importa concretar i dir quins són, que ja ho sabem tots.

I com ja he dit en els mateixos debats, aquesta és una llei que té una vocació d'universalitat i una llei adreçada a totes les persones. I és que la llei de la dona regularà, de forma totalment integral, la situació de les dones en els diferents àmbits amb la finalitat de fer efectiu el principi d'igualtat entre dones i homes de les Illes Balears.

I mirin, senyores i senyors diputats, aquesta és una llei que, després d'haver superat les esmenes a la totalitat presentades pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM i Esquerra Unida i Els Verds, avui es troba en una situació de poder-se aprovar definitivament i estic segura que podem comptar amb el seu suport. S'han presentat un total de 214 esmenes per part dels diversos grups parlamentaris i després del debat d'avui acceptarem un total de 27 esmenes, 17 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, 7 del Grup Parlamentari Socialista i 3 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Una de les esmenes que ja s'ha repetit aquí pels diferents grups i que nosaltres no podem acceptar són les referides al títol de la llei. Nosaltres considerem que la llei va més enllà de la igualtat entre dones i homes i a més pretén regular de forma integral la situació de la dona a tots els àmbits, és una llei per a la dona, és una llei que regularà la situació de la dona a tots els àmbits, cultural, econòmic, laboral, social, educatiu, polític, etcètera.

I també hi ha altres esmenes que fan referència a la discriminació positiva, a la representació equilibrada i d'altres de la dona; nosaltres aquestes esmenes no les acceptem perquè considerem, no perquè no hi estiguem d'acord, vull dir, no fa falta, com ha fet la Sra. Rado, ridiculitzar tal vegada la postura del Partit Popular, perquè vostè sap perfectament que nosaltres en molts de conceptes, en moltes d'esmenes que vostès han presentat amb el contingut hi estam d'acord, però no estam d'acord amb el fet formal d'acceptar-ho com a esmena, perquè considerem que molts d'aquests conceptes als quals es refereixen les esmenes ja estan previstos en els principis rectoris de l'acció administrativa o, simplement, tendran el seu lloc en el desenvolupament reglamentari propi de la llei i no fa falta que estiguin concretats a la llei.

Temes com el dret a la maternitat, el qual també ha estat objecte d'esmena, la qual cosa no deixa de ser sorprenent, he de dir que des del Grup Parlamentari Popular entenem que el dret a la maternitat és un bé social i com a tal hem volgut que es reconegui a la llei. En canvi, ja ho vàrem acceptar en ponència, sí que estam d'acord amb Esquerra Unida i Els Verds quan proposen, a la seva esmena a l'article 3, que des de l'aprovació de la llei qualsevol tractament desfavorable a dones embarassades i les funcions relacionades amb la maternitat seran considerats discriminatoris per raó de sexe.

Un altre punt important i que convé també tenir clar, i al qual s'han presentat també un parell d'esmenes, és el referit a

l'àmbit d'aplicació de la llei i que fa referència a l'article 4, com ja he dit anteriorment, són tots els poders públics de la comunitat autònoma, a més també dels òrgans estatutaris, i també, Sra. Mascaró, de la Universitat, ho dic perquè vostè ha comentat, crec que ha estat vostè, o no sé qui ha comentat que la Universitat era important tenir-la en compte; jo crec que no només la tenim en compte sinó que també la fem i l'obligam amb aquesta llei a participar i està inclòs en tots els compromisos relacionats amb la dona.

Per altra banda, vull anunciar que sí que acceptarem l'esmena 2019/06, de substitució de l'article 7, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i la 2001/06, d'Esquerra Unida i Els Verds, en què es proposa afegir un punt g) a l'article 7, que digui "En els projectes de llei presentats al Parlament de les Illes Balears i en totes les normatives dictades per les distintes administracions s'adjuntarà un informe sobre el seu impacte de gènere, elaborat per l'Institut Balear de la Dona". Per tant, acceptem aquestes dues esmenes, que són idèntiques, del Grup Parlamentari Socialista i d'Esquerra Unida i Els Verds.

He de dir també que hi ha moltes esmenes que fan referència a afegir nous articles sobre educació, eliminació de prejudicis, integració, i aquestes esmenes les rebutjam, ja que considerem que aquests aspectes, com ja he dit abans, són matèria de desenvolupament reglamentari per part de cada conselleria o organisme competent i de fet aquí ja està contemplat.

Per altra banda, concretant en el tema educatiu, que també s'ha comentat aquí, vull recordar, senyores i senyors diputats, que és prioritat d'aquest govern, i també és obligació legal, l'establiment d'un model educatiu basat en la formació en igualtat entre els sexes. I per tant es considera necessari també el foment des dels centres de professorat de formació adequada per tal de garantir el principi d'igualtat entre dones i homes.

Sí que acceptem l'esmena 1954/06 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, referida a l'addició d'un nou paràgraf a l'article 51, que digui que "Les administracions públiques vetllaran especialment per al benestar i la protecció social de les dones de la tercera edat i fomentaran la seva participació a la vida política, econòmica, social i cultural".

No acceptem cap esmena que imposi quotes de participació de les dones, ja que nosaltres considerem millor fomentar la participació de les dones a tots els àmbits amb igualtat d'oportunitats entre dones i homes i que la designació de càrrecs es faci en funció de la capacitat professional de les persones i no en funció del seu sexe. Per tant, des del Grup Parlamentari Popular creim en les mesures de foment per tal d'aconseguir la igualtat d'oportunitats entre dones i homes dins l'àmbit de la política i mai creim amb les imposicions. I avui, per exemple, Sra. Rado, és un clar exemple, avui en aquest plenari duim tres lleis i som tres dones les que les defensarem, jo crec que això són exemples i són actuacions concretes que fa el Partit Popular.

Referent a altres esmenes que s'han presentat, dir que a la llei ja es preveuen mesures per tal de poder conciliar la vida familiar i laboral a tots els àmbits; no sé, ja no record qui és

que ha dit que no es prenia cap tipus de mesura, jo crec que no ho han llegit bé, vull dir que estan previstes aquestes mesures especialment a l'àmbit laboral. Fins i tot també entenem que les mesures no tan sols han d'anar per als treballadors i treballadores sinó que també han d'anar a les dones i homes que tenen al seu càrrec persones dependents, majors i també menors. I també vull recordar que les mesures de conciliació són competència de la Conselleria d'Interior, la qual ja ha assolit els instruments adients per tal d'aconseguir aquesta conciliació de la vida familiar i laboral. Mesures com flexibilitat d'horaris, serveis d'ajuda a domicili per a la cura de persones majors o dependents, infants, creació de guarderies familiars, permisos parentals, etcètera, són mesures que estan contemplades en aquesta llei i jo crec que s'ha faltat a la veritat quan s'ha comentat que únicament parlàvem de la creació de guarderies laborals, jo crec que hi ha bastants més mesures i que és important tenir-ho en compte.

Quant a una altra esmena que també s'ha presentat, dir que destaca en aquesta llei l'obligatorietat d'incorporar un pla d'acció per a l'ocupació de les dones dins el marc del Pla d'ocupació de les Illes Balears, amb especial cura a les situacions d'una primera feina, dones discapacitades, en situació de risc d'exclusió social, així com també el retorn al mercat de treball. Vull dir que el tema laboral està absolutament ben contemplat en aquesta llei i d'una manera ben concreta.

La llei ve acompanyada d'una memòria econòmica feta per cadascuna de les conselleries del Govern, en funció de cadascuna de les seves competències. I he de dir, Sra. Rado, que hi ha una implicació absoluta de totes i cadascuna de les conselleries d'aquest govern, absoluta, i si no donem temps a aquesta llei i veurà totes les implicacions que tindrà a totes i a cadascuna de les conselleries, que jo entenc que vostès no puguin entendre el que és l'actuació transversal dins un govern perquè no era possible a l'època del seu mandat, però sí que ho és ara, i de fet s'aplica de forma absolutament eficaç a molts d'àmbits i també, com no pot ser d'altra manera, en el tema de la dona.

Quant a les sancions, dir que un dels principis generals de la llei és, torn a insistir, la transversalitat, i que seran cadascun dels poders públics competents en l'àmbit que pertoca els que hauran de desenvolupar reglamentàriament la llei, amb la qual cosa sí que estan contemplades les sancions, però d'una manera transversal i serà cada responsable qui les imposi.

Quant als consorcis, s'ha comentat aquí la figura dels consorcis, Sra. Mascaró, me digui on està contemplada la figura del consorci a la llei, perquè la veritat és que jo l'he vista, no ho sé, no he entès massa bé a què es referia, perquè li agrairia que me digués a quin article està contemplada la creació dels consorcis, perquè crec que no i si no doncs m'ho tornarà comentar.

Crec que, senyores i senyors diputats, tots els grups parlamentaris hem fet molta feina perquè la llei que avui aprovarem sigui la millor eina per a totes les dones de les Illes Balears. I perquè no ha de quedar, crec que en això hi estam tots convençuts, a la nostra comunitat cap dona que se senti desprotegida dels poders públics per la seva situació de dona.

Crec que la llei, amb l'aportació de cadascun dels grups polítics, aconseguirà el que persegueix, que no és altra cosa que regular de forma integral la situació de la dona en els diferents àmbits, amb la finalitat de fer efectiu el principi d'igualtat de dones i homes a les Illes Balears.

I estic convençuda que vostès, senyores i senyors diputats de l'oposició, recapitaran i estic convençuda que al final donaran el seu vot a favor perquè aquesta llei de la dona sigui una realitat ben aviat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

En torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc he de dir a la senyora portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular que nosaltres no estam d'acord amb aquesta llei, tot i que, com sap perfectament, no votarem, però vull que li quedi molt clar que el consens que vostè suposadament ha dit no existeix.

Nosaltres no valoram l'esforç que han fet perquè no n'han fet gaire. Jo crec que ja se li va dir en el seu moment, a l'esmena a la totalitat, que tot un conjunt d'entitats de dones havien presentat més de 100 esmenes i només se'n varen acceptar 11, de les quals pràcticament eren qüestions molt puntuals i molt concretes. En aquest sentit a partir d'aquí hi ha també informes del Consell Econòmic i Social, hi ha vots particulars, hi ha després tota una tramitació posterior en la qual vostès he de dir que han fet un esforç, ningú no el lleva i tot i que li agraeix que aprovin una esmena de les nostres, però allò cert és que no hi ha hagut realment un esforç si tenim en compte la magnitud i la importància d'una llei que pretén potenciar una eina fonamental respecte a la política d'igualtat entre dones i homes. Per tant nosaltres creim que no han fet aquest esforç ni el pretenen fer, i senzillament l'únic que volen és aprovar aquesta llei de la dona, com dic, per cobrir únicament l'expedient i tenir una eina o un eslògan electoral més, res més; si haguessin volgut consens, si haguessin volgut esforçar-se, han tengut molt de temps, i a més nosaltres estam disposats encara ara a fer més esforç per poder arribar realment a aquest consens.

Tot i així he de dir que pareix que han acceptat una esmena en aquest plenari de les que nosaltres hem presentat, la qual cosa evidentment... -o dues, perdó, dues-, amb la qual cosa, si més no, veim que hi ha hagut aquesta petita passa endavant, però ens en queden gairebé més de 55 pendents.

Puntualment li he de dir que, miri, aquesta llei no és urgent ni tan necessària com vostès volen dir; a més ja vàrem dir que

no era oportuna. L'aprovació de la llei estatal anunciada, que és una transposició de la directiva europea, anul·larà bona part d'aquesta llei. Nosaltres hem dit que aquesta llei no és una qüestió tan urgent ni necessària com vostès volen dir, sobretot perquè, com dic, després hi haurà una anul·lació.

I, en segon lloc, el més important: les lleis es fan per aplicar-les i perquè hi hagi una obligació d'aplicació. Amb aquesta llei -ja li dic, Sra. Portaveu- no hi ha compromisos. Jo no sé si és que vostè ha llegit una altra llei diferent de la que tenim a l'oposició; no hi ha compromisos clars, i si no digui'm vostè on diu que obligatòriament s'ha de fer alguna cosa. Tot és: "s'haurà de fer, es podrà fer, ja ho veurem..."; i si no es fa, què passa? Per tant jo crec que en aquest sentit aquesta llei no és realment cap aportació important a cap política i a cap compromís respecte de les dones, sinó que, com dic, està absolutament absent del que són compromisos clars. No vincula a res el Govern, ni les empreses, ni les mateixes administracions; vull dir que, per exemple -per posar-li exemples concrets- les mesures de conciliació de la vida laboral i familiar, quines? Les empreses diu que podran, podran, si volen -però i si no volen?- podran fer mesures -diríem- i cercar mecanismes per intentar conciliar la vida laboral i la vida familiar; fins i tot diu que podran posar diríem serveis, entre cometes, supòs de guarderies laborals, però no concreta ni obliga a res, senzillament ho podran fer si volen. I si no volen?, què passarà? Res, teòricament res, segons aquesta llei.

En segon lloc no vincula a res el Govern. Tornem a les mesures de conciliació de vida laboral i familiar: diu que el Govern podrà fer, podrà, podrà si vol i si ho troba, tota una sèrie d'actuacions com per exemple allò del tema d'escoletes o tot el que suposi una millora envers aquests serveis educatius, però ho deixa absolutament obert sense cap compromís.

Per altra banda no està, per tant, com dic, regulat, no s'inclouen aspectes fonamentals, com li he dit, dins els convenis col·lectius i dins les mesures de contractació, que llavors sí que podríem dir que hi ha hagut un avanç, perquè realment totes aquestes polítiques de conciliació de la vida laboral i familiar, totes les polítiques que suposen millorar l'accés a l'ocupació de les dones, està present, però no és el lloc; l'únic que queda és "es podrà fer", i una bona intenció, res més, i si no torni's a llegir la llei perquè nosaltres almanco no ho hem vist i, a més, no ens faran creure el que no és.

En tercer lloc, miri, ja li he dit que no pot comptar amb el nostre suport; nosaltres creim realment en les polítiques d'igualtat de les dones, creim que hi ha un compromís ferm en els anys que vivim perquè les dones..., no és regular la situació de la dona, Sra. Portaveu, la situació de la dona teòricament està regulada, teòricament les lleis ens emparen per igual totes, tots i totes; el que és necessari, perquè és un tema que no deim només nosaltres sinó que és un debat a nivell internacional, és una necessitat d'aplicar polítiques per a l'igualtat entre dones i homes, això és el que s'ha de fer, però regular una situació, com vostès ho plantegen, és una qüestió que, com dic, no té res a veure amb el que es planteja, no nosaltres, sinó que en aquest moment és el debat actual envers les dones.

No es parla per a res, precisament, de potenciar aquesta igualtat d'oportunitats. Les dones necessitem polítiques clares,

concretes, necessitem compromisos de les administracions, no necessitem bones paraules; necessitem que la realitat que existeix avui en dia es concreti en drets, en drets bàsics que realment es puguin dur endavant i on les administracions es comprometin. Aquesta llei no és un compromís, no és una aposta per aquesta igualtat d'oportunitats, és una llei que senzillament cobreix l'expedient que, a més, el que posa que està -diríem- bé és una pura còpia del que diu la legislació actualment ja en vigor i, per tant, nosaltres creim que no fa cap passa endavant ni millora la situació de la dona.

Vaig acabant dient que nosaltres considerem que es perd una oportunitat importantíssima; que les lleis, torn repetir, es fan per obligar, es fan per obligar, perquè hi hagi uns compromisos, perquè hi hagi uns pressupostos, perquè hi hagi tota una sèrie d'actuacions també sancionadores i de control i d'avaluació quan s'està incomplint aquesta llei...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. ...i resulta que la llei que avui vostès ens presenten, com dic, senzillament és una llei que realment per a nosaltres és un retrocés en aquesta comunitat autònoma. Jo m'ho faria mirar; vostès són uns antiquats que no se n'han adonat del moment en què vivim. Les dones, les dones d'aquesta comunitat volem una altra cosa i, per tant, continuarem lluitant per realment modificar una llei que, com dic, per a nosaltres no suposa no només res nou, sinó que és un involució. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo em voldria adreçar a la persona que després m'haurà de contestar, però realment ha fet una defensa de la llei i molt poc s'ha referit a les esmenes que continuam mantenint.

No hi ha voluntat de consens; per tant insistir més en la defensa de les esmenes no té molt de sentit. Sí que li he de dir que difícilment es pot fer després una regulació posterior, un desplegament de la llei d'aspecte que no apareixen a la llei; si la llei no diu que se sancionaran les coses que no es compleixen després no es pot fer cap decret per sancionar les coses que no es compleixen. Per tant difícilment tots aquells aspectes que no apareixen, com molts de principis que no hi són, després es podran regular: no es pot regular allò que no existeix, Sra. Feliu.

I referent a allà on diu allò dels consorcis, article 41.2: "El Govern de les Illes Balears ha de crear o acordar -ha de crear o acordar- la integració -això és una obligació, "ha de crear" és una obligació- en consorcis o altres figures amb altres administracions amb la finalitat de lluitar..., altres

administracions públiques o institucions públiques o privades, amb la finalitat de lluitar contra la violència envers les dones”. Una de les poques obligacions que estableix la llei que vostès volen de la dona, que nosaltres voldríem que fos per a la igualtat de drets entre dones i homes, és crear consorcis. N’hem vist crear molts, aquesta legislatura, de consorcis, Sra. Feliu, que no arribam a saber mai què fan ni per a què. Ja sé que hi ha qualche diputat del Partit Popular que li pareix graciós i ja li va bé que no se’ls pugui controlar, però en democràcia és bàsic el control des de l’oposició, tot i que al Sr. Font no li pugui agradar.

Per tant, Sra. Feliu, jo no li defensaré més les esmenes, ja ho hem fet moltes vegades, vàrem començar abans i tot que la llei entràs en aquest parlament per discutir-la. Vostès volen una llei per regular la situació de la dona; la societat necessita una llei per garantir el dret de les dones a les mateixes oportunitats, a les mateixes garanties d’exercici dels seus drets, no una llei que no doni garanties, cap garantia ni una, a les dones, i fins i tot qualche article pensam que és discriminatori.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l’Hble. Diputada Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, per contestar a la portaveu del Partit Popular, que ens deia que aquesta llei era una llei urgent. Sra. Feliu, una llei urgent, però una llei que ha de complir allò que de qualche manera pretén, i aquesta llei serà molt urgent però no complirà cap dels requisits que es necessiten per arribar a una igualtat entre homes i dones. És una llei urgent, ja li ho he dit abans, perquè a vostès els interessa aprovar moltes lleis; no han tengut en compte, i ho he de tornar a repetir, Sra. Feliu, i a vostè no li quedarà més remei si vol fer un acte de responsabilitat i pensa les esmenes que han estat presentades, no només pels grups polítics sinó per moltes associacions, aquesta llei podria millorar molt, però vostès creuen que és molt urgent, la volen aprovar i, per tant, s’han estimat més no pactar, no negociar amb ningú, i tendran una llei que serà la seva llei però no serà la llei per a la igualtat de les dones d’aquesta comunitat, Sra. Feliu, no ho serà.

Li han dit altres intervinents que el contingut està ple de compromisos que queden enlaire. Vostès no fermen res; vostès diuen que promouran, fomentaran... I si no es fa això?, com ho farem?, si no es promou, si no es procura, si no es fomenta? Què hem de fer, Sra. Feliu? Sí, vostès ho diuen: anar al Síndic de Greuges. Perdoni, jo crec que això és un dels punts més risibles precisament d’aquesta llei, quan tothom sap, efectivament, que, el Síndic de Greuges, en aquesta comunitat no hi ha hagut possibilitat de crear-lo; per tant, paper banyat.

Vostè repeteix que és una llei urgent, que és una llei molt bona, que és una llei que compleix tots els requisits. Jo li he de dir que per molt que vostès ho repeteixin, vostès això ho fan moltes vegades, no només amb aquesta llei: repeteixen i

repeteixen i repeteixen, i creuen -jo crec que ho creuen- que per molt repetir això es convertirà en veritat. Sra. Feliu, per molt que repeteixin aquesta no és una bona llei, és una llei molt dolenta, i una llei -li ho torn a dir- que no serveix per arribar a la igualtat entre homes i dones d’aquesta comunitat.

Em deia que nosaltres no entenem allò de transversalitat. Perdoni, Sra. Feliu, si vol ho podem discutir en qualsevol moment, però jo crec que qui no ho entén és vostè, referida, precisament, quan jo li parlava de la memòria econòmica; vostès pareix que entenen per transversalitat que cada un farà el que podrà. No, això no és transversalitat, Sra. Feliu; Sra. Feliu, això és que, a les mesures que es determinin en aquesta llei, cada una de les conselleries hi aplicarà els recursos i les modificacions normatives pertinents a fi de fer-ho possible. Però jo li puc llegir una per una què diuen totes les conselleries. Per exemple la Conselleria de Relacions Institucionals, que diu que ja ha fet una escoleta; bé, l’ha feta, però de les noves mesures que procura aquesta llei no en diu res; Conselleria de Turisme: “La norma no implica cap despesa en els pressupostos de la Conselleria de Turisme”; Conselleria d’Obres Públiques: “No suposa cap cost addicional pressupostari o financer”; Conselleria de Medi Ambient: “No afectarà els pressupostos de la Conselleria de Medi Ambient”; Conselleria d’Educació i Cultura, ens parla d’un programa del 2005, i vostès saben -també li ho han dit- que un dels principals fonaments per arribar a la igualtat és l’educació i aquí no ho preveuen; Comerç i Indústria: “Cal dir que no suposa increment de cap despesa”; Conselleria d’Agricultura i Pesca, ja l’hi he dit... Bé, i així podríem continuar amb totes les conselleries del Govern.

De totes maneres, Sra. Feliu, ja li dic que no és una bona llei, és una llei dolenta per a les dones d’aquesta comunitat. Ara, que tampoc no ens hauria d’estranyar; encara que no vull dir que sigui la doctrina del Partit Popular, determinades persones, fins i tot diputats d’aquest parlament, es permeten fer manifestacions que qualifiquen de radicals determinades assemblees de qualche poble, com són la de Petra, i els diu que aspiren a modificar els costums familiars *en los trabajos domésticos y a igualarse al hombre en todos los ámbitos*. Efectivament, Sra. Feliu, les dones d’aquesta comunitat volem arribar a la igualtat entre homes i dones, volem ser tots iguals, però amb aquesta llei -li ho torn a repetir- no hi arribarem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

En torn de contrarèplica... Sí, Sr. Diputat, per què em demana la paraula?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, bàsicament per unes declaracions que ha fet..., per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

Per quina...? Sr. Font, per quin grup parlamentari?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

La Sra. Rado.

EL SR. PRESIDENT:

En aquest cas entenem que no té dret vostè a la paraula. Moltes gràcies.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Ja em sap greu.

EL SR. PRESIDENT:

Continuam. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. És ben clar que allò que està quedant ben clar i ben..., i ha quedat ben de manifest és que el que poden acceptar vostès, senyores i senyors diputats de l'oposició, és que sigui el Partit Popular el que dugui endavant polítiques socials i polítiques socials de veres, amb compromisos socials de veres, i no polítiques de maquillatge, com tots recordam que es duïen abans.

Senyores i senyors diputats, que em diguin vostès que aquesta llei no compromet a res, que em diguin vostès que aquesta llei està buida de contingut, bé, qualche cosa han de dir. És clar que el seu paper és difícil davant d'una llei que està molt ben feta i és un paper que és complicat dir coses concretes en contra d'aquesta llei. Clar, vostès diuen que no hi ha coses concretes; jo crec que..., "no hi ha imperatius, no hi ha imperatius en aquesta llei, no hi ha compromisos reals en aquesta llei"; jo crec que basta agafar la llei, començant per l'article primer, objecte i finalitat: "Han d'orientar..., s'han de fer..., s'han de regir..., es garanteix..."; jo crec que tot això són compromisos ben clars. No és "es podrà..., podran..."; potser que hi sigui però no és exclusiu d'aquesta redacció d'aquest text. Vull dir que hi ha moltes, moltes expressions amb imperatiu, que entenc jo que són ordres claríssimes per part de la llei, i compromisos fermes que impliquen el compliment d'aquesta llei.

I torn insistir, Sra. Rado. Vostè em treu cada conselleria, la seva participació al voltant... Deixi que comenci la llei i després critiqui si les conselleries intervenen o no intervenen en polítiques de dona. El que jo li dic és que la llei, la llei, el paper que avui aprovarem definitivament, la llei obliga totes i cada una de les administracions de la comunitat autònoma, i són totes i cada una de les conselleries, a part dels òrgans estatutaris i de la universitat. Vull dir que, vulguin o no vulguin, la mateixa llei obligarà que cada una de les conselleries en el seu pressupost tenguï en compte, a l'hora de fer els pressuposts, el tema de la dona, vull dir, vulguin o no vulguin. Vostè agafi el que vulgui, però és que la llei encara no està posada en marxa; esperi que es posi en marxa i veurà com no trobarà ni un sol (...) de cap conselleria que es negui a aportar dins el seu pressupost la part proporcional perquè la llei ho marca, i no hi ha cap discussió, amb la qual cosa vostès cerquin el que

vulguin, critiquin, diguin que no hi ha contingut, diguin que no és una llei que obligui, diguin que les conselleries no la volen acceptar, diguin el que vulguin, però la veritat és que el Partit Popular està donant exemple, el Grup Parlamentari Popular està donant exemple del fet que sí, sí que creim en les polítiques de dona, que sí que hi creim i que apostam per la igualtat, i que sí som conscients que encara falta molt i que encara s'ha de legislar molt més i que aquesta llei, sense cap dubte, empararà moltes dones que ara mateix es troben en una situació de desemparament, perquè no és real, el que vostès diuen, que legalment ja està cobert. No, hi ha moltes, moltes situacions de discriminació que legalment no estan cobertes i que d'aquesta manera, amb una llei autònoma, la comunitat autònoma podrà intervenir de forma directa.

Amb la qual cosa la veritat és que és mal d'entendre que una llei que l'únic que fa és desgranar punt per punt punts que afecten positivament o que afectaran positivament la dona, vostès, vostès que es diuen d'esquerres, estiguin en contra d'acceptar compromisos que ha d'adquirir el Govern per tal que la dona es trobi en una millor situació de la que es troba a dia d'avui. Que és millorable?, segurament, no deim que no, però jo crec que sense cap dubte millorarà i molt la situació de la dona a dia d'avui, amb la qual cosa la veritat és que és mal d'entendre que l'esquerra no estigui a favor d'una llei de la dona.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu.

Senyores i senyors diputats, abans de passar a votació record que l'esmena del Grup Esquerra Unida i Els Verds, la 2001, ha estat acceptada. Per tant votariem la resta. Està acceptada -esper- per assentiment..., la 2001. La 2019 és del Grup Socialista i la 1954, del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Per tant aquestes tres esmenes estan acceptades, estan aprovades per assentiment, i ara passariem a votar la resta d'esmenes, i votarem les del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.

Senyores i senyores diputats, passam a votació.

Cap vot a favor, 30 vots en contra i cap abstenció.

Passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Cap vot a favor, 30 vots en contra, cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Passam a votació.

Cap vot a favor, 30 en contra, cap abstenció.

I ara seguidament passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de la denominació del títol de projecte; dels articles 1, 2, 3, 5, 6 i 7; de la denominació del títol segon; de la denominació del capítol primer; dels articles 8, 9, 10, 11, 12 i 13; de la denominació del capítol segon; dels articles 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 38, 39, 40, 41, 42, 45, 47, 48, 49 i 50; de la denominació del títol tercer; 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65 i 66; i de la disposició final segona i de l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votació.

30 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

I finalment passarem a la votació de la resta de l'articulat, al qual no es mantenen esmenes, i si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de la denominació del títol primer; dels articles 4, 18, 24, 25, 26 i 27; de la denominació del capítol tercer; de la denominació del capítol quart; de la denominació del capítol cinquè; dels articles 36 i 37; de la denominació del capítol sisè; dels articles 43, 44 i 46; de la denominació del capítol setè; de la denominació del capítol vuitè; de la denominació del títol quart; de l'article 59; de la denominació del títol cinquè; de la disposició transitòria única; de la disposició derogatòria única; de la disposició final primera i de la disposició final tercera.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

30 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Per tant es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Senyores i senyors diputats, aquesta presidència proclama aprovada la llei per a la dona.

(Aplaudiments)

En segon lloc debatrem les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears: la RGE núm. 6614/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista; la RGE núm. 7038/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista; i la RGE núm. 7181/06, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds.

II.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 6614/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista al Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, intentaré exposar en aquest torn d'intervencions les

motivacions que ens han duit, al Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, a presentar aquesta esmena a la totalitat a aquest projecte de llei i, en conseqüència, a demanar la devolució al Govern.

He d'assenyalar, en primer lloc, que el nostre grup parlamentari no presenta esmenes a la totalitat per sistema; no ho hem fet mai així; ho feim només després d'analitzar molt a fons cada un dels projectes presentats, i en aquest cas del Projecte de llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears creim que està plenament justificada l'esmena a la totalitat, i açò per dos motius: en primer lloc per incorreccions tècniques que hem observat i, en segon lloc, molt principalment, perquè vulnera clarament l'arquitectura competencial de la comunitat autònoma. Intentaré llavors, amb la meua exposició, justificar aquestes dues asseveracions. No entraré en la part tècnica -això ho deixaré per a les esmenes parcials-, però sí vull referir-me a la recuperació de les competències dels consells que intenta el Govern mitjançant aquest projecte de llei.

No podem acceptar de cap de les maneres que aquesta llei estableixi una nova fórmula de distribució de competències, una cosa així. Segons el que es desprèn de l'articulat de la llei el sistema bibliotecari ha de respondre a una espècie de competències duplicades a repartir entre el Govern de les Illes Balears i els consells insulars, i des del nostre punt de vista açò és inacceptable. El procés de descentralització que s'ha duit a terme al llarg dels anys a les Illes Balears s'ha basat en una premissa bàsica: la cessió als consells insulars de competències pròpies, competències que els consells han d'exercir amb plenitud, sense interferències del Govern. Amb aquesta llei, igual que passava amb la llei d'arxius, assistim a un vertader procés d'involució respecte d'aquesta concepció bàsica de la nostra arquitectura institucional, i açò és perillós, molt perillós, i a sobre va en contra de la marxa del temps.

Segons aquesta llei el Partit Popular, el Govern, planteja una qüestió molt senzilla: el sistema bibliotecari de les Illes Balears és suprainsular, ergo correspon al Govern de les Illes Balears la seva gestió, i açò és una clara mistificació, un frau de llei i una clara vulneració de l'esperit i la lletra de l'Estatut actual, i ja no diguem del futur. Segons la legislació actual, la legislació vigent, correspon als consells insulars la gestió del sistema bibliotecari; al Govern només li correspon la coordinació de les actuacions dels tres consells. I açò no és una opinió; ho és, és opinió meua, però no és una opinió; és el que diu la llei vigent de transferències. Llegesc textualment: "S'atribueixen als consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera, dins el seu àmbit territorial i amb caràcter de pròpies, totes les competències executives i de gestió", totes les competències executives i de gestió, totes, amb caràcter de pròpies. Només queda fora, naturalment, la capacitat legislativa, que radica en aquest parlament. El Govern de les Illes Balears es reserva, açò sí, les tasques de coordinació i representació exterior, només coordinació i representació exterior.

I aquest esquema lògic, que hauria de ser assumit per tots, és allò que vulnera -igual que intenta fer la llei d'arxius- aquest projecte de llei de biblioteques. Aquest projecte de llei converteix els consells insulars en entitats tutelades pel Govern, passen a ser simples oficines de gestió a les ordres del Govern.

I posaré un parell -menorquí- d'exemples perquè ningú no pensi que exager. El consell de biblioteques que la llei crea -un exemple-; en aquest consell hi participen els consellers insulars, cert; hi participen al mateix nivell que un representant de la UIB, un representant de les federacions de municipis i participen al mateix nivell que els dos vocals que ha de nomenar el conseller del Govern. És a dir que els titulars de les competències, els consellers, els consells, els que ostenten la gestió de les biblioteques, se'ls dona un paper de vocals al mateix nivell que les persones elegides a dit pel conseller d'Educació del Govern. Açò és un menyspreu als consells insulars i, pitjor encara, un menyspreu a la filosofia de construcció de la nostra comunitat autònoma que ha impregnat la tasca política des del 1983.

Però no s'acaben aquí els despropòsits, despropòsits polítics tots ells, aquesta involució competencial amara tot el projecte de llei. Així parlem ara de la Comissió Tècnica de Biblioteques, a aquesta comissió, els titulars de les competències, els titulars que són els consells, tenen el dret de nomenar-hi un representant, mentre governen en poden nomenar cinc; és a dir, aquesta comissió que ha de proposar les línies d'actuació en matèria de biblioteques i informar sobre les propostes de disposicions generals ha estat completament supeditada a les directrius del Govern. Llavors, ens podem demanar on ha anat a parar la descentralització; on ha anat a parar la concepció de competència pròpia que fixa la Llei de transferències; on ha anat a parar la idea que l'execució i la gestió del sistema bibliotecari és competència dels consells insulars?

Podem seguir i podem observar que mentre es van creant òrgans i fórmules organitzatives que suposen una submissió dels consells als dictats del Govern, la llei oblida, açò sí que ho oblida, la tasca feta fins aquest moment. Els consells insulars han realitzat els darrers vint anys una política bibliotecària pròpia que ha propiciat el desenvolupament de les tres xarxes de biblioteques, amb una dinàmica pròpia i amb excel·lents resultats. Aquesta organització ja existent és ignorada absolutament pel projecte de llei, no apareixen en cap moment, ni tan sols s'esmenten, els actuals serveis o centres coordinadors de biblioteques dels consells insulars que són en aquest moment el nucli vertebrador de tot el sistema de lectura pública de les Illes Balears. He de dir que aquest projecte de llei pretén fer taula rasa amb tota la feina feta durant anys, per crear, en canvi, una superestructura sobredimensionada, centralitzada i que no respon a la realitat pluriinsular de les Illes Balears. No és té en compte per a res la realitat actual, no es té en compte per a res la història passada, no es té en compte la distribució de competències. Açò a una llei clarament centralista, amb una única concessió als consells insulars: podran participar, però participar d'una única manera, acomplint les ordres que emanin del Govern, un retrocés absolut.

I ara em permetin una breu disgregació, a qualcú de la Conselleria d'Educació li ha passat pel cap llegir, seguir el debat estatutari que hem realitzat a les Illes Balears? Qualcú a la Conselleria d'Educació li ha passat pel cap llegir-se el projecte de reforma que van aprovar, iniciar el tràmit ahir a Madrid? Seria bo que ho haguessin fet, perquè en aquest Estatut nou els consells insulars són considerats institucions de

la comunitat autònoma al mateix nivell que el Govern, per la qual cosa no val cap mena de supeditació. En el nou Estatut les biblioteques ja no són una competència transferida pel Govern, són competència pròpia dels consells, segons l'article 69.19, pròpia i amb absoluta capacitat reglamentària. Ara al Govern, i per norma estatutària, li segueix quedant la coordinació.

Llavors, se n'adonen, senyores diputades, senyors diputats, del disbarat que suposa aquesta llei? Se n'adonen que si, com esperem, s'aprova el nou Estatut aquesta llei serà paper banyat o, pitjor encara, constant font de conflictes jurisdiccionals? Se n'adonen que l'endemà de l'aprovació del nou Estatut els consells podran aprovar reglaments que no tenen cap obligació d'acomplir aquesta llei respecte de la capacitat reglamentària, que no els dona la llei, ja que són emparats per una llei de rang superior? Aquesta llei està fora de la realitat, amb la seva intenció de recuperació competencial la Conselleria d'Educació no ha tingut en compte la realitat política actual i açò ho pagarem, si no ho aclarim, que esper que ho aclarim, amb conflictes innecessaris.

Fins ara, sense intervenció del Govern el sistema bibliotecari havia funcionat bé, a partir d'ara, si açò no s'aclareix, els augur que naixeran els problemes. I ja és trist que es dugui una llei al Parlament de les Illes Balears que empitjorarà la situació actual, una llei no per aclarir problemes sinó que en crearà de nous. És trist, però en certa manera és simptomàtic, perquè no es fan lleis per als interessos de la ciutadania sinó que es fan per als interessos del Govern.

No sé si em queda molt de temps, perquè això no s'encén, però crec que sí que no me'n queda molt, i no vull entrar en qüestions tècniques, que he dit que deixaria per a les esmenes parcials, d'açò ja en parlarem, perquè n'hi ha moltes de qüestions tècniques a solucionar, però ja en parlarem; però vull enumerar alguns dels nombrosos absurds que conté la llei, molts d'ells també referits a qüestions competencials: es crea una estructura de lectura pública sobredimensionada, amb multitud d'òrgans i una gran burocratització, però açò sí, sense afegir-hi recursos, en parlarem. Es confonen constantment les funcions de les biblioteques amb les tasques dels serveis coordinadors de biblioteques. Es pretén, una vegada més, reduir les competències dels consells, ara se'ls arrabassen totes les actuacions respecte de biblioteques privades, només els ho deixen com a biblioteques públiques. Es duplica la recepció del dipòsit legal, vulnerant altre cop la llei de transferències. Es crea una doble via de reconeixement de biblioteques, vulnerant les competències dels consells i excedint-se en molt en la coordinació. No s'atorga, obviant la lletra i l'esperit del nou Estatut, que al cap i a la fi no està aprovat, però es va votar aquí, per tant si aquí es vota supòs que s'hi està d'acord, no s'atorga capacitat reglamentària als consells, no se'ls atorga.

I així podríem seguir *ad infinitum* o *ad nauseam*, com vostès vulguin, perquè sens dubte és una mala llei. Una mala llei perquè no hi pot haver pitjor llei que la que no té en compte la realitat del poble al qual va dirigida.

Per acabar, simplement vull llegir-los el que a un debat anterior deia el conseller d'Educació respecte d'una altra llei, la d'arxius, -que, per cert, entre ponència i comissió l'hem haguda de capgirar dalt i baix i així i tot no és una llei-, deia el

conseller referit a aquesta acusació d'invasió competencial, deia: "I llavors es fa una crítica de caràcter polític, també, que és la d'enfrontament amb els consells insulars, és a dir, el Govern, dins la seva maldat congènita i absolutament desmesurada, pretén arrabassar amb violència, d'una manera irregular i amb tota la seva maldat intrínseca les competències dels consells insulars". Ho va dir el conseller, supòs que deu tenir raó. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Alberdi.

II.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 7038/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Em toca defensar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears i en primer lloc vull dir que resulta lamentable que el resultat d'aquests tres anys d'abandó en el tema de biblioteques, i una corre-cuita final, sigui una llei amb greus problemes de fons i de forma que justifiquen de sobra aquesta esmena a la totalitat. Però abans de passar a l'anàlisi del text que presenta el PP, crec que és necessari comentar un parell de qüestions per centrar el debat en què es produeix el tema de les biblioteques.

La primera d'aquestes qüestions és que consider absolutament necessari dotar la nostra comunitat autònoma d'un suport legislatiu que asseguri que el conjunt del sistema bibliotecari públic podrà complir la seva funció fonamental de preservar, organitzar i facilitar l'accés a la informació i al coneixement a tota la ciutadania, això és una de les primeres coses.

La segona és que, i vull ser ben acurada en dir-ho, la segona qüestió que vull posar en aquest debat és que el pacte de progrés havia deixat enllestit un projecte de llei de biblioteques que jo ni defens, no defens, perquè segurament s'hi havien de fer moltes correccions; el que vull dir, per centrar el debat, és que aquest projecte sí que havia estat el fruit d'un gran consens entre molts professionals i experts, feina feta que ja hi era i que s'havia d'aprofitar perquè donava la idea de quina era l'opinió dels professionals. Amb aquesta feina feta resulta encara més escandalós, més irrespectuós i més inadmissible que aprofitin aquest període parlamentari extraordinari, que vostès han forçat, per aprovar una llei que podria haver seguit la seva tramitació ordinària solament que des de la Conselleria d'Educació i Cultura hi hagués hagut el més mínim interès a donar solució als problemes del nostre sistema bibliotecari.

La tercera qüestió que ha de servir per centrar el debat és recordar que tenim una normativa que atribueix clarament una sèrie de competències als consells insulars en matèria de biblioteques, competències que, de forma general, s'han desenvolupat correctament, i l'opinió generalitzada és que fins ara tot el tema de les biblioteques, tot el tema de promoció de

les biblioteques públiques ha estat feina dels consells i dels ajuntaments.

I la darrera qüestió que cal tenir en compte per situar aquest debat respecte de l'interès de la nostra conselleria en el tema de les biblioteques, és que a la nostra Conselleria d'Educació i Cultura no hi ha cap unitat especialitzada en el tema de biblioteques, unitat que, amb diferents noms, departament, direcció general, tenen tota la resta de comunitats autònomes del nostre país.

Bé, ressaltades aquestes circumstàncies, pas a argumentar les raons de la presentació d'una esmena a la totalitat per part del Grup Parlamentari Socialista. Tal com he dit, la llei té dos tipus de problemes gravíssims, els de fons i els de forma. Començaré pels problemes de fons, els que interessin més, els polítics, i em referiré solament al més important d'aquests, perquè la resta els deixarem per ara, aquest és la manca d'intenció política de la llei. No se sap què vol que sigui el sistema bibliotecari de les Illes Balears aquesta llei. Des que pujo a aquesta tribuna a debatre actuacions del Partit Popular relacionades amb l'educació i la cultura, destaco, i ara un altre cop torna passar el mateix, que no n'hi ha de política darrera de les actuacions del Partit Popular, hi ha clientelisme en educació i, com demostra aquesta llei, hi ha abandonó, fins i tot descurança a l'hora de la cultura. Bé, en teoria i tant que n'hi ha de formulació política, només falta llegir-se l'exposició de motius; a l'exposició de motius vostès fan una exhaustiva relació de les recomanacions internacionals d'actualitat, jo me vaig quedar sorpresa, vaig estar cercant les altres lleis per veure d'on ho havien tret i vaig trobar una part d'Andalusia, una part d'Aragó, però bé, de totes maneres està actualitzada, està bé. Desafortunadament, tot aquest llistat exhaustiu queda amb formulació teòrica d'inici perquè en el text que s'esmena no hi ha enlloc el que diuen les recomanacions internacionals que ha de ser un sistema bibliotecari.

La llei del sistema bibliotecari que vostès presenten no respon a dues de les qüestions bàsiques que inclouen totes les concepcions modernes d'un sistema bibliotecari: la gratuïtat d'accés al sistema bibliotecari públic i el compromís de l'administració pública responsable amb el seu finançament. Comentaré breument aquestes dues qüestions: el primer valor fonamental que proposen totes aquestes recomanacions internacionals, que vostès detallen exhaustivament, és la gratuïtat. Com poden fer constar a l'exposició de motius que s'ha de facilitar l'accés lliure a la informació i proposar com a objectiu de la llei que posi els recursos bibliotecaris de les Illes Balears a l'abast de tothom i oblidar-se -pos entre cometes- de fer constar a l'article 1, el principal, que el sistema de lectura pública haurà de ser gratuït. O és que hi ha altra manera d'assegurar l'accés lliure de la ciutadania a la informació i posar els recursos a l'abast de tothom que fer-ho de forma gratuïta? No em sembla un oblit menor, Sr. Conseller, em sembla una demostració evident de la manca d'objectiu polític d'aquesta llei.

La segona idea política bàsica que el projecte de llei ignora és el compromís amb el seu finançament. Vostès fan una llei ambiciosa només de *boquilla*, com diríem en castellà, perquè, com vostès bé saben, els bons propòsits sense diners que els facin possibles es queden en res. Sap el Sr. Conseller que els

pressuposts actuals que gestionen les biblioteques públiques no els permeten, en la majoria dels casos, més que dues subvencions a diaris locals i nacionals, quan el mínim que es recomana seria de tres subscripcions, i ja no parl de les revistes, i de totes maneres no donaré exemples. Amb aquest panorama, com és possible que no s'hagi fet constar el compromís d'inversió del Govern en cap apartat del projecte? Vostès fan plantejaments ambiciosos, proposen que qualsevol nucli de població inferior a 2.000 habitants ha de tenir un punt o servei de lectura; proposen que es disposa de bibliometre, de bibliotren, de bibliopiscina, de punts de lectura, etcètera. Aquests serveis que vostès proposen només seran possibles si el Govern balear es compromet a fer una forta i continuada inversió per posar en marxa el sistema bibliotecari. Estan disposats a fer això? Jo ho dubto moltíssim, perquè el Partit Popular ha demostrat palesament, al llarg d'aquests tres anys, que la cultura no és una prioritat pressupostària i perquè la Conselleria d'Educació, desafortunadament, ens ha tingut en moltes ocasions, demostrat, que està amb l'aigua al coll i que no pot pagar ni tan sols els seus compromisos bàsics.

Fins aquí podríem dir la crítica de fons, la crítica de la manca de definició política de la llei, de què volem que sigui el nostre sistema bibliotecari. Entrem tot d'una als arguments que justifiquen l'esmena a la totalitat i que tenen a veure amb els greus problemes de contingut de l'articulat. Els més importants són tres: manca d'ordre intern, confusió conceptual i embolic competencial.

Comencem per la manca d'ordre intern. La llei és un desgavell profund, l'únic que se m'acudeix per entendre-ho és que l'hagin feta diverses persones i no hagin tingut la cura que algú al final, alguna persona experta, li hagi donat, abans de presentar-la un repàs global, perquè és que, si no, no s'entén, perquè el desordre és tan profund que no té coherència ni tan sols vist des de la llei. Totes les persones expertes amb les quals he tingut l'oportunitat de parlar-ne, i no solament les persones expertes sinó el sentit comú més bàsic, posen de manifest que no es poden utilitzar termes especialitzats, encara que sigui una llei especialitzada, si prèviament no s'ha fet la definició d'aquests termes, no es diu a què es refereixen; perquè vostès utilitzen el mateix terme amb diferents concepcions al llarg dels diversos articles de la llei. Doncs bé, jo només posaré un parell d'exemples: a la llei ens proposen que hi ha dos conceptes bàsics que pateixen aquesta incoherència, el primer és aquest Catàleg bibliogràfic de les Illes Balears, que vostès, a més, l'anomenen de diferents maneres al llarg de la llei, que en comencen a parlar a l'article 14 i no el defineixen fins al 26, un exemple. I després, el Catàleg col·lectiu del patrimoni bibliogràfic de les Illes Balears, el qual també anomenen de diferents maneres, en comencen a parlar a l'article 26 i no el defineixen fins a trenta articles després, exactament en el 47.

L'altra mostra del desordre profund de la llei prové de la incoherència entre el contingut de l'article 8, que l'hauria d'estructurar, i els articles que venen a continuació. A l'article 8 vostès posen el llistat dels elements que integren el sistema bibliotecari de les Illes Balears i fan un ordre, i una pensa, ingènuament, que aquest ordre serà el que seguirà a continuació; doncs no, vostès comencen per definir el tercer o quart element del que ha de ser aquest sistema bibliotecari.

Tots aquests problemes d'ordre intern de la llei, més la recent experiència de la Llei d'arxius, em fa preguntar-me: com és que el Partit Popular no és capaç de fer lleis entenedores? Quan es tracta de fer un text legal, no és la primera obligació de qui legisla fer-lo d'una manera que ordeni, reguli i sobretot no confongui? Doncs, si aquest és l'objectiu d'un text legal, està clar que aquesta llei que ens presenten han de retirar-la i estructurar-la de bell nou.

El segon gran problema del contingut del projecte de llei que han presentat és la confusió conceptual; comencem pel concepte "registre cultural", i tampoc no m'allargaré. Aquest és, sens dubte, un terme desafortunat, ja que de cap manera cultural es pot circumscriure únicament al material bibliogràfic que és la responsabilitat del sistema bibliotecari. Si vostès diuen referències culturals es refereixen a tot el que és la cultura i per tant es posen les biblioteques en una situació d'indefinió completa. Totes les persones expertes consultades s'inclinen pel terme "registre bibliogràfic" que és molt més precís.

Un darrer exemple d'aquest embolic horrorós que hi ha entre els conceptes de la nostra llei, de la llei que vostès presenten, és entre el que hi ha entre el concepte del sistema de lectura pública que, per cert, el mencionen a l'article 6 i el defineixen a l'article 16, i el concepte de sistema bibliotecari de les Illes Balears. Està clar que són coses diferents i estan relacionades, però no sabem el que és una cosa ni l'altra ni com es relacionen.

I per acabar de rematar la confusió respecte del sistema de lectura pública, que és l'eix vertebrador del nostre sistema bibliotecari, a l'article 17 hi ha un embolic total quan parlen de la seva estructura territorial, ja que es confonen els termes de sistema de lectura pública, sistemes insulars de biblioteques i xarxes de biblioteques públiques insulars. De veritat que, per molt que ho he analitzat, no aconsegueix entendre per què resulta quasi impossible saber què és cada cosa en el text de la llei.

I no tinc temps d'aturar-me a parlar de la biblioteca virtual, però segurament a continuació en parlarem.

I en darrer lloc, encara que ho faré d'una manera molt breu, perquè el Sr. Riudavets ja hi ha entrat profundament, vull parlar del tercer gran problema de l'articulat de la llei que presenta el PP, em refereixo a l'embolic en l'atribució de competències a les diverses administracions. Ho dic així perquè la llei no solament retalla i arrabassa les competències dels consells sinó que tampoc no explica clarament les funcions del Govern de les Illes Balears en el sistema bibliotecari, per exemple, a l'article 34 no diu què haurà de fer aquest govern quant al sistema bibliotecari de les Illes Balears, el més gros que tenim, ni a la Biblioteca de les Illes Balears, les dues peces més importants de l'estructura de biblioteques sobre la qual es legisla.

Per acabar d'il·lustrar aquesta confusió conceptual, solament posaré un exemple més: l'article 14, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, tampoc no vull entrar en coses concretes, però aquest és un article tan cridaner que no em vull estar de dir-ho, l'article 14 exposa, parlant de les funcions de la Biblioteca de les Illes Balears, que aquesta vetllarà per la conservació i

preservació de les obres que constitueixen el patrimoni bibliogràfic de les Illes Balears. Doncs no, Sr. Conseller, perquè vetllar per la conservació i la preservació del patrimoni bibliogràfic de les Illes Balears, i li llegesc textualment, és potestat dels consells insulars i dels ajuntaments, d'acord amb el que estableix la Llei de patrimoni de les Illes Balears en els seus articles 92 i 93.

Vaig acabant, el tarannà al qual ens té acostumats el Partit Popular, més les presses, ha fet que aquesta llei de sistema bibliotecari que ens presenten altre cop es botin, passin per sobre de les lleis aprovades en aquesta cambra. Les lleis que tenim aprovades abans d'aprovar la reforma de l'Estatut, la Llei de consells, la de patrimoni històric i per descomptat la d'atribució en matèria de cultura als consells insulars; però ara ignoren, com molt bé ha dit ja el Sr. Riudavets, el contingut de l'Estatut d'Autonomia que varem aprovar recentment el tràmit parlamentari del qual va començar ahir a Madrid. I el tarannà i les presses del PP ha fet que ignoren l'estructura territorial actual del sistema bibliotecari, el qual s'ha demostrat eficaç, encara que, per descomptat, necessita promoció. La conseqüència quina és? Una llei mancada de la intenció política, de la gratuïtat i del compromís amb el finançament que defineixen qualsevol sistema bibliotecari democràtic i eficaç; desgavellada quant a l'ordre intern, de cap manera que la fa incoherent i de vegades incompreensible; confosa conceptualment quant als termes fonamentals sobre el que legisla i amb greus problemes de distribució competencial entre el Govern de les Illes Balears i els consells insulars, de vegades per falta de claredat de l'articulat, però de vegades per contradicció amb la nostra normativa.

Per tot això el Grup Parlamentari Socialista demana la devolució del projecte de llei del sistema bibliotecari al Govern.

Moltes gràcies.

II.3) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 7181/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds al Projecte de llei RGE núm. 5771/06, del sistema bibliotecari de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura. Perdó, sí, té la paraula el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Avui, vull recordar una vegada més, plenari extraordinari, s'inicia el debat de la Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears. Aquesta llei, així com la resta de lleis que s'han debatut al llarg d'aquest llarg període extraordinari imposat pel Govern del Partit Popular, no resultava, al nostre entendre, tan decisiva i tan urgent per haver-se de transmetre d'aquesta forma i amb aquest, diríem nosaltres, desfici legislatiu que ocupa les files del Partit Popular. A més suposam que, també per les presses, és una llei en la qual detectam moltes mancances, crec que abans que jo ja han parlat els dos portaveus molt clarament

de quines són, i sobretot el que demostra aquesta llei són gravíssimes contradiccions respecte de les competències actuals, així com un desconeixement de la realitat territorial i competencial de les Illes Balears.

Una llei que, hem de dir una vegada més, com la gran quantitat de lleis que s'han presentat, com dic, en aquest període extraordinari, no aporta pràcticament res de nou i tampoc no millora, al nostre entendre, la situació del sistema bibliotecari a les Illes Balears, ni la seva democratització ni tampoc l'apropament a la ciutadania, que nosaltres entenem que és un tema clau, necessari i bàsic. Però resulta que al Partit Popular li agrada molt dur coses per parèixer que fa feina, no sé si és per aquesta raó. Per això i per raons que ara intentaré argumentar, demanam la seva retirada, que se la tornin mirar, que la refacin, que la millorin i sobretot que es respectin les competències insulars i dels ajuntaments, així com tots els temes organitzatius i estructurals del que ha de ser un bon sistema bibliotecari de les Illes Balears. I després la tornin dur, una llei que realment vinculi amb actuacions, hi hagi un pressupost clar i hi hagi, sobretot, com dic, unes actuacions concretes respecte d'un tema tan important.

Sobretot, jo demanaria als senyors del Partit Popular, el Sr. President no hi és mai quan parlo de lleis, que tinguin un discurs clar i no un discurs contradictori, perquè si no el que fan és enganyar els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears. Anem a veure, la normativa actual ja dóna un paper bàsic a la gestió de les biblioteques als consells insulars i als ajuntaments; ahir mateix, hi eren, el Sr. Matas hi era, entre d'altres, a discutir en el Parlament espanyol la presa en consideració de l'Estatut d'Autonomia, en el qual un dels eixos clars és dotar de més competències els consells insulars. Idò en aquesta llei tot el contrari, de què anam? M'agradaria que s'aclarissin. Com és que diuen una cosa i en fan una altra? Convé que s'aclareixin, sobretot quan fan lleis convé que s'aclareixin, perquè mentre tenen un discurs, suposadament descentralitzador, ens presenten aquí una llei intervencionista, una llei usurpadora de les competències dels consells insulars i dels ajuntaments, els quals actualment ja duen a terme aquesta tasca.

Nosaltres entenem, per tant, que en aquest aspecte purament competencial suposa un retrocés quant al discurs, com dic, de la descentralització, de la qual vostès en fan bandera, i sobretot de la pròpia realitat actual que, com dic, no només normativament parlant sinó també a nivell social. Es retiren competències que actualment es tenen i és una llei centralitzadora, tot el que crea, tota l'estructura que crea centralitza i jerarquitzat tot el sistema bibliotecari. Per tant, no va en una línia de coordinació ni en la línia precisament de fer una gran xarxa bibliotecària.

Segons el nostre parer, es creen òrgans centralitzats dependents del Govern de les Illes Balears i una estructura organitzativa jeràrquica que, com deim, perverteix l'organització actual insular de les Illes Balears. Però no sols a efectes d'estructura organitzativa formal, sinó també, amb aquesta proposta legislativa, s'allunya de la realitat i de la necessitat, absolutament necessària, d'apropar i d'incentivar la cultura i, entre d'altres, un àmbit important, el sistema bibliotecari de les Illes, i que així els ciutadans i ciutadanes ho

puguin integrar dins el sistema cultural, educatiu i social en la línia d'altres comunitats i països.

Nosaltres no podem dir avui que podem estar contents quan se'ns diu que tenim un dels problemes, per exemple a nivell de fracàs escolar més elevat i, precisament, és necessari, tot i que pareix un element col·lateral, importantíssim dur endavant una estructura, com dic, del sistema bibliotecari que ajudi, o sigui una eina més, per evitar aquesta situació francament jo diria molt preocupant en relació amb el tema cultura i el tema educatiu.

Respecte de l'organització del sistema bibliotecari de les Illes Balears nosaltres el que intentam és que, a través de les esmenes que presentarem i que ja discutirem en el seu moment, plantejar una organització per integrar i dotar d'estructura els consells insulars. Establim i plantejam uns treballs en xarxa entre les diverses administracions, tal com es contempla a totes les directives actuals. Però aquesta llei no va a fer una feina o a plantejar un nivell de coordinació i de xarxa bibliotecària, on tenguí un paper evidentment el Govern i on tenguí un paper els consells insulars i els ajuntaments, sinó que ho planteja a nivell jeràrquic, centralitzat i ho estructura entorn de la Biblioteca de les Illes Balears.

Per altra banda, és una llei, ja en altres àmbits, poc concreta i respecte dels aspectes tècnics és una estructura francament decebedora, perquè no aclareix, és confusa, no concreta, fins i tot conceptes tan bàsics com biblioteca i la seva titularitat, així com el procediment d'iniciar expedients de registre, reconeixement de biblioteques. I en aquest sentit, l'únic que fa és crear molta més confusió del que hi ha en aquest moment.

Un altre aspecte que nosaltres consideram clau d'aquesta llei i que no contempla és que s'han d'establir els criteris de cooperació entre biblioteques, cosa que no fa. No estableix terminis concrets sobretot per a la planificació dels mapes de lectura; no torna establir mínims, torna establir, perdó, mínims, quan és un procediment ja superat, i quan, precisament, el que s'ha de fer és posar en marxa aquests paràmetres establerts. Per tant, no fa, no arranca realment amb un sistema planificat bibliotecari, sinó que, senzillament, es limita a dir pràcticament el que ja existeix en aquest moment.

Falten terminis de revisió i d'actualització i de compromisos concrets, d'adaptar la nova llei de reglaments insulars de biblioteques; dels convenis amb rigor, amb l'elaboració dels mapes de lectura pública per part dels consells insulars, amb l'aprovació dels paràmetres de biblioteca pública; és una llei que de tot això no diu pràcticament res, per tant no és una llei que porti en absolut cap passa endavant respecte d'aquesta qüestió.

És una llei, i acab, sense pressupost, sense compromís de dotar de més personal i amb la formació adequada per dur endavant un sistema bibliotecari idoni que arribi a tota la ciutadania i suposi un avanç en la nostra cultura. Si no hi ha pressupost, si no hi ha una intenció clara perquè tot aquest sistema funcioni, és evident que això és pràcticament inviable. Nosaltres hem de dir que estam cansats que en aquest període extraordinari s'hagin dedicat a dur lleis mal fetes, mal organitzades, amb plantejaments absolutament deficitaris i que,

una vegada més ens trobem, fins i tot, amb un tema políticament preocupant que és que mentre vostès se'n van a Madrid i diuen que volen més autonomia, resulta que vostès la usurpen als consells insulars.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores, senyors diputats. Surt a aquesta tribuna per, primer, rebatre els arguments que s'han expressat aquí per part dels tres grups que presenten una esmena de devolució, demanen la devolució als corral d'aquesta llei per molts de motius, principalment per la ineficiència, la ineficàcia, la maldat -llavors em pot citar, Sr. Riudavets-, la dolència i la usurpació, invasió i demolició, per a mi que s'ha dit, dels consells insulars amb els consellers dins, m'imagín. Totes aquestes maldats atribuïbles al Govern en període extraordinari. Bé, vull començar agraint que s'hagi habilitat aquest període extraordinari per poder treure endavant tota una sèrie de normes que era ben necessari que poguessin sortir endavant, i molt especialment aquesta llei del sistema bibliotecari que és un vell deute de molts de governs anteriors, també del govern del pacte de progrés que no s'havia complert, un vell deute amb aquest parlament, un mandat contingut a la Llei 12/98, ni més ni menys. Per tant, avui es dona resposta, presentant aquest projecte de llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears, i en el tràmit d'esmenes a la totalitat és quan es pot sortir a defensar el que jo crec que és la bondat, i no només ho crec jo, com demostraré a la meva intervenció, no només ho creu el Govern, perquè vostès viuen molt lluny de la realitat, del dia a dia, però els ho demostraré al llarg de la intervenció, perquè naturalment aquí hi ha hagut un procés d'al·legacions, un procés de consulta als experts, és molt fàcil pintar que el Govern ha improvisat els horabaixes d'estiu una llei i l'ha duta de qualsevol manera al Parlament, només que es mirin les dates de l'expedient, veuran com això és un procés que s'ha anat fent durant els dos darrers anys, i és un procés on hi ha hagut consulta, debat i on s'han recollit arguments expressats per experts dels quals llavors en faré dos cèntims.

Jo comprenc que és un discurs fàcil per a l'oposició pujar aquí i dir que el Govern usurpa els drets dels consells insulars, i amb aquesta música hem acabat el nostre discurs. És una excusa per no aprofundir, per no entrar en un debat a fons, no del text, que efectivament aquest debat es tindrà en comissió, amb les esmenes presentades, però sí del fons polític de la qüestió que es du avui aquí que, de qualque manera és leitmotiv de l'oposició quan puja a aquesta tribuna: el Govern vulnera els articles dedicats a la descentralització i atropella les competències dels consells insulars. Això és absolutament fals, i tota la llei, tot el text de la llei respira el contrari del que vostès diuen, i és sorprenent que venguin aquí a dir que aquesta llei arrossega i desmunta les competències dels consells quan és una llei extraordinàriament respectuosa amb els consells insulars i no només els manté totes les competències, sinó que

els respecta, com és natural i com no pot ser d'altra manera, i els fa participar d'un concepte més ampli de coordinació, pel qual sí té competències el Govern de les Illes Balears. Vostès ens volen atribuir el paper, en aquest parlament, que naturalment si governassin es llevarien tot d'una aquesta capa, només de legislador, només de proposador de lleis, el Govern només pot proposar lleis, no senyor, el Govern té competències de coordinació, i la coordinació no és una paraula vana que no serveix per a res, la coordinació significa posar en valor el gran esforç que han fet els consells i que vénen fent, el gran patrimoni bibliotecari dels consells i sistematitzar i permetre que això sigui òptim per al conjunt d'usuaris, per al conjunt de ciutadans de les Illes Balears i per a les seves institucions. Això és el que pretén aquesta llei. I naturalment se citen permanentment aspectes en els quals s'interpreta que es retira aquesta competència o es limita aquesta competència, però el text de la llei està ple d'articles que diuen i expliquen amb tota claredat antigues competències i noves competències, com la redacció dels mapes de lectura, que de qualque manera vénen a desmentir el que aquí es diu. Nosaltres no constituïm els consells en oficines tutelades ni cream una duplicitat insuportable i tremenda. Aquesta no és la veritat de la qüestió. Aquesta és una llei que, amb més o menys fortuna, pretén coordinar aquesta qüestió, i naturalment hi ha una zona d'esmenes amb les quals es podran modificar alguns articles, alguns aspectes, per millorar aquesta llei, però no em sembla a mi que aquesta llei sigui tributària de ser tornada al Govern, almenys és l'opinió que tenc.

Nosaltres no ens movem per qüestions de clientelisme i abandonament d'aquesta qüestió. Aquesta qüestió, a nivell legislatiu, estarà abandonada des de l'any 98 per tots els que han passat pel govern, inclosos vostès, per tant l'abandonament per ventura l'hauríem de compartir, i l'esforç que ha fet el Govern, creguin-me, és d'impulsar aquesta llei per millorar. Per cert, l'accés és gratuït, ho diu l'article 25, preocupa també que no ens haguem llegit la llei i sortim aquí a dir que s'oblida un dels principis més importants de tot el sistema bibliotecari, que és la gratuïtat de l'accés a les biblioteques. Hi ha un article que ho explica, si el llegim veurem que per ventura n'hem fet una lectura una mica superficial o ens hem botat algun article. S'ha d'anar alerta amb aquestes coses.

Vull reforçar els meus arguments sobre la bondat d'aquesta llei precisament amb el procés d'al·legacions que ha existit. Naturalment, el Sr. Riudavets que deu ser lector o autor de les al·legacions del Consell Insular de Menorca, perquè coincideix tot el que ha dit amb les al·legacions del Consell Insular de Menorca, planteja tota una sèrie de coses, algunes que fins i tot ja han estat recollides pel text, algunes ja estan recollides en el text i d'altres que podran ser vives dins el debat. Deixin-me que citi com comença l'escrit de l'Associació de Bibliotecaris, Arxivers i Documentalistes de les Illes Balears, abans de fer tota una sèrie de consideracions llarguíssimes, que no llegiré, com és natural, algunes seran recollides i d'altres no, però deixin-me que digui com comença l'escrit: "En principi creim, des del punt de vista professional, que és una bona llei". Resulta que els professionals a qui vostè diu que consulta i li diuen que és una cosa tremenda i horrible, bé, idè l'associació que reuneix aquests professionals troba que des del punt de vista professional és una bona llei. No ho dic jo, ho diuen els professionals. Ho dic perquè aquí feim un tremendisme,

compreensible dins el debat polític, però si volem aproximar-nos a la realitat, si volem aproximar-nos al que hi ha de ver darrera tot això, naturalment després de dir això "consideram que alguns aspectes s'han millorat molt en relació amb l'anterior projecte", i recullen tota una sèrie de coses, i acte seguit fan tota una sèrie de consideracions com el Consell Insular de Mallorca també ha fet, i moltes d'elles han estat recollides, com altres entitats, la CEDIB també, i com altres institucions, la Universitat també ha fet, d'una forma molt prudent i molt discreta.

Per tant, pensam que dins el procés de construcció d'aquesta llei hi ha hagut un debat amb els professionals, hi ha hagut un debat amb els elements que configuren la realitat material de l'aplicació d'aquesta llei i que, per tant, aquesta llei amb independència que pugui ser millorada en el període d'esmenes, que s'hi puguin introduir canvis, que pugui variar, essencialment és una llei que es correspon al mandat de la Llei 12/98, que pretén vertebrar un sistema eficient bibliotecari per a totes les Illes Balears, que no vulnera els interessos ni els drets dels consells insulars de cap de les maneres i que pretén simplement generar coordinació, generar estratègies eficients per millorar la situació dels lectors.

Per a nosaltres, aquest és un moment, per tant, extraordinàriament important, perquè, com diu molt bé l'exposició de motius, la llei pretén avançar en una cosa fonamental, l'accés al coneixement, l'accés a les tecnologies del coneixement és imprescindible al món modern, i és imprescindible perquè assoleixin uns nivells de coneixements i uns nivells de llibertat als ciutadans d'un territori. En aquest cas, d'un territori que té dificultats de vertebració, com és el de les Illes Balears, per les distintes identitats de cadascuna de les illes, i això no es pot negar, per la mateixa configuració, estructura i funcionament de cadascuna d'elles, i aquesta és una riquesa que s'ha de vertebrar, però darrera aquesta riquesa no es pot esgrimir permanentment la limitació al Govern per impulsar esforços de coordinació, esforços de millor gestió.

Hi ha una darrera consideració a fer, que no em vull oblidar d'explicar aquí. S'ha dit per alguns dels intervinents que aquesta és una llei que no du pressupost, és obvi, és una llei que no du pressupost, però és una llei que conté les ambicions necessàries perquè qui elabori els pressuposts cada any es vegi compel·lit a incloure esforços financers per fer possible l'aplicació d'aquesta llei, perquè si diu que amb determinat nombre d'habitants ha d'existir una biblioteca de caràcter municipal, ha de ser possible que això sigui així, i només serà així si hi ha un mandat normatiu que és el que avui pretenem establir. Per tant, si es pretén millorar la xarxa de biblioteques, si es pretén millorar tota la situació del conjunt estructural de biblioteques, s'estarà generant també, en paral·lel, una obligatorietat financera que s'haurà de veure plasmada en els pressuposts successius que vagin apareixent.

Em sap greu haver d'acabar dient que consider, i ho dic amb tots els respectes, que el discurs que es fa aquí, a la contra de la posició del Govern, és un discurs repetitiu i poc original i desqualificador, insístesc, d'una forma un poc gratuïta. Aquesta llei, ho he dit altres vegades, perquè el debat es reproduïx i sempre és el mateix, el sr. Riudavets diu que ell no tenen per costum fer esmenes a la totalitat, jo cada vegada que

venc aquí fan una esmena de totalitat, a les dues lleis, és ver que n'hi va haver una prèvia per consens, però les dues lleis següents, però bé, està en el seu dret, a mi em sembla molt bé, però no digui que no ho fan mai, perquè sembla que és una excepcionalitat, no, de moment dos de tres és la norma, no és una excepcionalitat, per tant la norma és que vostès fan una esmena a la totalitat, i fa una mica la sensació, i li ho dic amb tots els respectes, que són esmenes, sincerament, d'ofici, s'ha de fer una esmena a la totalitat perquè no es pot donar per bo que el Govern passi aquí de puntetes sense fer-li una esmena a la totalitat, s'ha de fer d'ofici, i se surt a dir el que es diu sempre, que el Govern és antiinsularista, que arrabassa ..., realment, s'usa una terminologia tètrica, "arrabassa", "pren", "desmunta", "ataca", no, aquesta llei és respectuosíssima amb les competències dels consells insulars, és el que creïm, i no vulnera per a res l'organització bibliotecària dels consells, simplement intenta sistematitzar i posar ordre, seguint un mandat legislatiu que existeix en aquesta comunitat i que no s'havia complert.

Per tant, creguin-me, aquesta llei no és, com s'ha pretès presentar avui aquí, un esforç improvisat d'un caprici com algú ha dit que el Govern ara considera que de qualsevol manera i de pressa ha de dur una llei al Parlament per sortir del pas i per crear, com s'ha arribat a dir fa un moment, per crear la sensació que es fa feina, això és absolutament una figura fantàstica, per crear la sensació que es fa feina. Sra. Rosselló, es fa feina, el problema és que es fa feina, i el problema és que aquesta llei, que estava en els deures de vostès, i vostè seia al Consell de Govern, incomplets, avui arriba al Parlament, hi arriba en període extraordinari, però hi arriba, i es debatrà, i jo esper, a més, que amb les esmenes corresponents, escoltant tots els grups i recollint les millors aportacions que vostès són, quan volen, capaços de fer, millorarem dins aquesta cambra el text d'aquesta llei i quedarà aprovada, definitivament, en el futur, aquesta llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears que vendrà, segur, a millorar la situació de les biblioteques i dels seus usuaris, que és el darrer objectiu i el que es pretén.

El que es pretén aquí no és que un consell s'ofengui, com ha dit el Sr. Riudavets, perquè el seuen al mateix nivell que a un representant de la universitat a un determinat organisme, o perquè el seuen, sí, sí, ara em replicarà, perquè el seuen devora, o això és el que jo he entès, perquè el posen al mateix nivell que un representant dels municipis, com si els municipis no tenguessin legitimitat per opinar a nivell de biblioteques, bé, jo crec que hem d'intentar superar aquestes minúcies, perquè aquí, de vegades, la universitat és molt important, alerta!, aquí de vegades un dictamen de la universitat és *palabra de Dios*, i de vegades trobam que no, que la universitat no ha d'estar a la mateixa alçada que els consells insulars per opinar de biblioteques, no veig per què no, però bé, totes aquestes coses, que em semblen opinables, certament, també em semblen que corresponen a un nivell de debat d'esmenes, a un nivell de debat de comissió i no a un nivell de debat de justificar una devolució.

Senyores i senyors diputats, per tant, deman a la Cambra que rebutgi aquestes tres esmenes que, amb tan poc fonament, al meu mode de veure, s'han presentat avui aquí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

Torn de rèplica, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, Sr. Conseller, ha de reconèixer que totes les meves crítiques a la llei no han estat ni per improvisació, ni per períodes extraordinaris, ni per pressupost, han estat per qüestions polítiques, no qüestions d'esmena parcial, sinó qüestions polítiques de fons.

I és important dir-li açò perquè vostè, quan ha pujat aquí dalt, ha fet trampa, Sr. Conseller, ha fet trampa i conscientment que la feia, puja i ens llegeix un trosset de l'informe de l'Associació de Bibliotecaris, Arxivers i Documentalistes, ja que hi és llegeixi-ho tot, després del que diu continua: "Per això no queda clar el paper dels consells insulars i les seves funcions, així com la situació que tenen els reglaments i les xarxes de biblioteques insulars existents". Si gira el full del mateix document que tenim tots dos, diu: "Els consells perden les atribucions que han vingut exercint fins ara i que procedeixen de l'exercici del traspàs de competències, Llei de consells insulars del 1994, en matèria de cultura, com per exemple l'element de pautes de tractament tècnic, de fons bibliogràfic, documental, etc., la manca de concreció en la capacitat decisòria i executiva dels consells, entra en contradicció", etc... És a dir, no ens llegeixi un trosset perquè n'hi ha més. Cal ser honest quan es llegeixen les coses perquè si no sembla que l'Associació d'Arxivers ha vingut a donar-li *botafumeiro* a vostè i no, no, és una de les que ens reafirma amb la constant invasió competencial i que clarament els consells perden les atribucions que tenien. Això no ho diu ja el Consell de Menorca, que fa un informe que quasi no l'hem tingut en compte, sinó per petiteses, sinó que ho diu una associació d'arxivers que ralla des d'un punt de vista tècnic. Així que les coses clares i la xocolata espessa.

Quant a la composició de les comissions, en cap moment no crec que els consellers es poden seure devora els representants de la universitat, el que no m'agrada és que estiguin al mateix nivell que les persones nomenades digitalment per vostè, perquè vostè ja és el president i la coordinació hauria de ser de caire polític entre vostè i els consellers, que són els que tenen competències pròpies. Ho intentarem aclarir.

Clar, el problema és que vostè puja aquí dalt a parlar de coordinació, i la seva definició de coordinació és tan ampla que ho abasta tot, tot és coordinar per vostè. A veure, com que jo em veia venir com aniria això, he llegit al diccionari què era "coordinar", i és "combinar harmònicament per a una acció conjunta", no crear ni crear superestructures, combinar el que hi ha per a una acció conjunta, i harmònicament, si vostè es pensa que amb aquesta llei hi pot haver harmonia, que Santa Llúcia li conservi la vista, sincerament.

Quin era l'esquema lògic per a una llei de coordinació que és pel que vostès tenen competències? Simplement crear el

sistema bibliotecari de les Illes Balears com una suma dels sistemes insulars i arribar a acords constantment amb els sistemes insulars per anar en línies conjuntes, respectant les competències pròpies. No m'ha dit, per exemple, en aquest sentit, què passa amb la capacitat reglamentària, com és que no els atorga capacitat reglamentària als consells, segons aquesta llei, per favor, Sr. Conseller, els voldrà donar com a la Llei d'arxius que els ho ha donat de sotamà amb les esmenes, però aquí no hi és.

Continuam, per què, si només tenen competències de coordinació, hi ha 17 competències, un llistat que donen a la comunitat autònoma, un altre error, no és al Govern, confonen constantment comunitat autònoma i govern, són dues coses diferents, en aquest moment queda clar que els consells són tan comunitat autònoma com el govern. No ho he parlat abans perquè amb una esmena tècnica esper que ho corregeixin, com no han volgut corregir, però, a la Llei d'arxius. Disset competències, de les disset n'hi ha tres que són de coordinació i representació exterior, què passa llavors?, que vostès, tota la concepció de coordinació els suposa un calaix tan ample que hi posen tot el que els dona -i perdonin l'expressió- la realíssima gana, i això no és coordinació, això és imposició, és usurpació de competències. Vostè hauria de tenir ben clar que si les competències ara per la llei, i després per l'estatut, són pròpies dels consells insulars, els consells insulars tenen tot l'abast de decisió, tot, amb tots els aspectes, llevat que vostè ha de procurar que es coordinin entre si, i aquesta és la seva funció, procurar la coordinació, és la meua interpretació de coordinació, de combinar harmònicament una acció conjunta. Així que el problema és que vostès per coordinar estan creant xarxes duplicades, tuteles, òrgans de decisió que els consells són minoritaris quan són els que tenen les competències, i en el fons és la percepció d'una comunitat autònoma on els consells són supeditats al govern, i aquest és el gran problema d'aquesta llei.

A veure, per acabar. Hem votat ahir a Madrid la tramitació d'una llei orgànica, l'Estatut, nosaltres no la vàrem votar a favor aquí per una qüestió, per la llengua, no és el moment de parlar-me, però, sincerament, crec que des de la Conselleria d'Educació haurien d'haver fet l'esforç de seguir el debat estatutari, de tenir en compte com quedaven els consells, de tenir en compte que si aquesta llei s'aprova així, amb l'aprovació de l'Estatut si no es modifica molt a Madrid, i esper que en la qüestió de consells, no, l'aprovació de l'Estatut quedarà obsoleta en molts aspectes, i això, en definitiva, és greu per una llei que vol donar, com vostè ha dit, respostes al sistema bibliotecari de les Illes Balears i el que fa és crear possibles conflictes, estructures paral·leles i sobretot retallar, com no dic jo, com no diu només el Consell de Menorca, que també ho deim, sinó la mateixa associació d'arxivers diu que retalla les competències dels consells. Ara vostè pot dir que no, però som mals de convèncer, perquè nosaltres sabem llegir i hem analitzat aquesta llei, tant o més com ho pugui haver fet vostè.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Clar que creix el període extraordinari, Sr. Conseller, perquè l'aprofita per fer el que no ha fet en tres anys. Vostè diu que nosaltres feim un discurs fàcil, però jo li dic, Sr. Conseller, que és vostè qui fa el discurs fàcil, perquè és molt fàcil pujar aquí, perquè vostè puja aquí, a aquesta tribuna, i ens digui que aquesta és una llei respectuosa amb els consells, és igual que nosaltres li diguin l'article tal, l'article qual, la coordinació, la supervisió, la conservació de documents, i li mencionem els articles, és igual, vostè continua dient que és una llei respectuosa, com ho hem de fer, això? Naturalment que ho farem amb les esmenes, naturalment, de les 54 esmenes que ha presentat aquest grup parlamentari, una quarta part tenen a veure amb definició de competències i sobredimensió de competències dels consells i del Govern. Vol que les hi llegeixi totes? Perquè de què serveix que vostè em digui que feim un discurs, si el discurs buit el fa vostè? Perquè vostè, en aquest cas, qui li ha preparat això, si és que algú l'hi ha preparat, no ha tengut la precaució de dir en què realment s'ha equivocat la llei, perquè la llei s'ha equivocat en aquest article, en aquest, en aquests i en aquest. És així.

Ens parla també de l'Associació d'Arxivers i Bibliotecaris, ja ho ha dit el Sr. Riudavets, jo no li ho vull repetir, però una de les nostres fonts ha estat aquesta, naturalment que l'Associació d'Arxivers i Bibliotecaris segurament li va presentar aquest escrit, que jo també tinc, i diu aquestes paraules textuais que vostè ha llegit, però vostè ha fet trampa doblement, primer pel que li ha dit el Sr. Riudavets, i segon perquè quan nosaltres li vàrem presentar el projecte de llei a l'associació, moltes de les esmenes que ha fet les ha fet en aquest darrer projecte, perquè probablement el que ells tenien era un altre projecte, una versió, això passa, Sr. Conseller, amb les lleis, i vostè ho ha de saber. Vostè ha de saber que quan es fa un informe es fa sobre aquesta versió, si després la versió es canvia, aquestes mateixes persones poden considerar que, amb tot el respecte, aquesta llei no està ben feta.

Em diu que manego malament això de la gratuïtat perquè ja ho contempla l'article 25, jo estic parlant de la intenció política de la llei que està formulada amb l'objectiu de l'article 1 d'aquesta llei, i aquest ha de reconèixer que tot el sistema de lectura pública haurà de ser gratuït, no passa res, Sr. Conseller, es pot rectificar, es pot dir, sí, ens ho hem deixat, quina pena, estam a l'article 25 parlant dels serveis, però no és en la intenció política de la llei.

Hem diu que naturalment hi ha intenció d'aquest partit per fer els pressuposts. Jo estic en aquesta cosa evangèlica de "*por sus obras los conoceréis*". He presentat 54 esmenes, una quarta part tenen a veure amb el finançament, dins un mes i busques hi ha el debat sobre el pressupost. Aquí ens ho demostrarà, com ens ha demostrat altres coses.

El que necessita la nostra societat en relació amb la llei de biblioteques és respecte per la normativa, claredat en la definició de responsabilitats, coordinació de tots els recursos i un pla decidit de la lectura pública que se suporti amb una inversió forta inicial i continuada en el temps. La llei no respon a cap d'aquestes necessitats.

Si vostès no retiren la llei, si fan com ha passat amb la llei d'arxius, que fan 42 esmenes tècniques a la llei d'arxius, aconseguiran apedaçar-la, segur, però aquest apedaçament no assegurarà la intenció política ni la qualitat tècnica que mereix el nostre sistema bibliotecari que, com vostè sap, és l'element indispensable que ens pot tenir connectats a aquesta societat de la informació en la qual nosaltres volem estar inserits amb èxit. Vostès, si no retiren la llei, hauran complert, jo pensava en les lleis aquestes i pensava: em sembla que el Partit Popular a cada conselleria els deu posar com a una quota de lleis que han d'aprovar al llarg de la legislatura, i ara, clar, han hagut d'obrir aquest període extraordinari perquè, si no, no ho poden fer. Vostès, si aproven aquesta llei, si no la retiren, segurament compliran aquesta quota, però hauran furtat -miri quina paraula més maca li dic, quin verb més maco li dic- hauran furtat a aquesta comunitat la possibilitat que tinguem una llei de biblioteques que assegurí que les nostres biblioteques seran eficaces, accessibles, ben estructurades, coordinades i ens permetran, precisament, aquest objectiu que tenen, de ser integradores, econòmiques, culturals i educatives de les persones, però també facilitadores de fer una societat democràtica, oberta i transparent.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades, i també, Sr. Conseller. Jo li demanaria que tengués una miqueta d'humilitat, precisament perquè vostè ocupa un lloc, com a conseller, d'un govern que té responsabilitat i té responsabilitat, precisament, de dur lleis com toca; de dur lleis que realment estiguin ben fetes i que, a més, contemplin els aspectes fonamentals: primer, l'estructura organitzativa legislativa actual, jo li vull recordar i li vull tornar a dir, com és possible que ahir vagi el Partit Popular a Madrid, amb un Estatut d'Autonomia i aquesta llei estigui en contradicció amb el que diu l'Estatut? Això no s'entén de cap manera, per tant són vostès els que tenen la responsabilitat d'haver de fer les coses ben fetes. L'oposició, evidentment, planteja propostes i planteja també aspectes que políticament poder diferir amb el que vostès han fet, però vostè no pot venir aquí damunt a dir-nos que vostès tot ho fan bé i que l'oposició l'únic que fa és un discurs buit de contingut; és que el problema és seu, és que són vostès, i vostè, concretament, Sr. Conseller, que no ha dit exactament tot el que suposadament vostè defensa d'aquesta llei on es diu, a quin article concret es diu. Per tant, jo crec que vostè ha d'intentar sobretot defensar aquesta llei perquè estigui ben feta, aquesta llei no està ben feta, aquesta llei no té els elements bàsics, ja dic, des del punt de vista fins i tot legislatiu i normatiu com pertoca. Això l'hauria de fer reflexionar.

En segon lloc, quan parlem d'un tema important, diguin que el sistema bibliotecari s'ha de fer també de la manera que arribi al màxim als ciutadans, que hi hagi una bona coordinació, però aquí vostès no plantegen això. Vostès plantegen realment una estructura organitzativa que no és de coordinació, no és de coordinació i, si no, ho llegeixi tranquil·lament, planteja control

i jerarquia, això és el que plantegen a tots aquells articles en els quals es fa referència a l'estructura organitzativa. Qui pren les decisions? Ho miri, les decisions les pren la comissió que pertoca del Govern que, a sobre, qui són els que formen part d'aquesta comissió? Una part important nomenada per vostè, Sr. Conseller, i una part més petita posada pel que són més rigors d'altres empreses de representativitat dels consells insulars o fins i tot amb persones de vàlua en aquest àmbit. Per tant, vostès s'atribueixen a través d'aquesta llei el control i l'estructura jeràrquica del sistema bibliotecari de les Illes Balears i, si no, canviïn aquest article, perquè aquest article diu això, o aquests articles diuen això, no diuen una altra cosa i, si no, evidentment no crec que ho haguem llegit tan malament, tot i que tenim la possibilitat, a través de les esmenes parcials, de poder-ho millorar.

La coordinació amb la qual nosaltres estam d'acord que el Govern de la comunitat autònoma ha de tenir elements de coordinació, però evidentment això és un dels elements pels quals hem fet aquesta esmena a la totalitat, és perquè vostès no fan aquest plantejament. I no vengui aquí a dir-nos, precisament dir-nos a nosaltres, que no entenem el que ve a dir aquesta llei. Jo crec que a vostè per ventura no li ha explicat bé el seu propi grup parlamentari el que significa aquí.

Per tant jo li reiteraria, Sr. Conseller, que vostès sí que fan lleis d'ofici, vostès sí que fan lleis d'ofici. Fan lleis que ens han duit a aquest període extraordinari per cobrir un expedient, perquè el Sr. Matas havia pres la decisió que només li interessava una llei, però hi havia no sé quantes lleis per parèixer que feien feina, i si a vostè no li agrada escoltar això em sap molt de greu, però és el que pensa una part important dels ciutadans i sobretot també dels mateixos diputats. Per tant jo crec que...

(Intervenció inaudible i remor de veus)

Sí?, bé, no ho sé. Llavors en aquest sentit, per tant, nosaltres creim que aquesta llei no contempla això.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci, si són tan amables.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Per altra banda nosaltres hem presentat 47 esmenes parcials amb la intenció, evidentment, de millorar-la. Esperem que en el debat es pugui fer d'aquesta manera, però he de dir clarament al conseller, ja que ha intervengut, que aquí no es tracta d'aplicar maldats a ningú; es tracta de realitats, es tracta d'una realitat política, d'un plantejament que vostès han fet a través d'aquesta llei que no contempla un sistema bibliotecari que sigui realista respecte a la mateixa normativa i a l'estructura organitzativa actual, i que sobretot el que planteja és que el Govern pugui controlar i de manera jeràrquica prendre les decisions corresponents a un tema que nosaltres entenem que el que s'ha de fer ja és fer feina i evidentment de la manera més coordinada possible.

Aquesta llei no va per aquí, va d'una manera molt distinta i a posta demanam que la retirin i que en duuguin una de millor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, breument per constatar que efectivament aquí hi ha una discrepància interpretativa del que són les coses, i aquest és un debat que ja s'ha reproduït altres vegades: la interpretació que se fa aquí sovint del fet que el Govern vulnera les qüestions competencials dels consells insulars. Bé, jo sostenc que això no és així ni tan sols a la llum del nou estatut. I les crítiques que es facin aquí sobre si des de la conselleria se segueix o no se segueix el debat de l'Estatut, m'és igual, és a dir, les accept, i les accept amb tota humilitat. Que jo sigui veherent en com explíc les coses no..., en fi, procur ser humil; dir-ho per ventura ja és una falta d'humilitat, però procur ser humil o ho intent. Per tant jo no tenc cap pretensió de nomenar ningú de cap responsabilitat.

Aquesta llei pretén coordinar, i la coordinació és una acció, és una activitat, no és, com diu el Sr. Riudavets, un deixar fer que els altres es coordinin, com ha dit fa un moment aquí. No senyor! El mateix text que ha estat citat aquí valora molt positivament el paper actiu del Govern, a la primera revisió que es va fer de la llei, el paper actiu de coordinació. La coordinació no és mirar com els altres juguen a futbol, és participar del partit, també; per ventura no ser àrbitre, i aquí hi pot haver molts de matisos, però participar del partit, no mirar com els altres juguen, i a vostès segurament estratègicament els convé molt fer veure que aquest és el paper que ha de jugar el Govern. El Govern (...) ha de fer projectes que, bé, reconeguim una realitat insular i, al meu mode de veure i em sap greu no coincidir amb això, idè abandonar quin és el seu vertader paper de coordinació, que és un verb actiu, és a dir, no és una passivitat, és una acció, i aquesta acció s'ha d'instrumentar de qualque manera. I en aquest cas, com ja va passar amb la Llei d'arxius, idè ens trobam en el mateix debat, i naturalment no arribarem a acords.

Però de totes formes deixin-me que digui dues coses per acabar. Primera: aquesta llei no puc acceptar que es digui aquí que ve d'una forma capritxosa i d'una forma inesperada; aquesta és una llei que es va tramitant des de fa moltíssim de temps, i que s'hi ve treballant des de fa moltíssim de temps, i que és un mandat legislatiu que tenen tots els governs que han existit des de l'any 98, tots, tots, de dur aquesta llei al Parlament i que s'havia incomplert fins avui. S'ha duit en aquests mesos passats i perquè s'ha habilitat aquest període s'haurà pogut aprovar aquesta legislatura. Idè m'alegra molt que s'hagi habilitat un període extraordinari per aprovar aquesta llei, perquè aquesta és una llei necessària per millorar el sistema de biblioteques de les Illes Balears.

I una darrera cosa: aquí es fa una acusació amagada de..., bé, bé, a part que vostè s'ha alegrat molt de conjugar el verb

furtar, bé, supòs que ho ha fet en sentit figurat i, bé, sempre aquestes llicències parlamentàries s'han d'acceptar, però no em digui, com ha dit, no sé si a la primera o a la segona intervenció però m'ha quedat al tinter contestar-li, que aquest govern no dedica recursos públics a l'educació i a la cultura, perquè aquests pròxims mesos assistirem a un debat electoral on inexcusablement s'hauran de fer comparacions, i vostès perdran en aquestes comparacions; per ventura no perdran les eleccions, això ja no m'atrevesc a dir-ho, seguint la línia d'humilitat que la Sra. Rosselló em demana, jo no faig pronòstics, com és natural, no sé el que passarà, però amb les comparacions sí que sé el que passarà perquè ja les he fetes, sí que ho sé, el que passarà. Vagin alerta amb el que diuen, també, en aquest territori, perquè com més en parlem més ho embullarem, i naturalment s'hauran de fer aquestes comparacions i crec que no els beneficien.

Jo esper que en període d'esmenes es millori aquest llei, com és natural, perquè crec que aquesta és una funció del parlament i és una funció dels legisladors, que són vostès. Vostès tenen l'obligació, el mandat i l'obligació d'aportar idees per millorar aquesta llei, i joestic segur que l'actitud del Grup Popular, com sempre ha estat, per altra banda, serà la d'intentar acceptar en la mesura del possible les millores que vinguin a fer que aquesta llei sigui més eficaç i millor per als seus usuaris, per als ciutadans de les Illes Balears, que és el que a tots ens preocupa, més enllà del fet que nosaltres pensam que amb aquesta llei no es vulnera l'arquitectura de competències insulars; hi ha dos consells insulars que no han dit res sobre aquesta qüestió i han informat i han fet al·legacions, i no han dit res sobre aquesta qüestió; només localitzam a un lloc concret i, en fi, per motius ben comprensibles, aquesta interpretació que nega al Govern, al meu mode de veure, sincerament ho dic, el dret de coordinar.

Jo, per tant, acab -Sr. President, gràcies per la seva generositat- demanant com he demanat abans que no s'aprovin aquestes esmenes i que la llei pugui seguir la seva tramitació ordinària dins aquesta cambra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torns a favor o en contra? A favor...

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Unió Mallorquina ha presentat 22 esmenes parcials a aquest projecte de llei. Algunes d'aquestes esmenes són tècniques i altres són polítiques. Nosaltres pensam que aquest projecte de llei és clarament millorable en l'aspecte tècnic i també en l'aspecte polític. Per tant és evident que és un projecte de llei que haurà de ser modificat si vol que Unió Mallorquina el votem i li donem suport.

Crec necessari destacar dos aspectes que ens preocupen. Per una banda no sabem si són les presses, però la realitat és que la qualitat dels projectes de llei que arriben a aquesta cambra del Govern de les Illes Balears no és bona; els projectes de llei arriben al Parlament amb escassa preparació, i en la seva

tramitació no es fan només esmenes, sinó també importants correccions tècniques, i entenem que seria millor madurar una mica més els projectes de llei que precipitar-se, com moltes vegades estan fent.

Per una altra banda l'altre aspecte que també ens preocupa és aquesta tendència seva a regular de manera expansiva, i m'explicaré. Darrerament ha arribat al Parlament una sèrie de projectes de llei que tenien un objectiu molt positiu, com era regular qüestions encara no regulades correctament. Aquest projecte de llei n'és un i el projecte de llei d'arxius; són dos exemples clars. Però en els dos casos darrere una suposada intenció de coordinar apareix la intenció real: assumir competències que en aquest moment són dels consells.

Per tant, tal i com he dit hi ha aquests dos aspectes o aquestes dues qüestions que ens preocupen: defectes tècnics i una coordinació mal entesa. Davant d'aquesta situació potser seria necessari votar a favor de les esmenes a la totalitat presentades contra aquest projecte de llei. Però volem actuar amb seny i amb prudència; confiam en la nostra capacitat d'arribar a acords i volem confiar en la seva. Hem de dir que en la tramitació del Projecte de llei d'arxius entre tots hem estat capaços de millorar molt el text original, i estic segura que podem tornar-ho a fer amb aquest text, el del Projecte de llei del sistema bibliotecari. Per això, tot i que aquest projecte d'entrada té importants mancances, des d'Unió Mallorquina volem apostar per l'eficàcia, volem apostar per guanyar temps i aprofitar la feina ja feta; així debatrem i defensarem les nostres esmenes parcials, escoltarem les aportacions de tots els grups que intentaran que aquest projecte de llei es converteixi en una bona llei. Compartim alguns dels seus arguments, però crec que entre tots podem fer una intensa tasca d'esmena i millorar el text sense haver de retardar encara més una legislació necessària.

Per tant votarem en contra de les esmenes a la totalitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mulet. Pel Grup Parlamentari Popular..., Sra. Diputada...

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, després de la intervenció del conseller pot més queda a afegir, sobretot és senzill defensar una llei que al nostre criteri, i no només al nostre criteri, com així ho ha fet constar el conseller, és una bona llei. A més ha estat consultada amb els diferents col·lectius i amb administracions públiques abans de portar el text amb el qual farem feina dins d'aquest parlament.

Des del nostre grup no entenem que per una banda demanin la retirada d'una llei perquè no estan d'acord amb el seu esperit ni com s'ha confeccionat i, al mateix temps, presentin esmenes a l'articulat de la llei de caràcter purament tècnic i que no afecten el fons de la llei. Això sembla un poquet contradictori però, per suposat, és plenament legítim que avui tinguem aquest debat, i això també demostra que aquest avantprojecte de llei no és tan dolent com volen fer constar.

La Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears no envaeix cap competència, i el que fa és establir unes bases que permetin desenvolupar un sistema bibliotecari a nivell de totes les Illes Balears, que hi hagi un marc de relació i cooperació entre biblioteques del nostre territori. Es dona molt de protagonisme al paper que han de complir els consells insulars en el desenvolupament de la llei. En definitiva, el que pretén aquesta llei és que s'aprofitin d'una manera òptima tots els recursos de què disposam, que s'analitzi la realitat existent, que es defineixin els tipus de centres bibliotecaris necessaris a cada població, que es garanteixin a tots els ciutadans de les Illes Balears les mateixes facilitats i els mateixos drets a l'hora d'accedir al coneixement i a la informació.

La Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears ha seguit totes les passes perquè sigui una llei acceptada per diferents organismes i col·lectius: es va enviar un esborrany d'avantprojecte a diferents institucions i entitats perquè l'estudiassin i presentassin propostes i les consideracions oportunes. Moltes han estat les aportacions que s'han incorporat i han millorat el text de forma substancial; he de recordar que encara aquest text no és definitiu. Per tant s'han tingut en compte institucions i col·lectius que hauran de desenvolupar aquesta llei.

Un altre punt important per al nostre grup és que es crea la Biblioteca de les Illes Balears com a referent del patrimoni bibliogràfic. També es faran els sistemes insulars de biblioteques públiques que formen el sistema de lectura pública. Es reconeixen les biblioteques dels centres d'ensenyament no universitari, que fins ara havien quedat en segona fila, a pesar del paper que desenvolupen en la formació i l'educació dels nostres joves. Es dona un paper important a les noves tecnologies. Es fixen els principis d'actuació de les administracions públiques per al foment i la millora de les biblioteques públiques, així com instruments de gestió i control sobre biblioteques, i es crea el catàleg bibliogràfic de les Illes Balears i el Registre general de biblioteques.

De cap manera la Llei del sistema bibliotecari de les Illes Balears no interfereix en les competències dels consells insulars, quan es mantenen en tot moment l'estructura i el camí fet en matèria de biblioteques per part dels consells insulars. Es fa un esforç per intentar unificar els diversos sistemes insulars però, al mateix temps, és una llei flexible, perquè deixa marge perquè s'acabi de regular via reglamentària. Es crea el Consell de biblioteques de les Illes Balears per establir els criteris de coordinació entre els diferents tipus de biblioteques i les de cada una de les illes. Es crea la Comissió tècnica de biblioteques. Està previst també que es constitueixin les comissions tècniques insulars de biblioteques. En definitiva, aquesta llei dibuixa un marc de relació i cooperació on es confecciona un sistema de lectura pública eficient i a l'abast dels habitants d'aquestes illes, partint del fet que no existia dins aquesta comunitat una legislació específica en matèria de biblioteques.

De totes maneres, una vegada escoltades les intervencions que m'han precedit, veig que la gran majoria de les traves o dels problemes que pugui tenir aquesta llei són més de forma que de fons. És veritat que és un text millorable, i per això estic segura que a través dels debats que segurament tindrem en

comissió i la feina en ponència aconseguirem un text encara millor i molt més eficaç.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carolina Torres. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostè ha començat la seva intervenció dient que poca cosa més podia afegir a allò que ha dit el conseller, i és que de fet no ha afegit res. Per tant crec sincerament que em perdonarà que no (...) jo a contestar-li.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista, Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sra. Torres, vostè ha insistit en allò que ja ens ha dit el Sr. Conseller, que fa molt de temps que es treballa en aquesta llei, que no és fruit de la improvisació, i ens ha fet un detallat contingut del que diu la llei. Jo, amb tot el que vostès diuen, creuria que els tècnics de la conselleria no tenen capacitat de fer una cosa millor si no hagués tingut l'oportunitat de participar en el debat de la Llei d'adults. Això em fa pensar que això no és cert, el que diuen, senzillament; no pot ser que faci temps que s'hi treballa, no pot ser, Sra. Torres, que faci temps que s'hi treballa. Aquella llei d'adults, a la qual vostè també hi era, no la vàrem esmenar a la totalitat, perquè era una llei a la qual vàrem presentar moltes esmenes però no tenia aquests problemes de fons que ens sembla que té aquesta llei.

Vostè ha fet una relació de totes les coses que es defineixen, però és que el problema és que nosaltres no estem d'acord en com es defineixen perquè moltes d'elles no s'entenen, no s'entenen, així mateix. Ja no parlem dels problemes competencials. Vostè continua insistint i diu que és respectuosa i, a més, ha comptat..., que és respectuosa amb les competències i ha comptat amb el suport dels experts. No, Sra. Torres, no és així, no és així, perquè no és respectuosa; és igual que ho repetim cinquanta mil vegades, no és respectuosa.

Diu vostè que una de les coses bones de la llei són les noves tecnologies, i ho són, i vostès inclouen a la llei una cosa que anomenen la biblioteca virtual, però, com que hi ha un problema conceptual tan profund, resulta que defineixen la biblioteca virtual -que la defineixen no al començament, com hauria de ser el normal, sinó a l'article 27-, i llavors el que deixen de dir és que la biblioteca virtual també haurà de contenir les xarxes que permeten l'accés a la informació, que és un element fonamental; o sigui, és que els conceptes estan malament.

Als socialistes ens hagués agradat que això no hagués estat el producte de les presses i d'aquesta quota que jo continuo dient que vostès han de complir de lleis aprovades, i a més no demanàvem res d'estrany, Sra. Torres; el que demanàvem era el que vostès sembla que deien a l'exposició de motius però que després no és cert: que primer examinessin la normativa que hi ha a la Unió Europea, que és la que dóna la idea d'avançada en aquest moment també en el tema de les biblioteques. Després, que tinguessin en compte el nostre sistema normatiu, la legislació que ja tenim i que funciona i la que acabem d'aprovar i de la qual ens hem volgut dotar, com és l'Estatut. Després, que arpleguessin aquesta informació, que diuen que han arplegat dels experts però que jo continuo dient que segurament els varen presentar una versió perquè les esmenes són les seves, i després que redactessin una llei clara, estructurada i no contradictòria. És que era de sentit comú, era facilíssim.

Vostès ens diuen que la podem esmenar. Naturalment que ho farem; la podem apedaçar, ho farem; podem aclarir els conceptes; podem ajustar-la a la normativa, ja se n'encarregaran els serveis d'aquesta cambra, els Serveis Legislatius d'aquesta cambra, de no deixar-nos que vagi en contra de la normativa. Però si fem això li mancarà la intenció política, li mancarà la idea del que es vol que sigui el sistema bibliotecari de les Illes Balears.

Jo ja també vull acabar. A mi em sembla que vostès no han pogut justificar per què era necessari precisament aprovar aquesta llei en aquest període extraordinari. Jo francament crec que no era necessari, no perquè la llei no corregués pressa, no perquè no sigui important, sinó perquè fer-ho d'aquesta manera és tornar a constatar que el PP ha posat els seus interessos per sobre dels interessos que hi ha en el sistema bibliotecari, perquè si aquesta hagués estat la seva prioritat, amb la feina feta que tenien al començament de la legislatura estic segura que haguessin trobat temps d'aprovar aquesta llei en tràmit parlamentari normal. Jo els demano que retirin aquesta llei, que se la tornin mirar, que la reordenin donant-li coherència interna, que la depurin de contradiccions, que facin que s'ajusti a la normativa, i que la tornin presentar després d'haver convençut el Sr. Matas que és important donar pressupost, i molt, a tots els temes de cultura i especialment al nostre sistema bibliotecari.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Sra. Rosselló...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputats, senyores diputades, en primer lloc voldria dir a la portaveu del Partit Popular que no he entès molt bé si és que ha posat en dubte que l'oposició faci esmenes parcials, o si és que desconeix el mecanisme parlamentari, perquè si realment el fet que es presenti una esmena a la totalitat volgués dir que no importa presentar esmenes parcials ens en podríem anar tots a ca nostra, amb la qual cosa crec que s'hauria d'anar una mica amb esment, tenint en compte que allò que pretenem nosaltres dins

tots els àmbits en què ens dóna possibilitats el Parlament és poder, com a mínim, plantejar propostes i, a partir d'aquí, a veure si alguna pot ser aprovada. En aquest sentit, per tant, jo crec que s'hauria d'anar alerta amb el que es diu perquè si no es distorsiona absolutament la realitat parlamentària i democràtica a nivell institucional.

En segon lloc jo no sé si és que la Sra. Portaveu del Partit Popular..., no sé si li han fet un paper o si s'ha llegit realment la llei. Jo crec que molt breument m'agradaria que es fes una lectura més acurada de l'article 8, on parla d'estructures i òrgans; que es fes també una lectura més acurada de l'article 14; que es fes una lectura més adequada de tot allò referit a l'article 34, de les funcions de la comunitat autònoma de les Illes Balears; i també dels articles 37 i 38, que parlen del Consell de biblioteques de les Illes Balears i de la Comissió Tècnica de biblioteques de les Illes Balears. Jo crec que si fa una lectura de tots aquests articles se n'adonarà que tots aquells arguments que s'han dit aquí són no només certs, sinó que vostès menteixen. Aquesta llei posa en dubte la legislació actual i les competències respecte del sistema bibliotecari, i crea una estructura jeràrquica i de control, i no és més que altra qüestió i entra en contradicció profunda respecte a allò que s'ha debatut, en aquest cas, ja ho he dit, amb l'Estatut d'Autonomia però també amb la legislació actual.

Per tant facin-s'ho mirar, revisin-ho amb molta tranquil·litat i se n'adonaran que si no han ficat la pota el que diuen són mentides i contínues contradiccions que el que volen és generar com a mínim un embull als ciutadans als quals puguin interessar temes com aquest. I sobretot el que fan és dificultar poder dur endavant un sistema bibliotecari de xarxa que realment funcioni i que serveixi per als ciutadans d'aquestes illes.

Per tant tornin-se endur aquesta llei, tranquil·lament fora horabaixes d'estiu, ara que un poquet més de fred, pensin-s'ho bé i duguin una llei com toca. Evidentment si la llei és com toca nosaltres intentarem sempre fer aportacions, però tampoc no tenim cap problema a donar-li suport. Per això demanam que reflexionin perquè, si no, pareix un diàleg de sords el que duim a terme avui en aquest plenari perquè vostès no volen escoltar res del que l'oposició hem intentant dir-los.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Torn de contrarèpliques? Sra. Carolina Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Només per mantenir la postura del Grup Parlamentari Popular per rebutjar les esmenes a la totalitat que presenten els grups.

Sr. Riudavets, a pesar que no m'hagi volgut contestar estic segura que durant els debats que mantindrem en comissió idò tindrem oportunitat de debatre.

Sra. Alberdi, crec que tenim un problema d'interpretació. No sé, vostè parla del fet que no es respecta..., bé, no ho sé, no ho entenc molt bé. Jo crec que està molt clar què volem que sigui el sistema bibliotecari de les Illes Balears. El que no he entès molt bé són els interessos a què vostè es referia quan deia que el Partit Popular volia atendre uns interessos però, bé, supòs que també això podrem aclarir-ho una vegada que entrem a debatre més en profunditat aquesta llei.

I, Sra. Rosselló, no he posat en dubte que no es puguin posar esmenes a la totalitat i que després no es puguin presentar esmenes a l'articulat de la llei. Només el que deia és que els arguments que han presentat per a la retirada d'aquesta llei són molt fluixos i que després les esmenes que han fet a l'articulat són més bé de caràcter més bé tècnic, que d'alguna manera no van en contra del que és l'esperit de la llei; per això jo li deia que no entenia molt bé aquesta contradicció. De totes maneres li vull dir que sí que m'he llegit la llei i que segurament tindrem oportunitat de debatre amb més detalls tots els articles i tot el que comporta aquest text. Així que moltes gràcies pel seu consell que revisi la llei, però bé, en tindrem temps durant tot aquest període de sessions per donar-li més voltes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carolina Torres.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé ens preparem per a les votacions. Passam a votar.

1 vot a favor, 30 vots en contra, cap abstenció, per la qual cosa es rebutgen les esmenes a la totalitat.

III. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 6320/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds al Projecte de llei RGE núm. 5811/06, contra la contaminació acústica de les Illes Balears.

Finalment debatrem l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 6320/06, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, al Projecte de llei RGE núm. 5811/06, contra la contaminació acústica de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades, efectivament som l'únic grup parlamentari que hem presentat una esmena a la totalitat a la Llei de contaminació acústica, que intentaré, amb distints arguments, explicar per què i per quines raons hem presentat aquesta esmena a la totalitat.

Prèviament sí que m'agradaria, diríem, aprofitar aquest moment per dir i fins i tot insistir en què aquesta cursa legislativa que es fa en el marc del període extraordinari, marcat pel Govern del Partit Popular, avui esdevé en el seu punt més àlgid de tot. A una setmana o dos dies de començar el període diríem ordinari ens duen tres lleis fetes, totes elles, ja ho hem exposat en els distints parlaments que hem fet

anteriorment, fetes ràpidament i defensades per la seva urgència amb contundència pel Grup Parlamentari del Partit Popular, perquè han de justificar aquesta, al nostre entendre, perversió democràtica i la utilització del Parlament al seu servei.

Jo voldria demanar-los profundament, profundament, no m'ho diran, però ho pensin tranquil·lament o ho consultin amb el coixí, si aquesta llei de contaminació acústica és una necessitat urgentíssima que s'ha de tramitar així, ràpidament, presentada el mes de juliol, fent les esmenes a corre-cuita i, a més ara, esmena a la totalitat, vengua fes via, fes via, no fos cosa que ara aquest tema no s'arreglàs. No senyors, no és per això, al Sr. Matas no li interessa el tema de la contaminació acústica, perquè si l'hi interessàs evidentment ja hauria fet moltes coses anteriorment, l'única llei que realment li importa és la llei d'impostos i successions. I tot això -que a més ho va dir a una entrevista, la qual vaig llegir- la resta de lleis es fan per cobrir l'expedient i tenir esllògans electorals. I en temes ambientals i després de la gran destrucció de les nostres illes, mai vista, la legislatura que ha destrossat el nostre territori de manera més contundent, mai com dic contemplada fins ara, què ha de fer? Alguna cosa per intentar quedar bé i cobrir un expedient. Ja ens va presentar la llei com la d'avaluació d'impacte ambiental, a la qual nosaltres vàrem considerar, i en el seu moment així ho hem dit, és una llei que no aporta pràcticament res perquè ja és d'obligat compliment perquè hi ha normativa estatal i europea, i ara, la llei de contaminació acústica que tampoc aporta res. Una vegada més ens duen una llei per dir que fan legislació ambiental, però resulta que és una llei que, com dic, no aporta res i, a més, és d'obligat compliment perquè hi ha directiva europea transposada per legislació estatal.

Si a les nostres mans, a més, tenguéssim una norma reguladora capaç de plantejar obligacions i actuacions concretes per pal·liar la contaminació acústica, una normativa valenta, sancionadora, amb un pressupost clar per dur-ho a terme, podríem dir que val la pena i evidentment, considerariem que és una passa endavant. Però aquesta llei, al nostre entendre no compleix aquests requisits bàsics, cap d'ells, i a més planteja problemes tècnics deficients. Per això, plantejam nosaltres la seva retirada, que s'elabori una llei com cal, que vertaderament normativitzi les actuacions concretes quant a evitar la contaminació acústica i que sobretot faci una passa endavant, perquè per copiar una llei estatal no importava fer aquesta feina.

Així i tot, els nostres arguments són els següents, amb els quals creim que enforteix aquest plantejament d'esmena a la totalitat. Com he dit, en primer lloc, és una llei que no aporta res, ens presenten, vull recordar, que la directiva europea d'obligat compliment també tracta el tema de contaminació acústica, Directiva 2002/49 i la transposició feta l'any 2003, en aquest cas, pel govern del Partit Popular, la llei estatal del renou, i el seu desenvolupament normatiu amb el Reial Decret 1513/2006. Tot això ja existeix i per tant tot això ja és el cos legislatiu que marca, com dic, l'obligat compliment respecte d'un tema com aquest. El que fa aquesta llei, no va més enllà, copia, únicament i exclusivament.

En segon lloc, és una llei confusa com totes les que ha presentat el Partit Popular a aquesta legislatura, i només és una declaració de bones intencions. Nosaltres, almanco el nostre grup, estam farts de bones intencions i de bones paraules, que les pot dir un senyor del PP, un senyor de qualsevol partit, un senyor d'Els Verds, del que sigui; no es tracta de dir bones paraules per quedar bé, es tracta de fer normatives, de fer actuacions, de fer polítiques que realment vagin en un interès de què es normativitzi en aquest cas el tema de la contaminació acústica.

Hem de recordar que és un tema, és un problema molt greu que implica tota la població i que, evidentment, és un dels temes més preocupants per a una part dels ciutadans sobretot els que viuen a ciutat, i per això, la societat requereix d'eines viables i eficients que estableixin normatives que equilibrin el dret al descans amb el dret a l'activitat econòmica i que intentin resoldre aquesta problemàtica. Però aquesta llei, per a nosaltres, únicament i exclusivament copia el que li interessa de la llei del renou estatal, però la resta el que fa és intentar embullar per tornar una vegada més a no saber exactament quina interpretació es pot sostreure del seu articulat.

Per altra banda, és una llei que és ambigua i que és més permissiva que la llei estatal, perquè curiosament una llei autonòmica pot ser més restrictiva que les de rang superior, però mai més permissiva, però aquesta llei precisament elimina els articles en els quals hi ha més intervenció, hi ha més una actuació clara i concreta, i per tant, aquests aspectes els carrega d'ambigüitats i de definicions confuses. Nosaltres hem d'entendre i així hem dit que per això no importava moure massa més, bastava que el decret actual del 87 s'hagués millorat per part del Govern, si tant d'interès tenien què funcionàs aquesta qüestió i adaptar-lo a la legislació estatal, però no dur-nos aquí una llei que és pràcticament una còpia que fins i tot és més permissiva que la mateixa llei, com dic, aprovada pel mateix Partit Popular el 2003.

Per altra banda, nosaltres creim que hi ha aspectes, que és una llei que presenta aspectes erronis a nivell tècnic i que regula aspectes tècnics que s'ha de fer, segons la llei estatal del renou, a través d'un decret estatal que actualment està en procediment de debat i que és el *Código técnico de edificación*. Resulta que a aquesta llei es pretén de forma errònia regular en el capítol 2 les condicions acústiques exigibles a les edificacions imposant nivells d'aïllament amb paràmetres constructius sense cap base tècnica de solidesa augmentativa. Tampoc no defineix els nivells límits d'immissió i emissió perquè han de ser establerts, com he dit, per part del Govern central, segons l'article 12 de la llei del renou. I manté mentrestant el decret actual de la comunitat autònoma 20/1987; en aquest decret, tot i que hi ha aspectes positius, n'hi ha d'altres, com per exemple els nivells vibratoris que són obsolets i de plantejament erroni.

Per tant, si es fa una llei, tècnicament ja s'ha d'adaptar o s'ha d'esperar que hi hagi, com dic, aquest reial decret aprovat, amb quins han de ser obligatòriament els nivells d'immissions i emissions, i per altra banda, si no, el que s'ha de fer és una passa endavant. Què fa aquesta llei? Res, manté exactament el mateix que, com aquell que diu, hi ha ara. Per això o *para este viaje no hacen falta tantas alforjas*.

Per altra banda, i seguint amb aspectes tècnics, sobre els quals no redundaré perquè crec que també és un tema que serà a les esmenes parcials, també a l'article 41 estableix uns nivells d'emissió i immissió i uns valors d'aïllament totalment aleatoris, sense cap criteri que realment respongui a paràmetres tècnics que s'hagin analitzat d'acord amb la regulació actual.

Per altra banda, entenem també que és una llei, i un altre aspecte important, és la manca de clarificació de competències a les diverses administracions. Podem afirmar que aquesta llei es fa per donar menys responsabilitat al Govern de les Illes Balears que intenta llevar-se de damunt el mort, i es limita a transposar la llei estatal d'obligat compliment, perdó, i a traspassar les competències que la llei estatal de renou dona a les comunitats autònomes, la comunitat autònoma ho passa als ajuntaments, és a dir, la comunitat autònoma amb aquesta llei, es fa enrera i dona i traspassa pràcticament quasi bé totes les competències o una part importantíssima de les competències als ajuntaments, sense dotar els ajuntaments, que és un aspecte bàsic, dels mecanismes necessaris per poder-ho dur a terme, ni els mecanismes de control, ni d'inspecció ni d'ajuts econòmics o tècnics suficients ni evidentment tampoc dels elements financers necessaris per poder dur a terme tal quantitat, diríem, o tal envergadura de feina.

Per tant, nosaltres el que veim és que el Govern intenta fer una llei de no intervenir, de no obligar, de parèixer que fa molt, però que no fa res, i que sobretot han de ser la resta administracions, en aquest cas els ajuntaments, les que han de dur endavant, com dic, totes quasi bé, una gran part d'aquestes feines, com per exemple, han d'establir les ordenances, han d'establir els mapes acústics, han d'establir les àrees acústiques a cada un dels municipis. I en aquest sentit, si diguessis, es donen per part del Govern uns elements, uns criteris, uns mecanismes, diries bé, idò, pot ser positiu, ara bé, això no existeix pràcticament enlloc.

Per altra banda, i continuant un poc amb aquest argument no es donen terminis ni criteris respecte de quan i com s'han de fer les ordenances o mapes de renou o s'han de determinar les àrees acústiques. Tots aquests criteris importants, claus, es deixen per a un posterior desenvolupament reglamentari sense especificar ni tampoc sense donar un termini concret i per tant, nosaltres creim que aquí es genera una espècie d'indefensió i poca claredat de què ha de fer cada una d'aquestes administracions i sobretot que després a l'hora d'aplicar i ser eficaç aquesta llei idò realment resulta molt difícil.

Per altra banda, una vegada més constatar que les mesures d'informació i participació de la ciutadania en l'elaboració dels mapes acústics, de les àrees acústiques, d'aspectes que tenen molt a veure amb la vida quotidiana de la gent, idò, nosaltres entenem que són insuficients, que no es donen terminis o els terminis són molt poc clars, i en aquest sentit, per tant, no fa una llei o no esdevé una llei que realment pugui ser o pugui tenir una aplicació pràctica, real, concreta, a curt, mig i llarg termini.

Vaig acabant, una vegada més és una llei sense mesures financeres, sense concretar. L'article 38, referit a mesures econòmiques, financeres i fiscals, diu només que poden establir aquestes mesures les diverses administracions, poden. I si no

volen? I si no ho fan? I si no fan res? Si la llei només diu poden, i si resulta que decideixen no fer mesures financeres o mesures econòmiques o mesures fiscals què passarà? No s'aplicarà la llei? És que no ho sabem, almanco no queda clar ara per ara.

Per altra banda, s'estableixen quantitat d'excepcions, a nosaltres ens preocupa aquest interès de fer excepcions sempre de quasi bé a tot. Mirin la disposició addicional primera que amb les situacions especials quasi bé s'eximeix tot. Segons el Govern es pot arribar a eximir tot, depèn, depèn evidentment de l'interès general, amb la qual cosa tornam estar en què no sabem l'abast d'aquestes excepcions ni quin és.

Per altra banda, tampoc no veim que aspectes tan importants, que s'exclouen perquè es considera que són temes de govern central, que tenen part important, però s'exclouen i no hi entra aquesta llei per res; nosaltres creim que hauria d'entrar en tema d'aeroports, en tema de ports, en tema d'infraestructures, malgrat, evidentment, compartir o tenir competències el Govern central, però entenem que aquí hi hauria d'haver una aposta per també intentar implicar-se en temes tan importants que tots sabem que influeixen molt en la vida de la gent. Vull recordar l'aeroport de Son Sant Joan mateix, per posar un exemple, la petjada acústica que té sobre tot un entorn enorme amb molta gent, amb molta població que hi viu, és un tema que decideix exclusivament l'Estat espanyol, i creim també que ja que es fa una llei s'hauria de posar o s'hauria de fer una passa endavant, en lloc d'intentar que la comunitat hi tengués qualche paper.

I ja acab aquesta sèrie d'arguments, breument dits, per dir que consideram que aquesta llei és una llei que no aporta res nou, no dona cap passa endavant de res, que únicament es fa per cobrir un expedient i dir que s'ha fet una llei de contaminació acústica. I nosaltres, com que realment creim que la legislació ambiental serveix per fer coses, no per a senzillament constatar un fet i mantenir el que ja hi ha, com que creim que hi ha d'haver precisament passes endavant i aquesta llei no les fa en cap àmbit dels que he pogut explicar en la meua intervenció, creim que s'hauria de tornar revisar, s'hauria de remirar i s'hauria de dur una llei de contaminació acústica que realment afrontàs la realitat de les Illes que, com dic, és una realitat respecte d'aquest tema concret molt difícil i que requereix d'una llei que intervengui, que obligui, que concreti i que sobretot prengui un posicionament molt clar i on el Govern no cerqui amagar-se i donar les culpes, si no funciona, als ajuntaments.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyora portaveu del Grup Esquerra Unida i Els verds, jo sempre he dit que tothom hauria d'estar obligat en aquesta vida, ja sé que no és possible dins el nostre estat democràtic, eh, que tothom fos

dos anys regidor del seu municipi, del govern, no de l'oposició, del govern, i molts de disbarats, grossos, però grossos, no els dirien les persones que ens dedicam a la vida pública dins espais com aquest, que són sagrats, però que de vegades estan allunyats de la realitat que passa en el dia a dia. Li he de dir que això no serà una llei, amb les floretes que als parlamentaris clàssics els agrada, ni ho pretén ser ni jo volia que ho fos, ho dic així de clar, en canvi serà una llei que a aquelles dones i homes de distints partits polítics que cada dia fan feina a distints ajuntaments els servirà, perquè només de l'experiència, se'n pot parlar de com es pot resoldre i només des de la ignorància, em perdoni l'expressió, senyora portaveu, que vostè té com a acció municipal, pot dir el que vostè ha dit avui aquí. El que passa és que normalment la majoria de gent no és regidor ni regidora, vostè pot tenir un sector de gent a la qual pugui enganar amb la seva exposició. Però jo no me deixaré, no me deixaré.

Vostè ha presentat una esmena a la totalitat, és la quarta llei que el Govern du de temes mediambientals i l'única persona que ha presentat o l'únic grup que ha presentat una esmena a la totalitat cada vegada ha estat vostè, els altres tres grups cap. No crec que facem les coses tan malament.

I després hi ha una altra cosa, vostè diu que, dins aquest període parlamentari, només era important una llei i n'hem ficat d'altres amb calçador. Miri, si vostè creu que la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, començada la seva tramitació l'any 2004 o la Llei de contaminació acústica, començada la seva tramitació l'any 2004, és entrada amb calçador només és una qüestió de saber si les hores per a vostè tenen els mateixos seixanta minuts que tenen per a mi, o si l'any per a vostè té distints dies que per a mi.

Amb la presentació d'aquesta llei o d'aquest projecte de llei a aquesta cambra en el mes de juny, que és la Llei per a la protecció contra la contaminació acústica, el Govern de les Illes Balears pretén activar un instrument normatiu adequat, útil i eficaç, per poder fer front a una reiterada aspiració de la societat de les Illes Balears com és la necessitat de fer compatible l'activitat econòmica de la nostra comunitat amb el legítim dret del descans dels residents i turistes. Es tracta per tant, d'un objectiu estratègic, en matèria de medi ambient i segurament la malaltia més important dels ciutadans del món durant aquest segle que hem acabat d'encetar, el segle XXI, segurament la malaltia més important que patirà el món al llarg del segle XXI. Com dic, és un tema estratègic en matèria de medi ambient que ens hem fixat com a prioritari en aquesta legislatura, anunciada pel president l'any passat en el mes de setembre, si no vaig equivocat, a les Fonts Ufanes, a Campanet.

Dir que no ens trobam en absolut davant una tasca senzilla si tenim en compte que del que es tracta és d'harmonitzar un indiscutible dret al descans, a la salut i a la integritat de les persones amb el desenvolupament de les activitats vinculades amb l'oci, un dels principals del sector turístic que és fonamental dins la nostra economia, i amb altres sectors productius de gran importància per a la nostra comunitat com són els casos de la construcció o de determinades indústries.

Amb aquest avantprojecte es tanca en certa manera un procés que la seva darrera fase es va iniciar fa poc més de dos

anys, concretament fou el mes de maig del 2004, una vegada que s'havia procedit a aprovar la Directiva 2002/49 del Parlament europeu i el Consell de 25 de juny de 2002 i la seva posterior transposició a la normativa interna espanyola mitjançant la Llei 37/2003, de 17 de novembre, quan el Govern de les Illes va decidir iniciar l'elaboració d'una llei de caràcter autonòmic que, en els seus principis generals i a partir d'un escrupolós respecte a les dues normes anteriorment esmentades, recollís tot un important nombre de mesures a adoptar per donar resposta dins l'àmbit propi de la nostra comunitat autònoma a un dels principals problemes mediambientals dels darrers temps com és el problema de la contaminació acústica.

Potser sigui convenient, arribats a aquest punt, recordar que quan parlam de contaminació acústica ens referim a un concepte que va més enllà del renou puntualment considerat i sovint font de nombrosos conflictes i controvèrsies. La lluita contra la contaminació acústica és en aquest sentit un concepte global molt més ample, que integra, sí, la lluita contra el renou puntual, però també un punt de vista preventiu -que això per a mi és el bessó d'aquesta llei-, és a dir, un punt de vista preventiu i planificador, fruit de la inspiració de com construir les ciutats i els pobles i que siguin més habitables, més còmodes i més humanes.

La nova llei introduirà mecanismes que permetrà als ajuntaments liderar aquesta lluita contra la contaminació a partir d'una sèrie d'instruments com són elaborar mapes de renous i els consegüents plans d'acció municipal; delimitació de zones acústiques i l'ampliació de la competència inspectora i sancionadora, entre d'altres mesures. Una de les crítiques que ha fet la portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds és que hem passat les competències als ajuntaments i ens hem rentat les mans. Sra. Rosselló, qui té aquest maldecap són els regidors, batles i batlesses, no s'equivoqui; el veïnat és l'administració més propera que vol que li doni la solució i si vol que li conti, ja que no tenc temps suficient, però no dinaran, no tenc temps comptat, però no dinaran, quin és realment el problema, jo li puc contar; i qui ha de tenir la potestat de fer-ho totalment és l'ajuntament. I l'ajuntament, en aquests moments, si vostès van a la jurisprudència i miren quines són les sentències, quin és el problema que els jutges i jutgesses diuen per què de vegades es tanca un bar, només té dos problemes: un, l'homologació dels aparells que empren per poder tancar, i el segon, la capacitat professional d'aquell que empra aquests aparells. Si això ho resollem, i aquí parl de batles de tots els colors polítics i batlesses, aquest problema ha desaparegut; i si el batle no actua, lògicament aquell ciutadà el podrà de qualque manera "empurar", i perdoni l'expressió, perquè qui dóna la llicència de construcció, qui dóna la llicència d'activitat i obertura és l'ajuntament i qui fa les modificacions dels plans generals de normes subsidiàries, que obligarà a tota una sèrie de municipis i tendran la voluntat tots els municipis de fer-ho, és l'ajuntament, no són els consells, no és el Govern, de cap manera. En segon quins temes val la pena tutelar, però en altres els ajuntaments no han de ser tutelats, tenen per si mateixos la capacitat per poder-ho fer. I el Govern ajudarà a aquesta formació i a aquesta homologació dels aparells.

La nova llei introduceix, a partir d'una sèrie d'instruments, com s'han d'elaborar aquests mapes dels renous i els consegüents plans d'acció municipal, la delimitació de les

zones acústiques i l'ampliació de la competència inspectora i sancionadora. Es tracta d'oferir als ajuntaments eines útils que abans no tenien i facilitar-los, a més, el suport necessari perquè, en la mesura de les seves possibilitats, puguin planificar el control de la contaminació acústica del seu municipi i mantinguin els límits acceptables i tolerables.

Per una altra part, la nova llei no oblida el concepte renou, entès com a molèstia puntual que procedeix principalment del trànsit en els nostres carrers i de les obres en construcció, a qualque poble també els galliners, els galls i gallines; aspecte aquest que genera importantíssims conflictes i denúncies i enemistats entre veïnats, en ocasions molt difícils de solucionar. Aquesta llei intenta que hi hagi convivència també.

El projecte de llei, front d'aquesta situació, mitjançant una regulació detallada d'aquest tipus d'emissions acústiques, regulació que respecta la normativa bàsica estatal, la Llei 37/2003, del renou, com el seu desenvolupament reglamentari, tant el que ja ha estat aprovat com el projectat, però que, a la vegada, exercint la nostra competència de desenvolupament, contempla especialitats que permetran als ajuntaments actuar de forma eficaç contra el renou dels cotxes i de les motos, atorgar-los possibilitats d'actuació de les quals abans no disposaven. Tant de bo quan jo era batle ho hagués tengut això! Passa la moto a les tres de la matinada, escapament lliure, li pot posar la multa però no te la pots endur la moto, aquesta llei, o passa el cotxe que du la discoteca damunt a les tres de la matinada, li pots posar la multa, però se'n va; no, ara quedarà, la moto queda aturada i requisada i el propietari d'aquesta moto o d'aquest cotxe haurà de dir quins és el taller que li arreglarà el renou. Sí, sí, però vostè no s'ha mirat la llei, i vostè posa esmenes a la totalitat, pum, això és el que toca, per avall, vostè té un encuny, Sra. Rosselló, ho sabem tots, té un encuny en contra del PP, vostè és així, què vol que li digui? Així li va. I en aquest sentit se n'hauran de dur el cotxe a arreglar al taller que toqui i quan estigui arreglat l'hauran de tornar dur a la policia municipal, i quan sigui a la policia municipal i faci la verificació se'n podran dur el cotxe o la moto. I el ciutadà, no hauran posat aquella multa a aquella moto a les tres i a les quatre, que torna anar pel carrer fent renou, tornarà fer renou, s'haurà acabat.

I això, a mi els ciutadans m'entenen, vostè els prediqui el que els predica que jo si els explico això m'entendran, i a més, si els batles ho fan no hi haurà cap problema.

A més, la llei no només contempla les emissions sinó també les immissions, és a dir, els nivells de recepció sonora a determinats edificis, sobretot en els centres hospitalaris, educatius i a instal·lacions residencials. Establir mecanismes que redueix el nivell de renou interior dels mateixos. Basta examinar un exemple en els articles 38, les disposicions addicionals setena i vuitena, li dic exactament, per comprovar que s'ha fet un important esforç per part del Govern per dotar els municipis d'ajudes suficients perquè puguin desenvolupar els preceptes de la llei, que vostè deia que no ho hem tengut en compte, fins i tot li he dit quins són els articles en concret. Ha de quedar que no volem deixar-los tot sols en aquesta tasca, volem estar al seu costat en aquest llarg i segurament complicat seguit d'actuacions que s'hauran d'adoptar per tal de continuar

avançant en la lluita contra la contaminació acústica i la creació de poblacions més habitables.

Me permetin, senyories, que destaquï un altre aspecte importantíssim de la llei, el present projecte, com ja he assenyalat, concedeix als ajuntaments instruments útils i eficaços, no només per a l'aplicació de la llei sinó també per a la vigilància i el control del seu compliment. Així, en coherència amb aquest caràcter municipalista del projecte, es concedeix als ajuntaments l'exclusiva competència en matèria d'inspecció, vigilància i sanció dels diferents incompliments. Si a l'anterior Decret 20/1987 els batles només podien imposar sancions fins a 600 euros i no podien tancar, perquè tampoc no ha tancat cap consell ni ha tancat cap govern, he cercat jo expedients de quan vostè va ser consellera, quants en va tancar, cap, cap, en canvi denúncies n'hi ha, la realitat, jo li parl de la realitat, en aquest cas abans podien posar una multa màxima de 600 euros, i com que ningú tancava i segons qui de caixa cada dia en feia 3.000, doncs pagaven 600 euros i per avall, i plet i no s'acabava el tema. Si amb aquest decret només podia arribar a 600 euros, en aquest moment fins i tot podrà arribar a posar multes un ajuntament de 300.000 euros.

Ara bé, no és l'aspecte sancionador pròpiament dit el que es vol destacar, encara que aquest té una gran importància objectiva, el que pretenem i perseguim amb la llei no és tant donar resposta a una voluntat sancionadora com aconseguir l'efectiu compliment de la norma, és en aquest context on voldria situar l'innovador apartat 4 de l'article 56, el qual permet la reducció fins a un 80% d'aquesta multa si el que has fet realment és arreglar el problema que creava problemes a tots els ciutadans que tens al teu costat. L'argumentació de l'esmena a la totalitat que vostès han presentat afirma, amb absoluta frivolitat, que la nova llei s'ha redactat, exactament diuen vostès, s'ha redactat sense participació pública i concretament al marge dels professionals i de les administracions públiques que haurien d'aplicar la llei, paraules textuals.

Si me permet president, jo volia entregar, perquè es fes entrega a la Sra. Rosselló, aquest document, vostè diu això, dic textualment: "S'ha redactat sense participació pública i concretament al marge dels professionals i de les administracions públiques que hauran d'aplicar la llei". No tenc la més petita idea d'on ha tret la diputada d'Esquerra Unida i Els Verds aquesta teoria, però puc assegurar a les seves senyories que pel que fa a la tramitació seguida en l'elaboració de l'avantprojecte de llei hem estat tremendament escrupolosos a l'hora de comptar amb totes aquelles institucions, organismes, associacions o organitzacions que tinguessin un interès directe en l'aplicació del present projecte, ja que, a més d'exposar públicament a la pàgina web de la conselleria el projecte de llei, fet que es va comunicar via fax a les entitats i administracions interessades, s'han duit a terme nombroses reunions informatives tant a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Dues a Mallorca, 27 d'abril a les 10,30 i a les 12,00; una a Eivissa, dia 24 d'abril; i una a Menorca, el 26 d'abril.

A part, reunions a les quals varen ser convidats representants de les corporacions locals, empresarials, ciutadanes i mediambientals; tots i cadascun dels ajuntaments

de la comunitat autònoma; FELIB, AMIB, PIMEM, PIMEM Menorca, PIMEM Eivissa i Formentera, CAEB, Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials, Col·legi d'Enginyers Industrials, Col·legi d'Arquitectes, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes, Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, Associació de Cadenes Hoteleres de Balears, Associació Hotelera de Menorca, el GOB, INESE, Amics de la Terra, Comissions Obreres, UGT, Associacions Empresarials de bars, restaurants i cafeteries de Balears, Associació de Restauració de Balears, Associació Empresarial de promotors immobiliaris de Balears, Consell de Mallorca, Consell d'Eivissa i Formentera i Consell de Menorca.

A aquestes reunions informatives per presentar el projecte de llei i per aclarir possibles dubtes, a pesar d'haver estat convocades formalment i amb antelació suficient, tan sols varen venir els següents: A Mallorca, Lluçmajor, Capdepera, Palma, Muro, Llubí, Marratxí i Inca; després el Col·legi d'Enginyers de camins, Agrupació de Cadenes Hoteleres, INESE, FEM, CAEB i Associació de promotors; i a Menorca el batle de Ferreries i un tècnic del consell insular; a Eivissa el conseller d'Eivissa i Formentera de Medi Ambient, representació de l'Ajuntament d'Eivissa, representant també de l'Ajuntament de Sant Antoni i representació de Sant Josep de Sa Talaia. En definitiva, tots aquells representants de la societat illenca que varen demostrar la seva voluntat d'assistir amb la seva veu en el procés d'elaboració de la nova llei han tengut l'oportunitat de fer-ho, i han pogut incorporar tota una sèrie d'al·legacions: tant l'Associació de Constructors de Balears com l'Ajuntament de Palma, la CAEB, promotors immobiliaris, la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, les conselleries d'Hisenda, Interior, Presidència i Esports i Treball...; és a dir, tota una sèrie de coses que d'aquestes esmenes el 70% s'ha tengut en compte.

Davant això no entenem exactament què vol dir la portaveu parlamentària d'Esquerra Unida quan atribueix a l'avantprojecte de llei greus errors tècnics que faran la seva aplicació inviable, quan les seves esmenes parcials no permeten deduir aquest fet perquè, clar, ja tenim les esmenes parcials. Podríem deduir allà on tècnicament no va bé i que seria d'inaplicació, en aquest sentit. Tampoc en què es basa a l'hora d'afirmar que aquest projecte de llei duplica i reitera la llei estatal en vigor sense adequar-la al marc peculiar de les Illes Balears. Això diu vostè textualment. Des de la Conselleria de Medi Ambient entenem que ni una ni altra acusació tenen base real, si no que més aviat responen a la incapacitat de reaccionar per part d'un sector de l'oposició, que és el que representa vostè, que ara veu que un govern del Partit Popular es disposa a tancar un dels temes més potencialment delicats que en matèria mediambiental pot afectar una societat moderna i que, a més a més, ho pensa fer de bell nou, a partir del consens amb la societat civil i amb la negociació constant i el rigor jurídic, elements que resulten completament estranys i fins i tot incomprensibles per a determinats representants polítics com vostè, molt condicionats per uns plantejaments ideològics totalment caducats en el segle XXI i que cada vegada el lloc que representen vostès és més petit, sense que per això no l'hagi de respectar, però sí constatar-li que està quedant tota sola.

Només així s'entén que la diputada d'Esquerra Unida i Els Verds vulgui obviar que els límits de l'Estat situen en 250.000 habitants la premissa per fer obligatòria l'elaboració de mapes de renou i plans d'acció. Han quedat fixats en aquest avantprojecte en 35.000 habitants totals o 25.000 un sol nucli urbà. Avui ja hi ha un diari que treu un tema de Balears en tema d'immigració sota la llei estatal, que vostè diu que l'hem rebaixada; hi hauria un sol municipi en totes les Balears que hauria de fer aquest tema, Palma; sota la nostra proposta de llei en aquest moment ja són 10 municipis els que s'han de posar en marxa en aquest sentit. Així és evident que el Govern, si fa ús de la seva potestat legislativa de desenvolupament, incorporarà i obligarà la planificació acústica a molts més ajuntaments.

La nova llei que proposam en aquesta cambra per a la seva aprovació cerca, per tant, senyories, establir un equilibri raonable entre béns jurídics, els quals hem d'intentar evitar que entrin en col·lisió, un escenari harmònic on el dret dels ciutadans al descans i un entorn acústic adequat sigui compatible amb el desenvolupament econòmic que no hem de criminalitzar, una voluntat d'equilibri que ja ha inspirat les altres tres iniciatives legislatives que ha posat en marxa el Govern de les Illes Balears en matèria de medi ambient durant la present legislatura, iniciatives materialitzades a les tres noves lleis, la LECO, la Llei de caça i la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, que regulen de forma prudent i racional distints àmbits directament vinculats amb la preservació dels valors mediambientals de la societat illenca.

Vull dir, per acabar, Sra. Rosselló, que quan hem analitzat les seves esmenes parcials no té res a veure, com ja li he mig insinuat fa cinc minuts, no té res a veure amb aquesta esmena a la totalitat. Però anem al bessó, aquesta llei, per exemple, el que aconseguirà, pendents que s'aprovi, és a dir, vostè ha dit que no era urgent perquè estam pendents del reial decret, l'altre dia me deia, quan aprovàvem la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, que ja l'hauríem d'haver aprovada perquè en el juliol varen aprovar la llei, és a dir, en el juliol es va aprovar la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, o en el juny, a Madrid, en el juliol, i nosaltres vàrem aprovar en el setembre, la primera setmana, la nova llei i hem pogut adaptar-la. Ara aquesta llei estarà pendent només del decret que regularà el tema dels decibels i tot això. I vostè me deia que era més permissiva i que hem posat el decret de l'any 1986.

Miri, la proposta que feim a la llei, si la comparem, per exemple, amb el decret estatal, tant en el tema sanitari, docent i cultural som iguals; en tema residencial, de dia hi pot haver 60 decibels i de vespre 50, el decret nostre de dia són 55 i de vespre 45. Però si ho miram amb usos terciaris d'oficines, a l'estatal són 65 de dia i aquí 60, o de vespre a l'estatal són 55 i aquí 50. I si miram en recreatiu i espectacles, a l'estatal el 68 de dia i aquí 65, i en el cas de vespre passa exactament igual. I en el cas industrial, de dia 70 decibels i aquí 65 i de vespre, en aquest cas, és igual. El decret del 1986 és un decret pioner, però de molt difícil aplicació, ja no li dic com és la Llei d'Andalusia o com és la Llei a Castella i Lleó, el decret, o a Castella-La Manxa, més restrictiu és impossible, hem de fer l'ús compatible.

Jo li deman sincerament que retiri l'esmena a la totalitat. La gent necessita poder dormir tranquil·la, la gent necessita que els

ajuntaments, que són la institució que tenen devora, que és la que criden a la policia local que hi vagi a fer-los el mesurament, una vegada que facin el mesurament hi hagi uns terminis molt clars i amb un màxim, com queda aquí assenyalat, de 50 dies, ho ha corregit o està tancat l'establiment. I aquesta llei te dóna la possibilitat d'això i te dóna la possibilitat que una moto que passa o un cotxe que fa renou, queda aturada la moto i no segueix fent renou. I això és aquest tema.

I després hi ha l'altra part, aquesta llei té una incidència molt important de cara al futur a tots aquells ajuntaments que tenen més de 25.000 habitants a un sol nucli o més de 35.000 a tot el terme, en haver de fer una planificació urbanística distinta, perquè has de fer els teus mapes de renous, els teus plans i amb els teus mapes de renous el que faràs serà ordenar els usos, si residencials, si recreatius, si d'oci, si sanitaris, si d'educació, i neix un nou concepte urbanístic i d'ordenació urbanística dels ajuntaments, perquè això és la gran passa d'aquesta llei que va aprovar el Govern de José María Aznar l'any 2003; no tan sols ja poder dormir tranquil sinó obligar els ajuntaments a poder planificar les seves normes o els seus plans generals d'una forma adient. Que això es torbarà 25 anys? Sense cap dubte.

I després, com a darrera qüestió, s'ha de dir que Balears ha volgut ficar-hi deu ajuntaments, baixar, però també s'ha de dir que és voluntari, totalment voluntari, que aquell ajuntament que tengui 500 habitants pugui fer el mateix. M'agradarà veure al llarg de la pròxima legislatura quins ajuntaments i de quin color polític són capaços de posar en marxa els seus mapes de renou i els seus plans d'actuació per tenir una nova manera d'aquests usos dins un municipi siguin més compatibles amb poder descansar i tenir una activitat econòmica.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller, vostè és realment un demagog de primera magnitud, li he de donar l'enhorabona perquè el que fa realment és demagògia ambiental absoluta. Però així, com que vostè fa demagògia, jo intentaré almenys un parell de qüestions respondre-li amb els nostres arguments.

Miri, utilitzaré la darrera frase que vostè ha dit, la gent necessita dormir tranquil·la, això és un fet real, evidentment és aclaparador, no és demagògia, és una realitat, però precisament per això nosaltres creim que aquesta llei no ho fa possible i per això hem presentat aquesta esmena a la totalitat, vostè creu que sí, nosaltres consideram que no. Nosaltres hem posat una sèrie d'arguments i vostè diu que no; idè què hem de fer? Tanmateix vostè sempre diu que no a tot el que jo li planteig, la qual cosa també hauria de reflexionar.

Nosaltres creim que no aconseguim aquesta llei fer possible que sigui una llei aplicable, que sigui una llei real i per tant que

es pugui millorar una situació que jo no he dit en absolut que no sigui molt important, molt preocupant i que, a més, ara, he dit en moltes ocasions, el Defensor del Poble d'on té més denúncies és precisament de temes de renou. I tant de bo que la Unió Europea va fer una directiva de contaminació acústica i que aquesta directiva, d'obligat compliment, el govern del Sr. Aznar, com de qui sigui, la va transposar, però no va ser a iniciativa pròpia del Sr. Aznar, va ser perquè ho havia de fer perquè l'obligava Europa, vull dir que està claríssim, i va transposar i va fer una llei de renou. Nosaltres li demanam a vostè, Sr. Conseller i al seu grup i al seu govern i al govern del Sr. Matas que aposti per fer una llei, per tant, valenta, endavant, que realment pugui fer possible que la gent dormi tranquil·la, això és que nosaltres li plantejam.

Nosaltres no hem dit a cap moment que estiguem en contra d'una llei de contaminació acústica, però d'aquesta sí, que consideram que no entra prou en temes bàsics i fonamentals sinó que és una còpia de la llei del renou estatal pràcticament, amb quatre qüestions senzillament rectificades, no és res més i, si no, podem mirar article per article, Sr. Font, i veurà perfectament com el que diu és veritat.

En segon lloc, miri, a mi no m'importa si ho fa vostè, com si ho fa el Sr. Matas, la Sra. Estaràs, com si ho fa el Sr. Sampol, com el Sr. Rosselló, jo el que vull i el que represent és gent que precisament vol que es normativitzi en aquest Parlament lleis ambientals que siguin d'aplicació, que es puguin realment dur a terme i que resolguin problemes. Nosaltres no li tenim cap mania personal, Sr. Font, faci el que vostè trobi, l'únic és que nosaltres consideram que aquesta llei no respon a una necessitat actual.

En tercer lloc, miri, vostè no m'escolta gens, hauria de fer un esforç si vol una mica psicològic per escoltar un poc més el que jo li dic, sé que tampoc no li deu agradar gaire, però és que no m'entén, jo no he dit en cap moment que els ajuntaments no havien de tenir competències, en absolut, si els ajuntaments, efectivament, són qui han de dur endavant mapes de renous, qui han de fer les àrees sensibles de renous, que són els que han de fer ordenances, i he de dir que a nosaltres ens agradaria que ho haguessin fet ja molts d'ajuntaments, però el que vostè no pot pretendre a través d'aquesta llei és que el Govern no faci res perquè aquests ajuntaments tinguin les eines, els mecanismes, el finançament i totes les possibilitats tècniques i efectives per poder-ho dur a terme. Perquè nosaltres entenem que l'únic que es fa, i això ho diu l'article clarament, per dir un article, l'article 6 diu: competències dels ajuntaments, i fa una sèrie de competències, però després en el desenvolupament no explica això de la moto, Sr. Font. Això de la moto, si ho vol fer ara també ho pot fer l'ajuntament amb el decret a la mà del 1987, pot fer moltes coses que no fan els ajuntaments. Els ajuntaments en aquests moments no actuen en molts de temes de renou perquè hi ha realment un problema de vegades important, vinculat, com vostè sap i en sap molt de temes, precisament com a batle i regidor, de la dificultat que tenen els propis ajuntaments.

Per tant, hi ha d'haver una coordinació i una col·laboració amb altres administracions, és fonamental, i s'ha de facilitar que els ajuntaments puguin dur endavant aquesta tasca. I aquesta llei no fa això, aquesta llei lleva a l'administració

ambiental o al Govern d'enmig i li diu tot a l'ajuntament, i si no ho fa dirà: ah, és que aquest, com que és del PSOE o com que és del PSM, no ho fan; per favor, no entrem en aquestes batalles absurdes. Anem a dir que els ajuntaments de les Illes Balears han de fer ordenances, han de tenir tots els requisits, tots els mecanismes i totes les possibilitats per poder dur endavant aquest tipus d'actuacions. Això és el que nosaltres plantejam, això és el que feim a les esmenes parcials i el que plantejam avui aquí i per això creim que no ho contempla excessivament.

Per altra banda, per tant, no me vengui a contar coses ara de motos, perquè, que fa molta demagògia i li agrada molt i a més té molta, li he de dir que és ver, vostè sí que té una gran majoria, però el cert és que actualment els ajuntaments amb un decret a la mà bo, que té coses bones, igual que d'altres d'obsoletes, no l'apliquen prou, perquè no hi ha els mecanismes per facilitar-ho. Nosaltres el que demanam és una llei que ho faciliti i vostès no han fet una llei per a això, i en aquest sentit hem plantejat aquesta qüestió.

Vaig acabant, perquè he de dir que els mapes de renou, quan vostè me diu que l'única aplicació que han fet de la Llei de renou estatal és perquè quan es diu 150.000 persones a Espanya, aquí es diu 35.000, però no me faci riure, perquè seria normal, si aquí digués que aquí hi ha d'haver una població de més de 150.000 persones per fer un mapa de renou, evidentment no es podrien fer. Nosaltres consideram que la rebaixa a 35.000 habitants fins i tot consideram que és poc, s'hauria de rebaixar aquesta quantitat per intentar que la gran majoria de poblacions majors de 8.000 habitants poguessin tenir un mapa de renous com cal, perquè creim que en aquest moment hi ha prou problemes relacionats amb el món turístic, amb l'activitat econòmica d'aquestes illes, perquè realment ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant. ... es faci un esforç en aquest sentit, incloure evidentment també la població flotant.

Per tant, i per acabar, només voldria, no tornaré dir quins són els arguments que nosaltres consideram que fan necessària una esmena a la totalitat, però el que ens mou clarament és perquè volem una llei real, aplicable, una legislació que no només sigui una pura transposició i voler quedar bé amb tota la societat i fer demagògia d'això. Nosaltres el que volem és realment que la legislació ambiental sigui aplicada, sigui real i que la gent, Sr. Font, pugui dormir bé.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Sí, gràcies, President, senyores i senyors diputats. Sra. Rosselló, quan diu això de la moto que és un tema de demagògia, el que permet la llei és que vostè pot retirar els papers, Sra. Rosselló, el que permet la llei és que vostè pot retirar els papers dels cotxes o les motos, i això ho diu la llei; amb la qual cosa tu pots fer una cosa, Sra. Rosselló, ara els tècnics i els directors generals li mostraran, perquè tenc ganes de consensuar qualche cosa amb vostè quan acaba aquesta legislatura ja, si queden dos dies; és a dir, el que li permet la llei és retirar els papers, quan vostè retira els papers d'un cotxe o d'una moto no pot circular. Què vol que li digui? I això està així.

Més li diré, quan vostè diu que no hi ha doblers per arreglar aquest tema; article 38 i disposició addicional vuitena. Un demagog sol ser un que parla i fa moure l'altra gent per a ell no fer feina, jo li puc dir una cosa, que jo en el que faig és que hi crec, en el que dic és que hi crec i ho faig i si no me digui el contrari: què és que hem dit que no haguem fet, Sra. Rosselló? Això de la demagògia forma part del verb fàcil dels polítics, el que no forma part d'una forma fàcil normalment dels polítics és fer feina; a mi no me torni dir demagog en aquest sentit quan no me troba en una cosa que realment no he fet.

I després una altra cosa, és ver que pensam distint sobre qui ha de tutelar aquest tema, vostè voldria tutelar des de la conselleria, i me diu, a un moment donat que no és el moment oportú; per què no és el moment oportú la llei en aquest moment? Com que no és el moment oportú si la llei és del 2003 i el reglament, si no hi ha res de nou, la sectorial del mes que ve a Barcelona, dia 5, 6 i 7, pot ser que fins i tot surti el reglament del Ministeri de Medi Ambient. A més, jo li vull dir una cosa, i diu vostè: és que és d'obligat compliment perquè hi ha una directiva europea; vostè també tenia les directives europees aprovades de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental i de la Llei de renous, què en va fer cap de llei d'avaluació d'impacte ambiental? Què en va fer cap de llei de renous? I a vostè és la que li preocupa que no dormin els veïnats? No en va fer cap de llei, el seu bagatge en aquest sentit és parlar molt i poca feina i de qüestions mediambientals vostè en té la façana únicament i exclusivament, i no té arguments.

En el tema de competències d'ajuntaments. A veure, qui és qui planifica, és a dir, el Govern, el març del 1999, aprova una Directrius d'Ordenació del Territori, que vostès governen i no les mig toquen; després, s'aproven els plans territorials, cada consell, no és el Govern que diu com s'ha de construir ni com es pot construir ni quan es podrà construir, tots hem acceptat el creixement de les DOT, tots hem acceptat que els consells són majors d'edat i tenen els plans territorials, les llicències les donen els ajuntaments i els consells, no el Govern; i resulta que si aquests són els que diran com creixerem idò aquests són els que donaran les llicències de residències, per a habitatges, de bars, de comerços, d'indústries. Són ells que han de tenir la competències, els ajuntaments per si un no aconsegueix tancar, no es tracta que un tuteli, els ajuntaments ja són grans, no podem fer només política de maquillatge, que els hem de donar doblers perquè els hem de passar coses, no, doblers i responsabilitat.

I li puc assegurar que quan vàrem començar el tràmit d'aquesta llei, amb secretaris de distints ajuntaments i cadascun de distints colors polítics allà on governen i amb regidors i batles de distints colors polítics, és el que volen, no haver de dependre del consell ni del Govern, perquè a qui molesten cada dia -i clar, vostè no ha estat regidora ni batle, sap que és de fotut poder parlar d'això-, a qui toquen a la porta és a aquell batle o batlessa o regidor o regidora, i no podem fer política lluny de la gent. Aquí donam instruments legals per poder tancar, en un màxim de 50 dies, el bar que molesta del veïnat. I això és el que a vostès els sap greu, perquè és una llei que no és d'aquestes saló, on els grans oradors com vostès passen gust de dir que quan varen ser diputats varen fer aquesta llei; no, això és una llei que quan entri en funcionament els batles i batlesses, -sí, els conec, tota l'esquerra, més o manco, té el mateix plantejament fa 25 anys, no evoluciona-, i resulta que això serà una llei que realment es podrà aplicar.

Vostè ho faria d'una altra manera, vostè voldria que el govern ho tutelàs o els consells, i jo només li he de demanar, Sra. Rosselló, per què no ho va fer? Per què, quan la Unió Europea ja havia fet la directiva, per què no ho va fer?

I no digui, i acab, perquè vostè ha començat dient que nosaltres serem aquell govern, ha començat la seva intervenció, com sempre amb el CD ficat dins la gargamella de vostès són aquells que més hauran destruït, que més han destrossat. Què és destrossar, Sra. Rosselló? Tenir abandonades les depuradores amb aigua bruta que va a la mar o va als torrents?

(Remor de veus)

No, els esper, els esper, perquè han tardat tres anys, quatre mesos i vint-i-dos dies a atrevir-se a parlar d'això i avui capvespre el Sr. Boned i jo en parlarem, parlarem d'on són els 5 milions d'euros gastats a Eivissa que no han funcionat mai, en parlarem, en parlarem.

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus)

I vostès saben que m'agrada aquesta brega molt, molt, molt m'agrada. M'ha costat fer-los entrar, he grumejat durant tres anys i no hi ha hagut manera.

(Algunes rialles)

Escolti, destrucció és aquella persona que té constància que hi ha una contaminació a Santa Gertrudis, un aquífer, els papers damunt la taula tant a Sanitat com a Medi Ambient i no actua. Destrucció? Destrucció és un govern que resulta que és del mateix color, que va aprovar les Directrius d'Ordenació del Territori l'any 1999, que vostès les han acceptat, que cada consell fa el seu pla territorial i cada ajuntament aplica el que vol créixer i donen la culpa al govern?

Vostès, no, *muy tranquilo*, però el que no consentiré, Sr. Diéguez, és que almenys als ciutadans d'aquesta terra se'ls pugui contar el contrari del que és. No oblidin mai que quan hi va haver més cases en rústica, i fins i tot qualcú dels seus dirigents hi viu, va ser la passada legislatura.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

I jo també hi visc, eh.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, si vol intervenir. Fixació de posicions, Grup Parlamentari Socialista. Fixació de posicions, també.

Molt bé, idò, per fixació de posicions. Ah bé, el Grup Parlamentari Popular? Idò bé, Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, senyora diputada Rosselló, per descomptat cada vegada que surt vostè amb una esmena a la totalitat ens deixa més sorpresos, perquè té tant pocs arguments que sempre ha de dir el mateix, que som destructors del territori. Miri, li hem pogut demostrar magníficament amb l'exposició del conseller.

També diu que nosaltres no hem fet una llei que li agrada, però vostè ha estat quatre anys governant i va ser incapaç de fer-la, què és que es mirava el llombrígol sempre, tot el dia, amb quatre anys que va tenir? Perquè no ha fet ni una llei que sigui beneficiosa per als ciutadans. Per tant, nosaltres creim que vertaderament des del Govern del president Matas i el conseller de Medi Ambient fan una política mediambiental que serà la millor, sense cap dubte, que s'ha fet a les Illes Balears.

L'argument que vostè empra en aquesta esmena, que la tenc aquí, vostè abans ha arrufat el nas, però diu que l'argument és aquest, que aquesta esmena diu que és que la llei s'ha redactat sense la participació pública i ciutadana i de tots els ajuntaments. Açò és una acusació falsa, perquè el conseller li ha donat ara un expedient i li ha demostrat amb prou dades que tot açò que vostè diu és fals. S'han fet reunions a totes les illes perquè precisament és una llei molt municipalista. Si de qualque cosa es pot sentir orgullós el conseller i aquest govern, com he dit abans, és del consens aconseguit, no tan sols pel que fa a la tramitació de les lleis sinó de tots els aspectes de la seva gestió.

I açò fa mal, Sra. Rosselló, perquè li han desmuntat el discurs xollo, entre cometes, d'Els Verds, vostè està amagada davall el paraigua verd i nosaltres no, nosaltres hem demostrat que sense tanta propaganda verda hem sabut dur endavant unes lleis mediambientals i sostenibles capdavanteres a l'Estat espanyol moltes d'elles i per descomptat a les nostres Illes Balears. Aquesta nova llei significa un important avanç en la preservació dels nivells de qualitat de vida pròpia de les societats més avançades d'Europa, donant així una resposta a una gran aspiració ciutadana de totes les illes, cada dia més conscienciats sobre els seus drets en matèria mediambiental i cada dia més preocupats també per preservar unes legítimes quotes de benestar pel que fa al seu entorn mediambiental, residus, renous, espais protegits, aigües depurades, etcètera.

Els principals objectius d'aquesta llei són molt clars: prevenir, vigilar i corregir la contaminació acústica per renous i vibracions, compaginant tot açò amb les activitats d'oci industrial que constitueixen l'autèntic motor de les Illes Balears, no només hem d'anar la balança cap a la salut, que sí que vertaderament el renou és un dels elements pertorbadors per a la salut de les persones, però també hem de saber combinar les dues coses: l'activitat econòmica dels pobles i la salut dels ciutadans. I el que pretén aquesta llei és compaginar el dret al descans i l'activitat productiva: bars, el trànsit, la construcció, algunes indústries que puguin estar ubicades dins els cascs urbans, per garantir també un ambient acústic de qualitat i aconseguir que les nostres ciutats i pobles, com també ha dit el conseller siguin més còmodes, més humanes i en definitiva més saludables i per a una millor convivència entre tots els ciutadans.

Com diu el conseller, en aquesta llei hi ha moltíssimes coses que fins avui, jo he estat batlessa d'un poble i per tant reconec que el que m'ha fet llevar més hores de son ha estat el tema de renous, igual que jo molts que han estat aquí regidors o batles. Per tant, els plans generals basats en aquesta llei, que fins avui no teníem cap eina útil per poder aplicar, podran desglossar i podran tenir que els usos siguin incompatibles amb moltes zones d'habitatges, cosa que ara no passava. Que les motos i els cotxes i tots els vehicles se'ls podran llevar els papers i en aquest aspecte no podran circular lliurement. Poder també tancar bars ràpidament i eficaçment, perquè, miri, Sra. Rosselló, com li he dit abans, he estat batlessa i som bastant meticulosa amb tots els expedients que jo tenia i m'agrada guardar les coses i, miri per on, encara tenc des que jo era batlessa, de l'any 1996, expedients sencers sobre aquests temes de renous, fins i tot la revista *Entreviu* va venir a demanar sobre les zones de renous al nostre poble. Jo vaig demanar per activa i per passiva delegacions de govern a la conselleria, com s'havia d'aplicar, quines lleis hi havia; doncs no n'hi havia, ara almenys tenim una eina, tothom tirava pilotes fora perquè no teníem una llei que els ajuntaments i els batles i els regidors poguessin aplicar. Per tant, és molt efectiva aquesta llei, serà molt efectiva i sense cap dubte ho consider així.

Bé, sabem que, és una norma que, igual que la resta de lleis, arriba en el moment adequat. Com ha recordat el conseller, forma part d'un paquet legislatiu, juntament amb la LECO, la Llei de caça, avaluació d'impacte ambiental, que aspira a regular distints àmbits relacionats amb el medi ambient i que açò, clar, exigia una actuació decidida per part de l'administració. La nova llei reafirma l'aposta d'aquest govern per avançar en temes de qualitat ambiental i avala el compromís de l'executiu del Sr. Matas amb la societat balear pel que fa a la preservació del medi ambient amb totes les seves variants.

Aquesta és una llei totalment municipalista, com ja li he dit abans, i per tant demostra, una vegada més, la voluntat d'aquest govern per respectar l'autonomia municipal. Seran els consistoris els que tendran la responsabilitat amb els mecanismes que contempla aquesta llei i amb el suport de l'administració autonòmica de dissenyar els mapes acústics en funció dels quals es desenvoluparà tant el control municipal de la contaminació com la planificació de les zones urbanes, a partir de criteris d'un eventual impacte acústic.

És una norma, des del punt de vista meu i des del punt de vista del Grup Parlamentari Popular, molt valenta, que adequa la llei bàsica estatal i la directiva comunitària a realitzar una vegada més que sigui una realitat en la protecció i que el discurs que algunes formacions polítiques, situades al marge de la realitat fan sobre aquest tema, i és el Partit Popular qui realment legisla i ha fet feina en aquests temes, a fi d'establir mecanismes de control sòlids destinats a pal·liar perills potencials per a la qualitat ambiental dels nostres ciutadans, apostant sobretot pel rigor, pel consens i l'interès general en lloc de seguir instal·lat en una visió utòpica de la societat illenca.

La nova llei s'ha elaborat a partir d'una metodologia que fomenta i respecta la participació ciutadana, que és el que a vostè li preocupava tant a la seva esmena a la totalitat, que fa possible que els interlocutors institucionals i entitats i organismes el Govern hagi pogut elaborar aquesta llei.

Per acabar, li vull dir, Sra. Rosselló, que els batles i regidors de tots els ajuntaments, així com jo, que he estat batlessa i com molts que han estat regidors, i que encara hi ha molts de batles i regidors que també són diputats, estaran contents de comptar per fi amb una llei com aquesta. Jo li puc assegurar, perquè, com he dit abans, ho he sofert en primera persona; aquesta llei, per tant, permetrà als ajuntaments, com ha dit el conseller, liderar la continuada lluita contra la contaminació acústica en temes tan importants com, i torn repetir, renous de bars, cotxes i motos, sobretot en els cascs antics de les poblacions més petites i de les grosses també, on els carrers són estrets i la configuració dels carrers i les cases estan menys preparats.

Com ja li he dit, tenc el costum de guardar totes les fotocòpies dels expedients, perquè som ordenada, i coses que han afectat la meua vida política i me'n he duit molts de maldecaps, doncs ho sol tenir guardat, i m'agradaria poder-li fer arribar, perquè són coses que vertaderament un que no ho ha estat, i vostè crec que no ho ha estat, no ho sap, no ho entén, fins i tot bans, molts de bans, cada instant els batles havíem de fer bans perquè no teníem una llei on aferrar-nos, fins i tot en tenc un del Consell Insular d'Eivissa i tots els alcaldes-presidents de tots els ajuntaments on havíem fet un ban junts, perquè ja no podíem més, amb unes pàgines enormes a tots els diaris de les Illes Balears. Açò era l'any 1996, és a dir que fa deu anys que lluitam, com a mínim, perquè açò només és un exemple del que jo, com a experiència meua com a batlessa.

També és gratificant tenir escrits i cartes de quan has solucionat un problema, però has hagut de suar moltíssim per arribar al punt de poder tancar un bar o poder fer les feines que corresponen a la nostra actitud política.

Res més, esper que en el procés d'esmenes parcials, igual que amb la resta de lleis, arribem al consens desitjat per tots els partits polítics i sigui una llei vertaderament consensuada i de futur, perquè és el que volen els ciutadans. Els ciutadans ens agrairan i també les institucions, sobretot els ajuntaments, que arribem a acords per al benefici de tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Rosselló, en torn de contrarèplica.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, en primer lloc, jo venc aquí i com he dit és un diàleg de besucs, com diuen en castellà, per una raó, perquè evidentment el Grup Parlamentari del Partit Popular del que almanco el nostre grup i, en aquest cas, aquesta diputada ha dit avui en aquest Parlament. Ho dic perquè vostès parlen d'un discurs ratxat, jo el que diria és que vostès tenen un disc ratxat per contestar-me a mi claríssim, es veu que li han dit exactament les coses que han de dir i repetir-les fins que es cansin, però cap plantejament dels que jo he fet en aquesta tribuna dient les raons per les quals evidentment considerem que hi ha d'haver una esmena a la totalitat no m'han contestat a res. Tot el que han estat parlant tant el Sr. Conseller, en el seu moment, com la portaveu del Partit Popular, moltes coses ni les he esmentat ni les he dit, per la qual cosa crec que ha estat absolutament un debat que no ha anat en la línia del que nosaltres plantejàvem, que eren arguments, si més no, evidentment, no compartits, però arguments pels quals nosaltres creim que una llei de contaminació acústica ningú no ha dit que no fos positiva, però que era positiva si significava qualche avanç respecte de la legislació que hi ha actualment.

A mi que me diguin que si una moto, que si no pot actuar el batle, no és cert, hi pot haver actuacions que aposta té la legislació en la mà; el problema, per tant, és que a mi m'agradaria que hi hagués hagut un debat a l'alçada de poder dir que totes aquestes qüestions que jo deia no eren així i vostès plantejaven altres qüestions.

Per altra banda, també he de dir que, sobretot la portaveu del Partit Popular, m'ha explicat molt la seva experiència personal, que me pareix molt interessant, però que evidentment no és el tema, però sí que és cert que li he de dir que m'ha, que consider que com a batlessa no conèixer el decret del 1987, crec que supòs que el coneixia, perquè hi havia un decret del 1987 que li permetia fer actuacions ja als batles i als ajuntaments, que ara, amb la llei que hi ha estatal, precisament també permet fer actuacions als ajuntaments. Amb la qual cosa no és ara que, de cop i volta aquesta llei hagi despertat i doni tota una sèrie de possibilitats als ajuntaments, sinó que ja existia. I el gran problema, que es veu que m'agradaria escoltassin a qualche moment, és que els ajuntaments no tenen en molts casos les eines, ni els criteris ni els mecanismes, ni tècnics ni financers, per poder dur endavant precisament aquesta legislació i poder-la fer.

El tema dels renous és un tema sensible i a nivell, precisament, d'ajuntaments ho és molt, i curiosament molt poques vegades els ajuntaments s'atreveixen a aplicar fins i tot la normativa actual. Per tant, si amb aquesta llei no es fa una passa endavant i no se cerca una tasca important, que si els ajuntaments no ho fan també, en tot cas, ho puguin fer els consells o el propi govern a través de l'administració ambiental, difícilment es podrà dur a terme. Si no s'especifiquen els mecanismes financers quins seran, ni tampoc

les sancions, per molt que digui que els podran demanar els papers, això no ho diu a la llei i, si no, me digui vostè l'article on diu que poden demanar els papers al que du la moto; però així i tot hi ha moltes qüestions que no estan prou definides, el que nosaltres volem és que es defineixin, és que aquesta llei sigui aplicable.

El tema de la contaminació acústica és un tema important, importantíssim per als ciutadans, però que hi hagi una llei que realment faci factible la seva aplicació per evitar-la, això és el que nosaltres volem i aposta demanam reflexió al Partit Popular perquè faci una llei en aquesta línia, i no senzillament es limiti a copiar la llei estatal i poca cosa més. Per tant, posin totes aquestes qüestions que vostès diuen, fins i tot elements que els ajuntaments tinguin tots aquests mecanismes, per així veure que hi ha una intenció clara de funcionament.

Vaig acabant, per altra banda, també, he de dir a la portaveu del Partit Popular que si el tema d'una llei com aquesta vostè creu que ja dóna potestat per poder fer determinades coses, jo li dic, Sra. Portaveu, que s'han quedat molt curts. Nosaltres esperàvem que ja que vostès són tan defensors del medi ambient, del seu medi ambient, del que vostès entenen per medi ambient, facin lleis que realment solucionin un problema respecte del que és la contaminació acústica. Però no ens venguin a contar coses que després, quan la lectura de la llei no va així, i quan realment aquesta llei serà difícilment aplicable per als ajuntaments si no cerquen mecanismes concrets perquè realment la facin aplicable.

Per això nosaltres tornam demanar que sí que vostès reflexionin una mica més, que la millorin aquesta llei en relació amb els temes que nosaltres ja li hem plantejat i que una altra vegada, per favor, me contestin en funció del que dic i no en funció del que ja el seu subconscient els fa dir només pel fet de veure-me.

Gràcies.

(Algunes rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sra. Assumpta Vinent, contrarèplica.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Sí, molt breument, Sr. President. Miri, Sra. Rosselló, els que hem estat a un ajuntament estam acostumats a fer duros a quatre pessetes i estam acostumats a multiplicar com *los panes* y *los peces* els poc doblers que tenim, d'açò n'estigui ben convençuda.

La llei, miri, serà totalment operativa, Sra. Rosselló. Vostè diu que nosaltres copiam les lleis, però vostè no va saber fer ni açò, Sra. Rosselló, amb quatre anys no va saber ni copiar-les, nosaltres almenys no tan sols no l'hem copiada sinó que l'hem desenvolupada i avui tenim una llei que serà totalment municipalista i que tots els ajuntaments ens agrairan, i pot estar ben segura.

També li vull recalcar que és una llei que no és essencialment sancionadora, ni tampoc confiscadora, no pretén recaptar doblers a partir de la infracció de mesures mediambientals per part dels ciutadans; més aviat el contrari, pretén ser una norma bàsicament correctora, correctora, de conductes inadequades fins avui i nocives per a la societat. Per tant, açò és el que pretén també aquesta llei, volem corregir i volem que la gent sigui conscient del que és conviure i el que és saber compaginar l'activitat econòmica amb l'activitat de salut i de poder dormir i l'activitat normal del dia a dia de tots els habitants dels pobles de les Illes Balears.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Torn de fixació de posicions, pel Grup PSM, Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El PSM-Entesa Nacionalista utilitzarà aquest torn de fixació de posicions per comentar el seu posicionament sobre la llei contra la contaminació acústica. Per començar, hem de dir que, en principi, creim que és una llei que és convenient que hi sigui, tot i que volem comentar que és una llàstima que el conseller de Medi Ambient hagi caigut en el parany, preparat pel seu grup, de voler tramitar aquestes lleis en un període extraordinari i poc habitual, ja que, tant aquesta llei com la llei que es va aprovar dimarts passat sobre l'avaluació d'impacte ambiental i avaluacions estratègiques perfectament s'haguessin pogut aprovar dins un període ordinari i els grups haguessin pogut, fins i tot, votar les lleis, que és el que pretenia el conseller.

Dit això, dir que la llei de contaminació acústica és una llei convenient, ja hi ha unes directives europees aprovades i una llei estatal, per tant la transposició d'aquestes lleis a l'àmbit de la comunitat autònoma creim que és necessària, ja que la contaminació acústica és un dels problemes greus de la societat actual, una societat que de cada dia torna més renouera; hi ha renous provocats per multitud de causes com trànsit de vehicles, obres, locals comercials, locals d'oci, etcètera, fan que sigui un dels problemes que més afecten la població, sobretot la població concentrada en els nuclis urbans o en aquells nuclis que són propers a instal·lacions que són especialment generadores de soroll, com són les aeroportuàries. I evidentment si hi ha un problema hi ha d'haver uns mecanismes de control i uns mecanismes per evitar que aquestes contaminacions acústiques puguin afectar les persones, la salut de les persones; perquè no hem d'oblidar que aquests efectes no només són molestos sinó que poden arribar a afectar greument la salut de les persones. L'altre dia, cercant informació sobre aquesta qüestió, vaig trobar uns informes sobre els efectes del soroll sobre la salut que són no només auditius, hi ha efectes auditius, efectes no auditius que són realment greus com puguin ser efectes en la salut física però també en la salut mental, efectes psicopatològics, psicològics i en definitiva no importa enumerar-los perquè crec que és de tots conegut.

Crec que per tant la regulació i el control d'aquests sorolls és molt necessària i sobretot és important cercar l'equilibri entre el dret al descans i la salut i també el dret a l'economia, que són dos drets antagònics. Per tant, aquí s'ha d'anar a un diàleg permanent, un diàleg i una negociació permanent entre els operadors ambientals i els governs i els ajuntaments que són els que, en definitiva, tendran les competències per la proximitat del problema amb les persones que pateixen aquest problema.

De totes maneres, jo crec que aquest projecte de llei no va molt més enllà de la llei estatal i el definiria com a una mica massa poc definit. Es remet moltíssim al reglament en molts d'aspectes i jo crec que això es podria corregir i fixar uns paràmetres més concrets a la llei. Crec que ho resumiria en una sèrie d'aspectes: el més principal, l'important d'aquesta llei és fixar els nivells màxims d'emissió i d'immissió, això és molt important.

Després també hi ha el tema dels plans acústics. Els plans acústics s'han de fixar, s'ha rebaixat el nivell estatal, però crec que a una societat bàsicament turística, a un territori que hi ha un nivell de població que és diferent les temporades altes i les temporades baixes, aquests plans acústics s'haurien d'efectuar fixant, compatibilitzant la població flotant, no només la població que estigui registrada en aquells moments en el municipi, o que estigui empadronada, sinó que s'haurien de tenir en compte altres coses.

Després també hi ha un tema molt important que el conseller ja l'ha apuntat, que és l'homologació dels aparells de mesurament, la capacitació del personal i la inspecció i sanció. Aquí crec que és on hi ha les mancances més importants d'aquesta llei, que és, sobretot, la indefinició que hi ha quant a l'homologació dels aparells de mesurament, hi ha, crec que és a les definicions, diu que es podrà emprar qualsevol aparell, jo crec que això de qualsevol aparell no hauria de figurar damunt la llei, sinó que s'haurien de fixar exactament quins aparells són els més adequats i els que estan homologats per fer aquests aparells de mesurament i sobretot per tenir una unitat d'actuació en tots aquells municipis i en tots aquells agents que han d'operar amb tots aquests aparells, que no hi hagi un d'una marca per un lloc i un d'una marca per l'altra, sinó que hi hagi aquesta homologació perfectament definida ja a la llei, no esperar reglaments ni futures reglamentacions.

Un altre tema que està també molt indefinit és la capacitació del personal. Fins ara les persones que tenen la missió i la funció d'anar a mirar i d'anar a controlar el nivell d'emissió són els guàrdies municipals i per tant crec que la llei hauria de definir exactament i amb molta més profunditat quina capacitació haurien de tenir aquests agents municipals, ja que són agents d'autoritat; vull dir que la llei els atorga el rang d'agents d'autoritat per poder actuar en el moment que hi hagi una infracció en aquesta llei. Però, per tant, la llei hauria de fixar quina capacitació s'ha de tenir per poder exercir com a agent d'autoritat.

Un altre aspecte que volia també mencionar és que, i això ho ha dit la portaveu del Grup Esquerra Unida i Els Verds, és que en el capítol 2 es fixen unes condicions acústiques per a les edificacions. És ver que encara no està aprovat el Codi Tècnic

d'Edificació i tal vegada és prematur ja fixar això i tal vegada seria més convenient que es definissin els aïllaments dels paraments constructius, però en funció del nivell d'immissió màxim admissible i no ja fixar uns paraments uniformes per a tothom, sinó que a cada cas s'hauria de fixar un nivell d'immissió per a cada cas i així seria més just, perquè és impossible que hi hagi una norma uniforme actualment per a tothom. I tal vegada hauria d'esperar a fixar aquestes condicions acústiques, avançant-se a aquest Codi Tècnic d'Edificació que encara no està acabat.

Bé, jo crec que ja, més o manco, he fet una repassada, sense entrar en profunditat dins la llei, perquè evidentment nosaltres hem presentat una cinquantena d'esmenes a aquest projecte de llei, que hi ha aspectes més formals i aspectes més tècnics que creim que podran ajudar a millorar aquesta llei que sigui una llei de tots.

Una altra cosa que també volia comentar i que crec que és important que es pugui corregir són dos aspectes: l'aspecte de les excepcions; la llei exceptua de l'aplicació d'aquesta llei aquelles activitats que han estat aprovades abans de l'aplicació. Jo crec que això s'hauria de matisar molt i sobretot no exceptuar res, sinó arbitrar les mesures per corregir, o sigui, una indústria o una activitat que fa renou i que té l'autorització abans de la llei, no podem permetre que ho faci sempre, sinó que s'han d'arbitrar les mesures oportunes perquè aquesta activitat legal actualment que es vagi corregint, amb el temps donar-los un termini d'adaptació a la nova llei.

I també hi ha un altre tema que crec que és important, que és sobre la caducitat de les infraccions. Crec que una infracció, sobretot en aquests aspectes, no ha de caducar, sinó que s'ha de corregir, hi ha d'haver aquesta caducitat, aquesta infracció, sobretot quan ja està denunciada, no ha de caducar, sinó que s'ha d'instar i s'han d'arbitrar els mecanismes necessaris perquè es corregeixi aquesta infracció.

I en definitiva, nosaltres no hem votat a favor de la retirada d'aquesta llei perquè creim que és perfectament possible corregir-la i millorar-la en el tràmit i sobretot el que creim és que és necessària per garantir una millor qualitat de vida als ciutadans, i evitar aquests problemes de salut que deia abans, que naturalment deriven d'ambients amb un alt nivell de contaminació acústica. I és per això que confiam amb la disposició demostrada del conseller de Medi Ambient per acceptar i per negociar esmenes que creim que poden contribuir a una millora d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Sr. Crespí, quan vostè vulgui.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, el que voldria dir és que la decisió de presentar o no una esmena a la totalitat és moltes vegades subjectiva i depèn d'aquell nivell lliandar de discrepància que un consideri per perfeccionar o no aquesta esmena. És evident que dos

nivells semblants de discrepància poden fer que un grup decideixi o no presentar aquesta esmena a la totalitat. Per tant, jo no veig adequat la desqualificació de manera rotunda i integral d'un grup parlamentari pel fet que el discrepant hagi decidit presentar aquesta esmena a la totalitat. Nosaltres vàrem decidir no presentar, tot i que si un veu el nombre d'esmenes que hem presentat a aquesta llei, pràcticament a més del 50% dels articles, doncs podríem haver decidit, és a dir que el nostre nivell de discrepància era prou suficient perquè aquesta esmena es perfeccionàs. Vàrem trobar, tot i amb això, com ha dit també la diputada que m'ha precedit, que creiem que era susceptible d'esmenes parcials la millora del text.

Aquesta llei, ja s'ha dit aquí, no ho repetiré, és una conseqüència lògica d'una directiva europea i una llei estatal. Era imprescindible el seu desenvolupament? Doncs jo crec que no ho era imprescindible, i de fet hi ha hagut comunitats autònomes que no han optat per aquest sistema, han optat per un sistema diferent, pel sistema de treure un decret. Posaré l'exemple de la comunitat d'Andalusia; altres, i anteriorment a la llei estatal, desenvolupen directament la directiva europea, com és la comunitat Valenciana, llei que surt amb mesos d'antelació a la llei estatal. Bé, són dos procediments, no obstant tan un com l'altre, solucions donades per altres comunitats autònomes, tenen un avantatge, al meu entendre, damunt la nostra: aquesta llei que duim aquí opta per una via intermèdia entre una llei genèrica i una llei concreta, com va ser, per exemple, la llei d'impacte ambiental, on també transposen uns annexes, on hi ha un catàleg exhaustiu d'activitats classificades. Aquí, en el model de les Illes Balears, es tracta bastant a fons el tema de vehicles i no obstant no es toquen quasi bé els altres, amb la qual cosa queda una llei un poc asimètrica, per la qual cosa algunes coses tu les pots corregir, però les altres aniran a un desenvolupament posterior i no saps com anirà. Crec que aquí ha faltat una mica potser de visió d'altres sectors que no siguin només els que afecten (...).

Però la llei té una singularitat perillosa i és curiosament a l'exposició de motius, i és la literatura que hi posa, la qual crec que s'hauria d'haver suprimit perquè dóna la impressió que anam, i això ja ho hem dit des que vàrem veure aquí la LECO, que vostès parlen de la protecció sostenible, és a dir, fins on podem protegir. És a dir, fins on hem de deixar dormir els ciutadans? I jo els diria, sempre, als ciutadans sempre, *in dubio pro homine*, és a dir, no *pro industria, pro homine*; és a dir, si el renou no el deixa dormir, aturem el renou, limiten el renou, duent-la a una hora que no dorm, tot això es pot fer. I vostè diu a la seva exposició de motius: "Si bé les administracions públiques corresponents han de controlar que les emissions sonores derivades de la seva activitat no vulnerin el dret dels ciutadans a un ambient acústic de qualitat, tampoc no es pot arribar en defensa d'un concepte proteccionista, malentès i tergiversat". Què és un concepte proteccionista? Qui defineix, qui és el papa que defineix què és tergiversat i malentès? És inadequat això i ho podia haver dit d'una altra manera, no li hem esmenat perquè si queda així això vostè ho tindrà damunt la seva història literària.

No és adequat això, és a dir, sempre hi pot haver mesures correctores que prioritzin el dormir dels ciutadans a l'activitat industrial. I és ver que només a l'espai exterior, on no hi ha medi material perquè es transmetin els moviments vibratoris, hi

ha silenci; és ver, l'activitat humana produeix renou i la naturalesa per si mateixa també en fa bastant, perquè s'ha de veure avui vespre a determinades zones de Mallorca el renou que s'ha armat, no crec que hi hagués cap persona que en fos la responsable, i el renou era molt considerable.

Però llavors, a aquesta llei que nosaltres li hem esmenat a totes les lleis l'aspecte sancionador, i qualcú ha dit, crec que la portaveu del Partit Popular, que l'aspecte sancionador no és recaptador; home, clar, no faltaria més, les multes no es posen per fer duros, les multes es posen per dissuadir el ciutadà a cometre la infracció. I aquests duros que es recapten? Bé, allà són, però no és aquesta la intenció; en canvi, en aquesta llei, a diferència de les anteriors que hem vist aquí, les sancions són considerables, i vàrem dir, home, deu haver tengut qualche efecte el fet que l'haguem esmenat cada vegada i haguem consensuat l'esmena, en això li don la raó, però, i vostè ho ha citat a la seva intervenció, de cop i volta, amb un precedent que jo no l'he vist a cap legislació li enverga la rebaixa, diu: "No obstant el que preveuen els articles anteriors, les sancions es poden reduir en un percentatge del 80%". És a dir, a mi m'agafen a 150 per hora per una carretera, me posen una multa d'una burrada d'euros, però com que li promet al guàrdia civil que mai més no ho faré, 80% de rebaixa. Què li pareix? Això és dissuasiu? És a dir que li rebaixa el 80% de la sanció si aquell senyor, dins el sis mesos, deixa de fer renou, arregla el renou que ha estat fent. I tots els ciutadans que no han dormit tot aquell temps?

És a dir, jo que faig industrial, jo no arregl res, perquè si no me pesquen ni me protesten m'estalvio totes les mesures correctores, és que vostè ha estat batle i ha estat regidor i ha estat moltes coses i vostè sap com és la gent; vostè creu que qualcú arreglarà això si diu: bé, si me pesquen i me posen tal, però el 80% m'ho rebaixaran perquè ho arreglaré tot d'una. Home, no, no, home, no, vostè al senyor que no aconsegueix la norma el sanciona i punt, i punt. Pot fer com les multes de trànsit que si les paga tot d'una, sense recórrer, se li aplica una sanció, però no el 80% d'aquesta sanció, perd tota la virtualitat tot l'aspecte sancionador anterior.

I llavors hi ha un altre aspecte que també s'ha citat anteriorment i és tot el tema de l'aplicació de la llei per part de les administracions locals i dels ajuntaments. Jo crec que no hi ha un compromís prou decidit d'aquesta llei de col·laborar i d'ajudar els ajuntaments en aquest aspecte. És a dir, es podrà, l'article 38 que vostè ha citat, es podrà, podem fer coses, val, home, no importa posar-ho a una llei el que es pot fer, tots podem fer moltes coses, tots podem fer, ara, no hi ha una obligació, l'administració no s'autoobliga, que és la que fa la llei, a haver-los d'ajudar.

Parlen també de l'elaboració, conjuntament amb la Conselleria d'Interior, d'un model de reglament; està molt bé perquè així els ajuntaments ja tenen una norma. I llavors parla també, a continuació a la disposició transitòria que es podran habilitar crèdits per a l'adquisició d'aparells i tot això, però tot això és voluntarisme, no hi ha un compromís d'aquesta administració de dir: no miri, nosaltres finançarem el 60% de les inversions necessàries que tal ajuntament hagi de fer, tal, no hi ha aquest compromís. I per tant, carregar, que a mi me pareix bé que siguin els ajuntaments, evidentment, qui ha de ser, la

policia local se n'ha de cuidar d'aquestes coses i les autoritats són al final els que donen les llicències, etcètera, i tenen l'obligació de la vigilància i és allà on acudeixen les reclamacions prèviament.

Per tant, nosaltres creim que aquesta llei, tot i que no hem presentat l'esmena a la totalitat, doncs té, és una carretera amb bastants clots, que esper que en el tràmit vostès estiguin disposats a corregir aquelles coses que nosaltres, d'una manera crec que prou raonada i raonable hem presentat per corregir-les.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

Cap vot a favor; 30 vots en contra; cap abstenció; per la qual cosa queda rebutjada aquesta esmena a la totalitat.

Senyores i senyors diputats, els record que el segon plenari extraordinari començarà a les quatre, com tenim previst.

I als portaveus els recordam que ara tenim Junta de Portaveus.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS